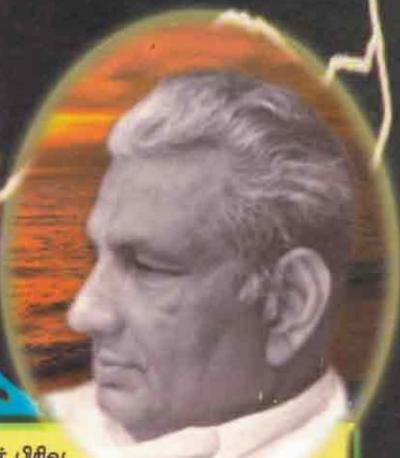
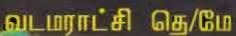
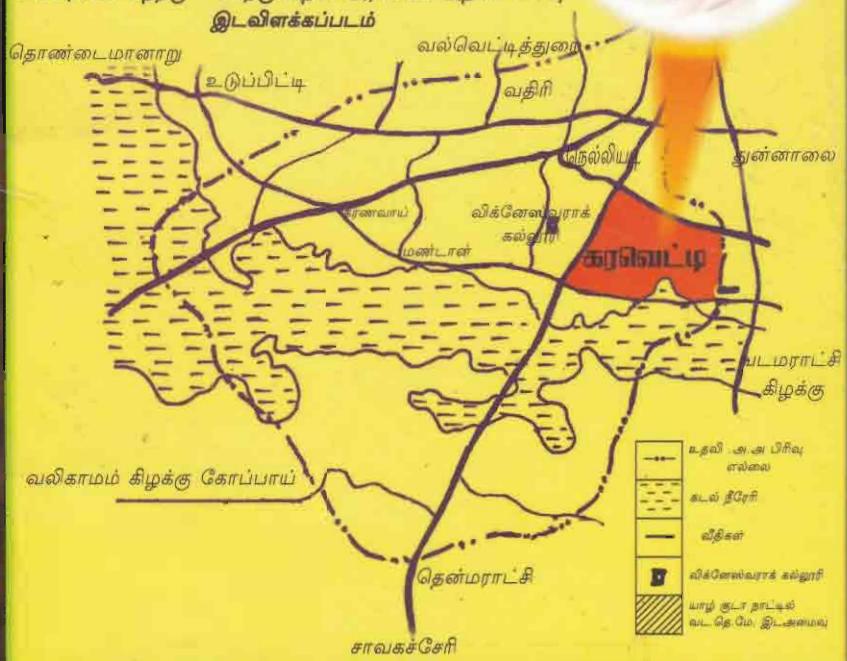

கருவையுற்று

வடமராட்சி தெற்கு - மேற்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு
இடவிளக்கப்படம்

வெளியிடு
குவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம் - கொழும்புக்கிளை

2001

கருவையுற்று

பேராசிரியர் கார்த்திகேச ஸிவத்தமி
பற்றிய பல்லுக நோக்கு

கரவையற்று

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி
பற்றிய பல்முகநோக்கு

பதிப்பாசிரியர்
வீ. ஏ. திருஞானசுந்தரம்

கரவெட்டி
விக்னேஸ்வராக் கல்லூரிப்
பழைய மாணவர் சங்கம்
கொழும்புக் கிளை

தலைப்பு	: கரவையூற்று
பதிப்பாசிரியர்	: வீ.ர.திருஞானசுந்தரம்
முதற்பதிப்பு	: மாசி 2001
அச்சு	: குமரன் அச்சகம், கொழும்பு -12. தொ.பே : 421388
வெளியீடு	: யா / கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளை.
விலை	: 100.00

Title : KARAVAIYOOTRU
Publishing Editor : V.A.Thirugnanasuntharam
First Edition : February 2001
Printing : Kumaran Press (Pvt) Ltd, Colombo - 12.
Tel : 421388
Publishers : J / Karaveddi Vigneneswara College
Old Students' Association, Colombo Branch
Price : 100.00

செந்தமிழே!

தமிழே உயிரென வாழுந்
தமிழர்கள் செய்தவத்தால்
தமிழுக் குயிர்தரத் தோன்றினார்
பற்பலர் செய்பவருள்
தமிழின் புகழித் தரணியில்
மேம்படச் செய்யுமூயர்
தமிழனாம் கா.சிவத் தம்பியால்
சீருறுஞ் செந்தமிழே!

-ஜின்னாஹ்

RAMAKRISHNA MISSION
Ceylon Branch

40, Ramakrishna Road, Colombo 6

Phone: 588253
075 513805
Email: rkm@eureka.lk

வாழ்த்துச் செய்தி

24.01.2001

ப.டி பாட்டின் தமிழ்ப் பேரவையிற் கண்ணு
முன்னிலை வகுக்கும் போராசிரியர் கா. விவுத்தமிழி அவர்கள்,
சமீபத்தில் தமிழ் பாடு அவசினால் திடு வி.கஸ்யாஸன் எடுத்துவாரால்
விருது அநிக்கப்பட்டு கொள்ளவிக்கப்பட்டதை அறிச்சு கிஂ -
பாட்டின் தமிழ்மக்கள் அனைவரும் பெறுமதிடும், மகிழ்ச்சியும்
அடைஞ்சுவினானார். கிஂந் பெருமை மிக நிதியினை நினைவுற்றும்,
போராசிரியர் அவர்களைப் பொட்டு கொற்றிக்கொயும், நோயையில்
அவர் கஸ்வி பயின்ற யா/தாவைட்டு வித்தேவையா கங்கூரியின்
பாலைய பொன்னார் சங்கத்தினர், எதிர்வட்டம் பிப்ரவரி 3 திங்
திஹநி ஏது விதானினை ஏற்பாடு செய்துவினானார். நிச்சிதாவில்
மாநாட்டு பெறும் போராசிரியர் அவர்களுக்கு ஏவுகள் மனம் விடுவது
பாஸ்வாத்திரங்களிற் தெரிவித்துக் கொள்ளுதலில் மெடுமகிழ்ச்சியினை
நிறோம். அவர் செய்யும் பஸ்வான்கேள் வாழ்ந்து தமிழ் உநிற்கு
நீங்கும் மல் தீவிரமாகிற சேர்க்க விரைவான் அடைப்புவின்
அவாஸ்திக்கிறோம்.

விதை ஏற்பாட்டொர்காக்குக்கு ஒரு பாட்டுகள்
2 விதானாக !

சிவாஜி விதானாந்தி

A magnetic, multifaceted personality

V. Vimalarajah,

President,

Karaveddi Vigneswara College,

Old Students' Association,

Colombo Branch.

24th December 2000 is a Red Letter day which has to be inscribed in the unforgettable memories of all Sri Lankans as Prof. K. Sivathamby was given an award by Tamil Nadu Government - for his unparalleled scholarly achievements in the field of Tamil studies. He was chosen as the recipient of the Award for the year 2000 after an indepth analysis of the many and varied achievements of several eminent personalities, educationalists poets and scholars. Four Awards are given in the names of great men. They are - Bharathiyan Award, Bharathithasan Award, Periyar Award and V. Kalyanasundera Mudaliyar Award. Bharathiyan Award is given to the most leading poet, Bharathithasan Award to the most prominent person in activities connected with Tamil Language Movement, Periyar Award to the leading personality involved in Social Reform Movement initiated by Periyar and V. Kalyanasundera Mudaliyar Award is given to the most prominent Tamil scholar. The most prestigious Award of this nature was given by the Tamil Nadu Government for the first time to a Sri Lankan in the year 2000. Prof. Sivathamby has created history by being the recipient of this Award.

Prof. Sivathamby was born in Karaveddi. I was also born in Karaveddi. He is the son of Pandit Saiva Pulavar T.P. Karthigesu and Valiyammai Karthigesu. He had his secondary education at Vigneswara

College, Karaveddi and Zahira College, Colombo. He holds a Bachelor of Arts Degree of the University of Ceylon, Master of Arts (Tamil) of the University of Ceylon and Ph.D (Drama in Ancient Tamil Society) University of Birmingham. He is presently Emeritus Professor of Tamil University of Jaffna and Chairman NOKKU - a research organisation for the study of Tamil Culture and its interactions with other cultures. He has obtained a series of Honourary Degrees and Awards. He has been a visiting Professor Lecturer in Chennai, Malaya, Finland, Norway, California University of Cambridge England and several other countries of the world. He is involved in Curriculum Development to State Institutions on Educational cultural and related matters. He has published several Books and Monographs. He has attended many International and Regional Conferences. Some of them are Conference on American Literary Studies, Conference on Asian Studies in America, First World Teacher's Conference in Singapore, World Tamil Cultural Conference Canada and several others.

Prof. Sivathamby has a glittering array of attainments in all walks of life. He is a charming personality with a keen penetrative intellect. It is difficult to reduce to writing all his attainments and achievements. He is the patron of the Karaveddi Vigneswara College Old Students Association Colombo Branch. Vigneswara College is proud of Prof. Sivathamby. Karaveddi too is proud of him. He has put Vigneswara College on the map. Vigneswara owes him a debt of gratitude for the distinguished and dedicated service he had rendered to it. Vigneswara stays deep in his heart. He keeps on repeating always that he owes his present position of excellence to what he learned at Vigneswara. There is no vestige of doubt that he loves Vigneswara College Old Student's Association Colombo Branch. I consider it a great honour and privilege to issue this message for the Special Publication. I extend our sincerest wishes, choicest blessings and heartiest congratulations to Prof. Sivathamby. May God bless him with long, healthy, prosperous and peaceful life.

A Scholar Of Unparalleled Eminence

M. Sivasithamparam,
TULF President

I am highly pleased and overjoyed to transmit this message of mine to the Special Publication of the Karaveddi Vigneswara College Old Students' Association, Colombo Branch to felicitate Prof. K.Sivathamby an old student of Vigneswara College for the unique achievement of his being the first recipient from Sri Lanka of the Tamil Nadu Government's Thiru Ve.Ka. Award for the outstanding scholar in Tamil

Prof. Sivathamby and I are in common ground in relation to certain matters. Both of us were born in Karaveddi and contemporaries at Vigneswara College. Both of us owe our present positions in life to the education we had at Vigneswara and we have always given top priority to our alma mater in all places at all times. Deep and abiding are the imprints of Vigneswara upon our memories.

Prof. Sivathamby is a highly reputed gentleman who has won international fame in the field of Tamil Research and Studies. He has put Karaveddi - his place of birth and Vigneswara College his alma mater on the world map. It is difficult, in fact, impossible to describe his activities and achievements, as they are many and varied. His present position is Emeritus Professor of Tamil, University of Jaffna and Chairman NOKKU - a Research Organisation for the study of Tamil Culture and its interactions with other cultures. Saddled as he was with University from the year 1965 onwards for 25 years he had meteoric rise from the humble beginnings of an Asst. Lecturer to Senior Professor. His areas of specialisation are - Literary History of the Tamils, Literary Criticism, Social History of the Tamils, Culture and Communication among Tamils and Tamil Drama. He is credited with a series of Honourary Degrees and Awards. His visiting

Professorship, Fellowships and Academic assignments all over the world cannot be counted. He was actively involved in designing curriculum at University Level. He has also assisted State Institutions on Educational Cultural and connected matters on Curriculum Development.

He has published 46 Books and Monographs on several subjects. He has submitted 43 Research papers in English alone. He writes with a great verve. He is a Writer with a compelling style modern vigorous and dynamic. His writing style is racy and breezy with rhymes and alliterations. Kesavan Veluthat, Professor of History Mangalore University has in his writings commented on the meritorious contributions made by Prof. Sivathamby to the study of South Indian History and Culture, Dr. K. Rajan, Thanjavur has in his article "Archaeology of Tamil Nadu early Historic Period" referred to Prof. Sivathamby as a scholar who viewed the society as dynamic. Another reputed Writer , a Marxist has in the Tamil Magazine "Kumudham" quoted the following statement of Prof. Sivathamby in an interview with him -

"There is a logic of Marxism. Marxism over the years as it was applied had lost that sense of logic it had within itself. We have to redeem that logic".

This Writer has referred to Prof. Sivathamby as a Marxist Literary Critic.

Prof. Sivathamby is a good actor. He has acted in the Radio Drama "Vithanayar Veedu" beautifully. He is a shining ornament. He has a charm of manner when he greets people. Rancour was entirely foreign to his character. The Tamil Nadu Government has made the right choice by awarding Prof. Sivathamby the Thiru Ve.Ka. Award for outstanding Scholar 2000. Prof. Sivathamby has done his work with devotion dedication and commitment despite his obesity. I am deeply grieved that for reasons beyond my control, I am unable to participate in the ceremony scheduled for February 3, 2000. I wish him well from the very core of my heart. I pray that he will have a happy prosperous and peaceful life.

மாண்பு கண்டு மகிழ்வுறும் விக்னேஸ்வரா!

க.செல்வராசா,

அதிபர்,

யா/ விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி,

கரவெட்டி

கரவெட்டியின் பண்பாட்டு ஆளுமையின் களமாக விளங்கும் விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் அறிவு முளைவிட்டு சமூக மாற்றத்திற்கான தீர்க்க வியல் சிந்தனைகளைப் பண்மொழிப் புலமையூடாக ஆய்ந்து, அறிந்து நவீன தமிழ் இலக்கியச் செல் நெறிகளை உருவாக்கிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் இன்று உலகம் போற்றும் உன்னத ஆழ் துறைப் புலமையாளராக விளங்கி பல சிறப்புக் களைப் பெற்று மிகச் சிறந்த புலமையாளர் விருது களில் ஒன்றான திரு.வி.க விருது பெற்று பெருமை யுற்றிருக்கும் இவ் வேளையில், அவர்தம் புலமை, ஆற்றல், ஆளுமை சிறப்புக் கண்டு பெருமையடையும் விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியின் தற்போதைய அதிபர் என்ற வகையில் வாழ்த்துகின்றேன்.

அமைந்திருப்போர் (இடமிருந்து வெம்) : ஆ.சுப்பிரமணியம் (பொருளாளர்), சி.கிருஷ்ணனின்ஸென் (உதவிச் செயலாளர்), ந.பாஸ்கரன் (உபதலைவர்), அ.வீ.விலாராஜா (தலைவர்), சி.வி.சி.டெரான்னம்பாலம் (உபதலைவர்), க.கணேஸ் (செயலாளர்), வி.வி.திருநானங்நந்தரம் பிளவரிக்ஷயில் (இடமிருந்து வெம்) : வி.வே.தந்தசாமி, வே.கந்தசாமி, எல்.கணேசராசா, பொ.பாலசுந்திரன், சி.இராஜகுஹந்திரன், பொ.சிற்றரன், சி.வி.வேதானந்தன், வி.தி.போகேஞ்சலவர்டன், சு.மகாலினிக்கம் பாத்தில் இவ்வூதர் : சி.சுதாசிவம்

நீடுபுகழாளன்

- மன்னவன் -

தவத்தம்பி யாய்த்திகழும் கல்விபண்பு பெற்ற
 சிவத்தம்பி நம்மிறைவன் தந்த - தவத்தும்பி
 சென்று தா நாடுண்டோ சீர்விருது பெற்றதனால்
 இன்றுவர வேற்றோம் இனிது.

நாடகத்தில் அரங்கியலில் ஆய்வு செய்தார்.
 நவில்புகழ்சேர் கலாநிதியாய்த் திறனும் பெற்றார்.
 நாடுகிற அகமேநா டக மாம் என்றே
 நடித்துயர்வு வாளெனாலியிற் காட்டி வென்றார்.
 பீடுபெற அவர்கடந்த கலைப்ப ரப்புப்
 பேசமுடி யாதவுயர் ஆழ நீளம்.
 நீடுபுக ழாளனங்கள் சிவத்தம் பிக்கு
 நாடுகடந் திட்டபுகழ் கண்டோம், வாழ்க.

பழமையில் ஓர் வண்டி சென்ற தடத்திற் போதல்
 பண்பென்று கொண்டோரை, இருளை விட்டே
 எழுமினிது புதுப்பாதை உலகப் பாதை
 என்றுபல சொற்பொழிவால், எழுத்தாற் சொன்ன
 அழகுதமிழ்ப் பண்பாளன் அழைத்த வேளை

அடிமனத்திற் குமைந்தவரும் சரிதா னென்றே
எழுதுவதைக் காணுகின்றோம் என்ப தாலும்
எடுக்குமிந்த விழாஇனிதே ஏற்பீர், வாழ்க.

விருதிதுவோ நூறோடு நூற்றொன் ராகும்
வியன்புலமை யாளனுக்குப் பாராட் டென்று
கருதிவிழா எடுப்பதுவும் நூற்றொன் ராகும்.
கவின்யாழ்பல் கலைக்கழகம் எங்கள் அன்னை
பெரிதுவந்து நிற்கின்றாள், தலைநி மிர்ந்து
பார்க்கின்றாள். அப்பெருமை ஒன்றே போதும்
அரியசிவத் தம்பியென்னும் அறிவி னூற்றே
ஆற்றுகபல் லாண்டுதொண்டு, நீடு வாழ்க

பண்டிதர் கார்த்திகே செங்களுக் கேதந்த புத்திரனை
கண்டிருப் பாரோ இவரிந்தப் பேற்றினைக் காண்பரென்று,
அண்டர் உலகத் திருந்து களிப்பரோ? ஆற்றல்வல்ல
தொண்டர் சிவத்தம்பி சீர்புகழ் பெற்றுத் திகழுகவே

பெருமை சேர்க்கும் பெருந்தகை

லயன் க. தணிகாசலம்,

தலைவர்,

கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரிப்
பழைய மாணவர் சங்கம்

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு தமிழக அரசின் அதிஉயர் விருதுகளில் ஒன்றான “திரு.வி.க.விருது” கிடைத் தமையையிட்டு பேருவகை கொள்ளும் இலட்சக்கணக்கான மக்களை விட நான் சற்று அதிகமாக மகிழ்வு கொள்கின்றேன். அதற்குக் காரணம் பள்ளிப் பராயம் முதல் அவருக்கும் எனக்குமிருந்த நட்பு.

பேராசிரியருக்கு விருது, உயர் விருது, அதிஉயர் விருது,

சமு அன்னையின் மடியில் பூத்த மலருக்கு புகழாரம்,

சங்கம் அமைத்து தமிழ் வளர்த்த மண்ணிலிருந்து முத்தாரம்.

நினைக்கும் போதே உளம் புளகாங்கிதமடைகின்றது. மனம் எங்கோ பறந்து செல்கிறது. தமிழால் பேராசிரியருக்கு பெருமை, அவரால் சமுத்தமிழருக்குப் பெருமை, அவருக்குத் தமிழை, அறிவை ஊட்டியதால் எம் கல்லூரிக்கும் பெருமை, மாணவராய் எம் மோடு உலவியதால் எமக்கும் பெருமை. பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவராய் இதை எழுதுவதால் எனக்கும் பெருமை. மொத்தத்தில் எல்லோருக்கும் பெருமை சேர்க்கும் மேதகையே மென்மேலும் உம் தமிழ்ப் பணி சிறக்க வாழ்த்துகின்றோம்.

பேராசிரியர் தமிழுக்கு மட்டுமா தொண்டு செய்தார். இல்லை, இல்லை. தமிழுக்குமல்லவா தொண்டு செய்துள்ளார்.

ஆழத் தமிழினம் அல்லல்பட்டு அகதியாய் அலைக்கழிந்தபோது அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் தலைவராயிருந்து அவர் ஆற்றிய பணி அளவிட முடியாதது. அவர் தலைவராய் இருந்தபோது நிதி சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளுக்கு பொறுப்பாக நான் இருந்தேன். அப்போதுதான் என்னாலேயே உனர் முடிந்தது பேராசிரியரின் மனி தாமிமானத்தின் ஆழமும் அளவிட முடியாதது என்பதை. அத்தோடு பேராசிரியர் மனித நேயத்தை எம் கண்முன் நிறுத்திச் செயற்பட்டவர்.

“தமிழுக்கு அழுதென்று பேர்
இன்பத்தமிழ் எம் உயிருக்கு நேர்”

என்பதை நெஞ்சில் நிறுத்தி நிற்கும் பேராசானே! இன்னும் பல்லாண்டு, பல்லாயிரமாண்டு நின் சேவை சிறக்க வேண்டி வாழ்த்து கிண்றோம்.

பதிப்பாசிரியர் பக்கம்

வி. ஏ. திருஞானசுந்தரம்,

(பணிப்பாளர், ஊடகத்துறை,

வடக்கின் அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு
மற்றும் வடக்கு கிழக்கின் தமிழ் விவகாரங்கள் அமைச்சு)

கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக்கல்லூரி இந்நாட்டின் கல்வி வரலாற்றில் பல முக்கிய தடயங்களைப் பதித்திருக்கிறது. பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி என்ற பேரறிஞருக்கு அரிச்சவடி ஊட்டியதும் இக்கல்லூரிதான். இந்நாட்டிலும், நாடு கடந்து வெளிநாடுகளிலும் பெரும் புகழ் பூத்து நிற்கும் பேராசிரியரின் பெருமையில் எமது கல்லூரி பூரிப்படைகிறது.

பேராசிரியருடன் எனக்கும் பலவகைகளில் சம்பந்தமிருக்கிறது. அவர் பிறந்த மண்ணில் பிறந்தவன் நான். அவர் கற்ற கல்லூரியில் கற்றவன் நான். எனது அண்ணனுடன் கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக்கல்லூரியிலும் பின்னர் கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியிலும் மிக்க நெருக்கமான உறவுகளை வளர்த்துக் கொண்டவர் அவர். எமது குடும்ப நண்பர். விக்னேஸ்வராவில் சிவத்தம்பி அவர்கள் ஆரம்ப வகுப்புகளில் கற்றுக் கொண்டிருந்த போது எனது அண்ணன் வி. ஏ. சிவஞானம் அக் கல்லூரியில் சிரேட்ட வகுப்புகளில் கற்றுக் கொண்டிருந்தார். பின்னர், கொழும்பு ஸாஹிறாவுக்கு அவர் ஆசிரியராகச் சென்ற போது சிவத்தம்பி அவர்கள் அதே கல்லூரியில் எச். எஸ். ஸி. வகுப்பில் கற்றுக் கொண்டிருந்தார்.

ஸாஹிறாவில் சிவத்தம்பி அவர்கள் கற்றுக் கொண்டிருந்த போது விடுமுறையில் அடிக்கடிகரவெட்டி விக்னேஸ்வராவுக்கு வராமல் விடுவதில்லை. அவ்வாறு வகும் போதெல்லாம், அவரின்

பார்வையில் நான் பட்ட போதெல்லாம், என்னை அழைத்து “உனது அண்ணன் உன்னைப் பற்றி பெரும் பெரும் கனவுகளைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறான். நீ பெரியவனாக வேண்டும் என்று அவாவறு கிறான். அக்கனவுகளை நனவாக்க நீ நன்றாகப் படிக்க வேண்டும்” என்பார். இவையெல்லாம் என்னைப் பேராசிரியருடன் மிக்க நெருக்க மாக்கின. இத் தொடர்புகளினால் கட்டுண்ட நான் அவரை மிகவும் நேசித்தேன் ; கனம் பண்ணினேன் ; மரியாதைப்படுத்தினேன். என் அண்ணனின் நண்பர்கள் எனக்கும் நண்பர்களாக அல்லாமல் என் மரியாதைக்குரியவர்களாகத்தானே கருதப்பட வேண்டும்!

வி. வி. ராஜசுந்தரம் அவர்கள் வாளைாலி விவரணத் தயாரிப் பாளராகவிருந்த போது, 1965 இல் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் அரசாங்கம் மாபெரும் கைத் தொழிற் பொருட்காட்சியொன்றை கொழும்புக் குதிரைப் பந்தயத் திடலில் ஏற்பாடு செய்து முப்பத்தி இரண்டு தினங்கள் நடத்தியது. அதனையொட்டி அக்காட்சி நடை பெற்ற 32 நாட்களும் வாளைாலியில் விவரணச் சித்திரங்களை ஒவியரப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அதைச் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு மிகப் பொருத்தமானவர்களைனத் தாம் கருதியகா. சிவத்தம்பி, சில்லையூர் செல்வராசன் ஆகியோருடன் என்னையும் அவர் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார். முதலாவது நாள் நிகழ்ச்சியாக “இயந்திர லோகம்” என்ற தலைப்பிலும், இறுதி நாள் நிகழ்ச்சியாக, “‘முன் னேற்றப் பாதையில் முப்பத்திரெண்டு நாட்கள்’” என்ற நிகழ்ச்சியையும் எழுதித் தயாரித்து ஒவிபரப்பியதை இன்னமும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். முப்பத்திரெண்டு நாளும் மூவரும் இணைந்து நிகழ்ச்சிகளை சிறப்பாகச் செய்து முடித்தோம். அது மட்டுமன்றி, அந்த முப்பத்திரெண்டு நாட்களும் தினமும் பி. பி. 5.45 இலிருந்து 6.00 மணிவரை அந்தந்த நாள் நிகழ்வுகளின் தொகுப்பும் பொருட்காட்சித் திடலிலிருந்து வாளைாலியில் ஒவிபரப்புச் செய்யப்பட்டது. இதனையும் சானா, விவியன் உட்பட நாமும் இணைந்து ஒவிபரப்பினோம். அந்த நிகழ்வுகளைல் லாம் இன்றும் என் மனதில் பசுமரத்தாணியாக ஆழப்பதிந்துள்ளன. எனது அண்ணன் சிவஞானத்தின் தொடர்பினால் வாளைாலிப் பிரவேசம் செய்த திரு. சிவத்தம்பியுடன் இணைந்து, அவரின் உந்துத வினால் 55 களில் ஊடகத் துறையில் பிரவேசித்த அவரின் தம்பியாகிய நானும் வாளைாலி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து ஒவிபரப்பியதாவது எனக்கு மகிழ்ச்சி தந்தது.

தமிழனர்வுள்ள ஒரு தமிழன் என்ற வகையிலும் இந்த நாட்டில் பிறந்தவன் என்ற வகையிலும் சிவத்தம் பியின் புலமையில் நான் பெருமை கொள்கிறேன் ; அவரை மதிக்கிறேன். ஆய்வுக்கான பல விருதுகளைப் பெற்று கரவெட்டிக்கப் பெருமை சேர்த்த அவர் அண்மையில் தமிழக அரசின் திரு. வி. க. விருதையும் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளார். இந்நிகழ்ச்சியைக் கெளவீக்க வேண்டும்; சிவத்தம் பிக்கு விழா எடுக்க வேண்டும் என்று விக்னேஸ்வராவின் கொழும்பில் உள்ள பழைய மாணவர்கள் தீர்மானித்தனர். அதனை ஒட்டிநூலொன்றையும் வெளியிட அவர்கள் முடிவெடுத்தனர். அந்த நூலை நான் பதிப் பாசிரியராக இருந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் அவர்கள் ஒருமனதாக என்னைக் கேட்டுக் கொண்டனர். அதனைப் பொறுப் பேற்று எனது பங்களிப்பையும் இந்த முயற்சிக்கு செய்திருக்கிறேன். “கரவை ஊற்று” என்ற அந்த நூல் உங்கள் கரங்களில் தவழ்கிறது. இந்நூல் வெளிவர பலர் உதவினர். மிகக் குறுகிய காலத்தில் பெறப் பட்ட கட்டுரைகளுடன் இந் நூல் வெளிவருகிறது. அந்த வகையில் கட்டுரைகள் தந்துதவிய அறிஞர் பெருமக்கள் அனைவரும் எமது நன்றிக்குரியவர்கள். அது மட்டுமன்றி, இந்த நூல் வெளிவருவதற்குப் பலர் பொருளுதவியும் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் என்றும் நினைவு கூறப்படுவர்கள். அக்கறைப்பற்று பெளசர் அட்டையை அருமையாக அமைத்திருக்கிறார். நினைவுச் சின்னத்தை வடிவமைத் தவர் ஒரு சிங்கள நண்பர். வேறு பலரும் பலவழிகளிலும் இந் நூலாக கத்துக்கு உதவியிருக்கிறார்கள். குமரன் பதிப்பகத்தினருக்கும் அவர் தம் நண்பர் கேசவனுக்கும் நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

விக்னேஸ்வரா பழைய மாணவர் சங்க கொழும்புக் கிளையின் சகல உறுப்பினரையும் நான் இச்சந்தரப்பெத்தில் நன்றி உணர்வுடன் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அவர்களின் முயற்சியின் விளைவு தான் இந்த நூல். சிவத்தம் பி அவர்கள் பற்றி பலகோணங்களில் நோக்கும் இந்நூல் கொழும்பில் உள்ள விக்னேஸ்வரா பழைய மாணவர்கள் பேரறிஞர் சிவத்தம் பிக்கு எடுக்கும் அடக்கமும் பணிவும் ஒரு சேர்ந்த விழாவின் முக்கிய நினைவுச் சின்னமாக அமைவது சகலருக்கும் பெருமகிழ்ச்சி தரும் ஒரு நிகழ்வாகக் கொள்ளலாம். இனி உள்ளே செல்லுங்கள்.....

சிவத்தம்பியும் ஸாஹிறாவும்

எஸ். எம். கமால்தீன்

B.A (Cey) B.ED (Toronto) Dip. Lib (Cey)

தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல்

சேவைகள் சபை உறுப்பினர்

பேராசியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி தமிழியல் ஆய்வுத்துறையில் ஆற்றிவரும் உன்னத பங்களிப்பிற்காகத் தமிழக அரசு தமிழ்த் தென்றல் வி.க. விருதினை வழங்கி அவரைக் கௌரவித்தமை வரலாற்று முக் கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு நிகழ்வாகும். இவ்வரிய நிகழ்வையொட்டி அன்னமையில் நூற்றாண்டு விழாக் கண்ட கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரி பெருமிதமடைகிறது. பேராசிரியர் எய்தியுள்ள இந்நிலை மூலம் அவர் ஸாஹிறாவுக்குப் பெருமை தேடித் தந்துள்ளார்.

கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி உயர்தர வகுப்பில் வந்து சேர்ந்த போது நான் அக்கல்லூரியில் ஆசிரிய ராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். நானும் இதே கல்லூரியின் பழையமானவன்தான். அதிர்ஷ்டவசமாக ஸாஹிறாவில் எனக் குத் தமிழாசிரியராக அமைந்தவர் முதுதமிழ்ப் புலவர் பண்டி தர் மு. நல்லதம் பியவர்களாகும். எனக்குத் தமிழார் வழுட்டிய வர் அப் பேராசான் தான். கலாநிதி டி.பி. ஜாயா அதிபராயிருந்த காலம் அது. அடுத்து அதிபரானவர் எ. எம். எ. அஸீஸ். கல்லூரியில் தமிழ் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவளில் அதிபர் அஸீஸ் அவர்களுடைய காலத்தைத் தமிழின் மறுமலர்ச்சிக் காலமென்றே கூறலாம்.

ஆசிரியர் என்ற நிலையில் ஸாஹிறாவுடனான எனது தொடர்பு பற்றி சிவத்தம்பியே பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“ஸாஹிறாக் கல்லூரி எ.எம். எ. அஸீஸின் தலைமையின் கீழ் பொன்னாளி பரப்பி நின்ற காலத்தில் உயர் வகுப்புக்களில்

தமிழ் பயிற்றும் ஆசிரியராக இருந்தவர். (கமால்தீன்) அவரி டத்துத் தமிழ் பயிலும் வாய்ப்புப் பெற்றோர் பலர். தினகரன் சிவகுருநாதன், சட்டவல்லுநர் சிவராஜா, கல்வியாளர் சமீம் எனப்பூலர் அவர் மாணவர். அத்திருக்கூட்ட மரபினுள் நானும் ஒருவன்'' (பாயிரம்: நாலும் நாலகமும்)

ஆங்கிலம் போதனா மொழியாக வழங்கி வந்த இக்கால கட்டத் தில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி, மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தி யாலயம், கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரி போன்ற ஒருசில கல்லூரிகள் தமிழ்ப்பாரம்பரியத்தைப் பேணுவதில் ஆர்வம் காட்டி வந்தன. இதன் பெறுபேறாக ஸாஹிறா முஸ்லிம்களிடையே தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த ஊக்கமளித்து வந்தது.

மேலும் ஸாஹிறா முஸ்லிம்களின் பிரதான கல்லூரியாய் இயங்கிய போதும் அங்கு தமிழ் சிங்கள மாணவர்கள் பலரும் பயின்று வந்தார்கள். இவ்வகையில் ஸாஹிறா இனங்களுக்கிடையிலான நல்லினைக்கத்திற்கு ஏற்ற களமாயிருந்தது. இது பற்றி பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“ஸாஹிறாவின் முக்கிய சிறப்புக்களில் ஒன்று முஸ்லிம் தமிழறிஞர்களிடத்து தமிழ் மாணவர் பலர் தமிழ் பயின்றமையாகும். இதனால் “தமிழ்” என்பது மொழி இன ஒருமைவாதக் களமாக மாறாது, தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் என்ற கோட்பாடு வளர்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் நிலவின்”

(ஸாஹிறாக் கல்லூரி 85வது ஆண்டு மலர்)

பேராசிரியர், வகுப்பறைக்கடமைகளோடு மட்டும் அமையாது பல்வேறு வெளிக்கள் நடவடிக்கைகளிலும் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டு வந்தார். இதன் மூலம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கேற்ற சூழல் நன்கமைந்திருந்தது.

கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கம், வாணொலி நிகழ்ச்சிகள், நாவன்மைப் போட்டிகள், நாடகங்கள், சஞ்சிகை வெளியீடுகள், தமிழறிஞர்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் போன்றவை ஸாஹிறாவின் தமிழின் மேம்பாட்டிற்குப் பெரிதும் உதவின.

மேலும் தமிழக அறிஞர்களான ரா. கிருஷ்ணமுர்த்தி (கல்வி) ம. பெரிய சாமித்தூரன், ம. பொ. சிவஞானகிராமணியார், பேராசிரியர் அப்துல் கபூர், சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார், கலாநிதி எஸ். ரங்கநாதன் போன்ற பலர் ஸாஹிறாவுக்கு வருகை தந்து சொற்பொழிவாற்றிச் சிறப்பித்தனர்.

இவ்வகையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர் கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளையின் பின்வரும் கூற்று ஸாஹிறாவின் தமிழ்ப் பணிக்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

“ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் பண்டிதர் நல்லதம்பி அவர்கள் படித்துக் கொடுத்த காலத்திலே சில வேளைகளில் நான் அங்கு வந்ததுண்டு. அக்காலத்திலே ஆங்கிலம் அதிக செல்வாக்குடைய தாயிருந்தது. அந்நிலையிலும் இங்கு தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று நடந்து வந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்”

(ஏ. எம். நல்லியா : அஸீஸாம் தமிழும்)

ஸாஹிறாவில் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைப் பேணி வளப்படுத்திய உயர்நிலை மாணவர்களுள் முதன்மையானவராக எண்ணத் தக்கவர் சிவத்தம்பியாவார். ஆய்வு முனைப்பும், விமர்சன நோக்கும், முற்போக்குச் சிந்தனையும், அடக்கப் பண்புடன் கூடிய பரந்த மனப்பான்மையும் அவரிடம் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன.

பேராசிரியரின் ஆய்வுத்துறையிலான மேம்பாட்டிற்கு ஸாஹிறா அமைத்துக் கொடுத்த தளத்தை மிகுந்த அடக்கத்தோடு அவர் எடுத்துக் கூறுகிறார் :

“ஸாஹிறா எங்களுக்கு, நம் மிற் பலர் தமது பிற்கால வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்ட தமிழ் யாத்திரைக்கான ஆரம்ப ஆவலையும், பயிற்சியையும் தந்தது. அஸீஸ் வழியாகக் கிளம்பிய அந்தப் பிரவாகம் கமால்தீன் எனும் வாய்க்கால் வழியாக எம்மிடத்தில் பாய்ந்தது”

(பாயிரம் : நூலும் நூலகமும்)

எனது ஆசிரிய கடமைக் காலத்தின் தொடர்ச்சியாக அமைவது பேராசிரியர் எம். எம். உவைஸ் அவர்களின் பணியாகும். அவர்கள்

இஸ்லாமியத் தமிழ் உலகத்திற்குச் செய்துள்ள சேவைகள் உலகறிந்ததே. இஸ்லாமிய இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வென்ற அவர்களே.

இக்கால கட்டத்தில் சிறந்து விளங்கிய மாணவர்கள் எச். எம். ஷரீப், ஏ. சி. எல். அமீர் அலி, எஸ். எச். எம். ஐமீல், எம். எம். எம். மங்குப், ஏ. எம். சமீம், வி. ஏ. கடூர், எஸ். எம். ஹரிபா, இ. சிவகுரு நாதன். பாலசிங்கம், எச். எம். பி. முஹிதீன் போன்ற பலராகும். இவர்களனைவருமே ஸாஹிராவின் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தைப் பேணி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஸாஹிராவின் தமிழ்ச் சூழலைத் தமது பன்முகத் திறன்களின் மூலம் வளப்படுத்தியதோடு அதிபர் அஸீஸ் அவர்களின் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிக்கும் மிகவும் உதவியுள்ளார். இது பற்றி அதிபர் அஸீஸ் தமது “இலங்கையில் இஸ்லாம்” என்ற நூலின் நூன்முகத்தில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார் :

“பல கட்டுரைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பை வெளியிடும் போது கட்டுரைகள் யாவற்றையும் நன்கு பரிசீலித்து இயலக்கூடிய அளவில் ஓர் ஒருமைப்பாட்டினை ஏற்படுத்துதல் அவசியம். அப்பணியில் எனக்கு உதவியவர் எனது மாணவன் திரு. கா. சிவத்தம்பி. என் அன்புறு நன்றி அவருக்கு என்றும் உரித்தாகும். ”

தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைப் பேணுவதிலும் தமிழ் வளர்ச்சியிலும் சிவத்தம்பி ஸாஹிராவில் ஆற்றிய அரும்பணி என்றும் நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

ஸாஹிராவுக்குப் பின், இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் பல பல்கலைக்கழகங்களிலும், பிற உயர்கல்வி நிறுவனங்களிலும் அவர் வழங்கிவரும் உன்னத சேவையினை மிகுந்த ஆர்வத்தோடு நாம் அவதானித்து வருகிறோம்.

பேராசிரியரின் தமிழ்ப்பணி நீடு தொடரப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

சிவகாவியம் - பால காண்டம் சரிதையில் நாம் பாத்திரங்கள்

ஆர். சிவகுருநாதன்
(முன்னெநாள் “தினகரன்” ஆசிரியர்)

பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்கள் பற்றி ஏதேனும் எழுதித் தாருங்கள் என்று எனது நண்பன் இலங்கை ஒவிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் முன்னாள் பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகமும், இன்றைய “சுவர்ண ஒலி” எவ். எம். இன் நிகழ்ச்சி நிர்வாகப் பணிப் பாளருமான வீ. ஏ. திருஞானசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டபோது பெரிதும் சந்தோஷப்பட்டதேன். ஆனால் ஆரம்பிக்க நான் முயன்ற போது தான் பிரச்சினை எழுந்தது. பேராசான் சிவத்தம்பி விசாலமானவர். பாரிய உள்ளம் கொண்டவர். பரந்த தமிழ் அறிவு பெற்றிருப்பது போல விஸ்தாரமான அனுபவமும் பெற்றிருப்பவர். உண்மையில் இவருக்கு நேரே சொல்லியுமிருக்கிறேன். “உம் முடன் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தேன். ஒன்றாகப் படித்தேன். நண்பனாகப் பழகினேன் என்று எமது பின்னுறுவோர் அறிய வரும் போது எத்துணை பெருமைப்படுவார்கள்? அதாவது நாவலர் விபுலானந்தர் போன்றவர்களுடன் வாழ்ந்தவர்கள் எமது குடும்ப உறவினர் என்று அறியும் போது எமக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சி போல இவர்களுக்கும் சந்தோஷம் ஏற்படுமல்லவா” என்றேன்.

“போடா புழுகாதே” என்று அவர் சங்கோசத்துடன் கூறிய போதிலும் முகத்தில் மலர்ச்சி காணப்படுவதனை நான் அவதானித்திருக்கின்றேன். எனவே பேராசிரியர் பற்றி எழுத முயன்ற போது பல முகங்களை கொண்ட (Multifaceted personality) பெரியாளின் எத்துறை பற்றி எழுதுவது என்ற பிரச்சினை தோன்றிற்று. இதன் விளைவாகக்

கால தாமதம் ஏற்பட்டது. ஆதலால் கடல் அனைய தமிழ் அறிவு ஆற்றல் பெற்ற இவரின் வாழ்க்கை பற்றி எழுதுவோம் என எண்ணி னேன். பேராசிரியரோடு நான் நன்பனாக இருந்த காலத்தில் கண்ட அனுபவத்தை வைத்துக் குறிப்பாக, பேராசிரியர் பெருந்தகையே மறந்திருக்கக் கூடிய சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடிவு செய்தேன். ஸாஹிறா உப-அதிபராக இருந்த எ. எம். நல்லியாவும் மாணவப் பருவம் பற்றியே எழுதுவது நல்லது என்று கூறியபடியால் ஒரு சிலவற்றையேனும் மீட்டுப்பார்க்க நான் எண்ணினேன்.

ஆம்! அது 1949 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி இரண்டாம் வாரத்தில் ஒரு திங்கட்கிழமை காலை 8.30 மணியிருக்கும். அக்காலத்திலும் கொழு ம்பு மருதானையில் அழகுற அமைந்திருக்கும் ஜாம் ஆப் பள்ளிவாசலின் முன்னே கொலுவோசிசிப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸாஹிநாகல் ஹாரி காலை 8.00 மணிக்குத்தான் ஆரம்பிக்கும். காலையில் “அசெம்ஸி” முதலாவதாக நடக்கும். அதாவது மாணவர்கள் அனைவரும் கழுர் மண்டபத்தில் கூடி மௌலவி அபுல் ஹஸனின் கிறாத்துடன் இறை அஞ்சலி செலுத்திய பின்னர், அதிபர் ஏ. எம். ஏ. அலீஸ் அறிவித்தல்கள் செய்வார். இந்த அசெம்ஸி முடிந்த பின்னரே மாணவர்களும் ஆசிரி யர்களும் வகுப்புகளுக்கு மீற்வார். பின்னர் பாடங்கள் ஆரம்பமாகும். கல்லூரி அலுவலகமும் சுறு சுறுப்பாக இயங்கும். அதிபரின் அறை அருகில் இருப்பதால் யாவும் யந்திரம் போல் இயங்குவதுண்டு. அங்கு ஜனாப் அவுஃப் என்பவர் முக்கியமான அதிகாரி. அதிபரின் வலதுகை. அதிபர் அலீஸ் அவரை அழைத்து “மிஸ்டர் அவுஃப் இந்த மாணவன் இரத்தினநாதனை எச். எஸ். லி முதல் வருட வகுப்புக்கு மாற்ற எற்பாடு செய்யும்” என்று பணித்தார். நான் எஸ். எஸ். சி பரீட்சைக்குத் தோற்றி பரீட்சை முடிவுகள் வந்த பின் ஸாஹிநாவுக்கு வந்தேன் என்ற போதி லும் உரிய ஆவணங்கள் அனைத்தையும் சமர்ப்பிக்காததால் போஸ்ட் எஸ். எஸ். சி. என்ற வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தேன். பல தடவைகள் பரீட்சைக்குத் தோற்றியவர்களும் தொழிலுக்காகக் காத்திருப்பவர் களும் இந்த வகுப்பில் இருப்பதுண்டு. இன்றைய மூல்லிம் பிரமுகர் கள் பலர் இந்த வகுப்பில் இருந்தார்கள். எனது மைத்துனர் அதிபர் அலீஸின் நண்பர். கொழும்பு யூனிவேசிட்டி கல்லூரியில் ஒருங்கே படித்தவர். அவர் எனது மைத்துனர் அதிபர் அலீஸின் நண்பர். கொழும்பு யூனிவேசிட்டி கல்லூரியில் ஒருங்கே படித்தவர். அவர் எனது

நிலையை அறிந்ததும் அதிபருடன் தொடர்பு கொண்டு எச். எஸ். சி. யில் என்னை சேர்க்கும்படி கேட்டிருந்தார். புதிய வகுப்புக்கு நான் சென்றேன். பியோன் அதிபரின் பணிப்புரைக் கடிதத்துடன் என்னை எச். எஸ். சி வகுப்புக்கு அழைத்துச் சென்று வகுப்பில் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்த எம். எச். எம். நாலி என்பவரிடம் ஒப்படைத்தார். ஆசிரியர் என்னை ஆசனம் ஒன்றிலே போய் இருக்கும் படி கூறியதும் முன் வரிசையில் சில இடங்கள் இருந்ததைக் கண்டேன். மரத்திலான கதிரைகள் அவை. யாழிப்பாணத்தில் பெஞ்சுகளில் இருந்து படித்த எனக்கு இது புதுமையாக இருந்தது. ஒரு கதிரையில் இருப்போமென்று நினைத்த வண்ணம் காலடி எடுத்து வைத்ததும் ஒரு பெரிய உருவம் வேட்டி நாஷனலூடன் ஒரு கதிரையில் இருப்பதைக் கண்டேன். தலைமுடி வாரியிருக்கப்படவில்லை. காலிலோ ஒரு பெரிய பன்டேஜ் நானோ கட்டைக் காற்சட்டையும் அரைக்கைச் சேட்டும் அணிந்த நிலையில், அந்தப் பருத்த மாணவனுக்கு அருகே செல்லப் பயமாக இருந்தது. திடீரென திரும்பி பின் வரிசை ஒன்றுக்கு சென்று இருந்தேன். அந்தப் பருத்த மாணவன் என்னை அடிக்கடி பார்த்த வண்ணம் இருந்ததையும் கவனித்தேன். வகுப்பு முடித்து ஆசிரியர் வெளியே போனதும் நானும் வெளியே செல்ல விரும்பி மெதுவாக நடந்தேன். அந்த வேளையில் அந்த மாணவன் என்னை வழிமறித்து “யீ! இஞ்சை வா, நீ எங்கிருந்து வந்தாய் எங்கை படிச்சாய்? ஏன் பின் சீட்டுக்கு ஒடினாய்? என்றெல்லாம் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டார். நானும் பதில் கூறிவிட்டு நீர் எந்த ஊர்? என்று கேட்டேன். “நான் கரவெட்டி வடக்கு. விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் படித்தனான்” என்று பதில் கூறிவிட்டு “எங்கை இருக்கிறாய்” என்று கேட்டார். நான் வெள்ளவத்தையில் என்றதும் “அப்ப என்னன்டு ஸ்கலுக்கு வாரனீ?” என்று கேட்டார். நான் “ரெயினில்” என்றதும் “டேய் ரெயிலில் போறது வாறது கவனம், சன்க்கூட்டம்” என்றுவிட்டு “புட்போட்டில் ஏறாதே செக்குறிட்டி பிடிப்பாங்கள்” என்ற புத்திமதியும் சொன்னார். அப்போது விஷயம் விளங்கவில்லை. பின்னர் ஒரு நாள் காலை 7.30க்கு வெள்ளவத்தைக்கு வந்த ரயில் வண்டியில் பெட்டிக்குள்ளே போக முடியாத நிலையில் அடுத்த வண்டி 7.50க்கே வரும் என்ற காரணத் தினாலும் ஸ்கலுக்கு லேட் ஆகிவிடும் என்ற அச்சத்தாலும் நான் புட்போட்டில் தொங்கிக் கொண்டு நின்று சவாரி செய்த போது கொள்ளுப்பிட்டியில் ரயில்வே நிலையத்தில் ரயில்வே செக்குறிட்டி

என்னை பிடித்து நீதி மன்றத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல முயலுகையில் நான் பல பொய்க்களைக் கூறித் தப்பித்தேன். அப்போது தான் அந்த மாணவன் எனக்குச் சொன்ன புத்திமதி நினைவுக்கு வந்தது. இதுவே பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பியுடனான எனது முதல் சந்திப்பு. புதுமணத் தம்பதிகளின் முதலிரவு போல என் மனத்திரையில் சிவத்தம்பியை நினைத்தும் இக்காட்சியே எழுவதுண்டு. இந்நட்பு ஆரம்பமாகி 52 ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. என்றாலும் இன்று நேற்று நடைபெற்ற சம்பவம் போல இருக்கின்றது. அன்று ஆரம்பித்த எமது நட்பு ஆலவிருட்சம் போல வளர்ந்து இன்று குடும்ப உறவாகி விட்டது கண்டு பெருமகிழ்ச்சி. இவரது இரண்டாவது மகள் கோதையை மணம் முடித்திருப்பவர் எம்மைச் சேர்ந்தவர் என்று அறிய வந்ததும் உண்மையில் நான் புழகாங்கிதம் அடைந்தேன். அவரின் குழந்தைகள் கோதையும் வர்த்தனியும் என்னை “மாமா” என்றும், “டடியின் பிறன்ட்” என்று அழைக்கும் போது பாசம் நெக்குருகிச் செல்லும். உண்மையில் நான் சிவத்தம்பியை Friend philosopher and guide - ஆகவே கொள்பவன். அன்றும் இன்றும் சிவத்தம்பி எனது குடும்பத்தின் நவீலாசான். எனது இருமகள்மாரின் திருமணத்தின் போது சமூகம் தந்து வைபவ நடைமுறைகளை எடுத்துக்கூறி மனதார வாழ்த்தி ஆசிர்வதித்த சிவத்தம்பியை என் பிள்ளைகளும் “அங்கிள்” என்று தான் குறிப்பிடுவதுண்டு. பெயர் சொல்லி அழைப்பதில்லை. என்துணைவியார் எங்களுக்கிடையே பாரதாரமான சர்ச்சைகள் ஏற்பட்ட வேளைகளில் “சிவத்தம்பியாரிடம் தான் உங்கள் கதையைச் சொல்லப் போகிறேன். உங்களைத் திருத்த வேறு யாராலும் முடியாது” என்று அச்சுறுத்துவார். வீட்டுக்கு வீடு வாசல்படி என்பர். கடந்த வாரத்திலும் ஒரு குடும்ப பிரச்சினை எழுந்தது. பேராசிரியர் எனக்கு எச்சரிக்கை விடுத்திருந்தார். பிரச்சினை தீர வழி கண்டேன்.

இந்த முதற் சந்திப்பைத் தொடர்ந்து எமது நட்பு வளர்ந்தது. “நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக் கண்மேற் சென்று இடித்தற் பொருட்டு” என்ற தமிழ் முனிவரின் தெய்வ வாக்கிற்கு இனங்க என்னிலும் பார்க்க சில மாதங்கள் இளையவரான சிவத்தம்பி எனக்குப் பல விஷயங்களிலும் புத்திமதி கூறுபவர். இவரது நட்பின் பின்னே தமிழின் தொன்மைச் சிறப்பு பற்றி அறிய வந்தேன். தமிழ் படிக்காமல் இருந்த நான் எச். எஸ். சி யில் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுக்க முடிவு

செய்தேன். இப்போது தான் சிவத்தம்பியின் நட்பால் ஏற்பட்ட அந்த விளைவை உணர்ந்தேன். சிவத்தம்பியின் தந்தையார் ஒரு சைவப் புலவர். ஆனால் தன் தமிழ் அறிவை அவர் விளம்பரம் செய்ய முயலவில்லை. பண்டிதர் வகுப்பிற்கு ஒரு சில மாதங்கள் சென்றுவிட்டு தம்மை சைவப்புலவர் என்றும் மதுரைப் பண்டிதர் என்றும் கூறி ஏமாற்றித் திரிவோரோடு இவரை நாம் நோக்கினால் இவர் இமயம் போன்றவர். இதனால் மகன் சிவத்தம்பி தந்தையார் ஊட்டிய அருஞ்சவை ஆகாரத்துடன் தமிழ்த் தாயின் பாலையும் குடித்தார். நற்றினை, நல்ல குறுந்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பரிபாடல் என்றெல்லாம் தன் சம்பாஷணைகளில் எடுத்துக் கூறுவார். இதே வேளையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடுக்கு மொழி இயக்கம் பற்றியும் அறிஞர் அண்ணாவின் கம்பரசம் போன்றவை பற்றியும் தன் சம்பாஷணைகளில் எடுத்துக் கூறுவார். இவற்றைக் கேட்க எமக்கு இன்பமாக இருக்கும். கந்தமுருகேசனார், மாவை கவுனியனார், வெண்ணைக் கண்ணனார்'' என்று புனைபெயர் கொண்ட நவநீத கிருஷ்ணபாரதி பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வார். “வீட்டில் கற்றதை எமக்கு விட்டுக் காட்டுகிறோ?” என்று நாம் கிண்டல் செய்வது வழக்கம். எவ்வாறாயினும் சிவத்தம்பி தான் தமிழ் இலக்கியத்தை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் என்று சொல்ல நான் வெட்கப்படவில்லை. உண்மையில் இவரே எனது முதல் தமிழ் ஆசான்.

இவர் தமிழ் மீது கொண்டிருந்த காதல் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் தெரியும். மாணவனான சிவத்தம்பி கல்லூரித் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவராக்கப்பட்டார். நான் அவரது செயலாளர். தமிழ் நாட்டில் இருந்து அறிஞர் பெருமக்கள் எவர் வந்தாலும் கல்லூரி யில் நாம் வரவேற்பளித்தோம். கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி பெரியசாமி தூரன் மா. பொ. சிவஞான கிராமணியர் போன்ற பலரை அழைத்து கெளரவித்தோம். அதிபர் அஸீஸ் இதில் எமக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். தனது செலவில் ஓரேஞ் பார்லி, கேக், பற்றீஸ் ஆகியவற்றை வாங்கித் தந்து உதவுவார். இவரது முன்னிலையிலேயே வைபவம் நடைபெறுவதுண்டு. கல்கி தூரனோடு எடுத்த குறுப்படம் கல்கியில் பிரசரமானது. அஸ் ஸாஹிரா சஞ்சிகையிலும் இப்படம் இடம் பெற்றது. சிவத்தம்பியே எனக்கு இக்கூட்ட ஏற்பாடுகளில் உதவியானார்.

ஒருவர். இக்கூட்டங்கள் முடிந்த பின்னர் கல்லூரிக்கு முன்னாள் உள்ள தவளகிறி ஹோட்டலுக்குச் சென்று வடை தேத்தண்ணி "Party" நடத்துவோம். பல விஷயங்களை விமர்சனம் செய்வதும் வழக்கம். சிவத்தம் பிக்கு இந்த ஹோட்டலில் பற்று வரவு இருந்தது. மாத இறுதியில் இவரது தந்தையார் பாணந்துறையில் உள்ள அத்துழுகம பண்டாரகமவிலிருந்து வந்து கடைக்கணக்கை தீர்ப்பார். தொகை பெரிதாக இருந்தாலும் அவர் விசாரிப்பதில்லை. மகன் நன்றாக சாப்பிடுகிறான் என்று தந்தையார் நினைப்பார் போலும். அவருக்குத் தெரியுமா மகனும் அவரது "மச்சான்மார்க்களும்" நடத்தும் விளையாட்டை!

அக்காலத்தில் தெமட்டகோட் ரோட்டில் உள்ள ஒரு வீட்டு அறையில் சிவத்தம் பி தன் நண்பர் கே. கே. கிருஷ்ணபிள்ளை என்பவருடன் இருந்தார். கிருஷ்ணபிள்ளை முறைப்படி இந்தியாவில் குருகுவாசம் செய்து சங்கீதம் கற்றவர் கிருஷ்ணபிள்ளையின் சாரீரமோ தடித்தது. சங்கீதம் படித்த போது அவரது சங்கீத ஆசான் கிருஷ்ணபிள்ளையை ஆற்றுக்குள் கழுத்துவரை நீர் நிற்கும் அளவுக்கு சென்று அங்கு நின்று கத்தும் படி பணித்தும் கிருஷ்ணபிள்ளையின் குரல் மசியவில்லை என்று ஹாஷ்யமாக சிவத்தம் பி சொல்வார். கிருஷ்ணபிள்ளையும் பின்னர் இச்செய்தி உண்மையானது என்று எனக்கு கூறியிருந்தார். இந்த கிருஷ்ணபிள்ளைதான் பின்னர் என் குழந்தைகளுக்கு சங்கீதம் பயிற்றுவித்தவர். மூத்தவர், வடிழுவங்கை சங்கீத சபை ஆசிரிய தரப் பரிட்சையில் சித்தியடைந்தார். இரண்டாம் மகன் காலநிலை காரணமாக கொழும் பில் பரிட்சைகள் நடத்த முடியாதிருந்த காரணத்தால் கிறேட் 4 உடன் நிறுத்த வேண்டி நேர்ந்தது, சிவத்தம்பியாலேயே இவர் எனது குடும்ப நண்பரானார்.

கிருஷ்ணபிள்ளையின் தொடர்பினாலோ என்னவோ சிவத்தம்பி யின் சங்கீத அறிவு அபாரமாக இருந்தது. சங்கீதக் கச்சேரிகளை விமர்சிப்பார். அக்காலத்தில் தான் எம். எல். வசந்தகுமாரி ரேடியோவில் பாட ஆரம்பித்தார். ரேடியோவில் ஒரு நாள் அவர் பாடிய பின்னர் மறு தினம் என்னை சிவத்தம்பி சந்தித்த போது "டே மச்சான் நேற்று நீ வசந்தகுமாரியின் கச்சேரியைக் கேட்டியா?" என்று வினவினார். நான் கேட்கவில்லை என்றதும் "பார் மச்சான் இவள் எம். எஸ். வசந்த கோகிலம், பட்டம்மாள் ஆகியோரை தூக்கியெறியப் போகிறாள்"

என்று கூறினார். அக்காலத்தில் வசந்தகுமாரி யார் என்று தெரியாத நிலை. சிவத்தம்பி அவரது திறமையை அன்றே எடைபோட்டு விட்டார். பின்னர் “எம். எல். வீ” இசைத்துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார் அல்லவா? அந்த நாட்களில் கொழும்பில் பல கச்சேரிகள் நடைபெறுவதுண்டு. எந்தக் கச்சேரிகளையும் இவர் தவற விட மாட்டார். இசையில் கொண்ட ஆர்வம் போல சிவத்தம்பி முன்னாள் எம். பி. கரவெட்டி சிவசிதம்பரத்தின் மீதும் பற்றுக் கொண்டிருந்தார். ஒரு முறை ஏதோ முக்கியமான ஒரு நிகழ்ச்சி. சிவத்தம்பி தான் சழுக மளிக்க முடியாது என்று விட்டார். ஏன் என்று கேட்ட போது சிவசிதம் பரம் இன்று மருதானைப் பொலீசில் வொலிபோல் அடிக்க வருவார் எனது ஊரவர். அதைப் பார்க்க வேண்டுமெல்லவா” என்று கூறி, தனது ஊர்ப்பற்றை நிருபித்தார். சிவசிதம்பரமும் இவர் மீது அவ்வாறே பற்றுக் கொண்டிருந்தார்.

சிவத்தம்பி அமைதியானவர். நாசுக்காக பகிடி விடுவதில் சமர்த்தர். நாம் விழுந்து விழுந்து சிரிப்போம். ஒரு முறை ஒரு பயிற்சி ஆசிரியர் எமக்கு தமிழ் படிப்பிக்க வந்தார். சிவத்தம்பி அவரை எடைபோட்டு விட்டார். விஷயம் தெரியாத பேர்வழி. அவர் இலக்கணம் படிப்பிக்கத் தொடங்கினார். ஆகுபெயர் என்ன என்று விளங்கிக் கூறினார். இந்த வேளையில் சிவத்தம்பி கொஞ்சம் பொறுங்கள் “ஒரு விளையாட்டு காட்டுகிறேன்” என்று எங்களிடம் சொல்லிவிட்டு, ஆசிரியரிடம் “சேர் நேற்று நன்னாலைப் படித்தேன். அதில் அன்மொழித் தொகை பற்றிய ஒரு சூத்திரம் இருந்தது. அதுவும் ஆகுபெயரைப் போலத்தான் இருக்கிறது. இரண்டிற்குமிடையே உள்ள வித்தியாசம் என்ன சார்” என்று கேட்டார். ஆசிரிய திக்குமுக்காடினார் “இது நல்ல கேள்வி” விளக்க நேரமேடுக்கும் நாளை பார்ப்போம்” என்று கூறிவிட்டு வெளியே போனவர்தான் பின்னர் ஸாஹிராப் பக்கமே தலைகாட்டவில்லை.

சிவத்தம்பி சிறந்த கலாரசிகன் என்பதனை இலகுவில் அறிந்து கொண்டோம். சிப்ளி காசிம், எம். எம். மெளங்குப் போன்ற மாணவர் களும் சண்முகரத்தினம், கணேஷராசா போன்ற ஆசிரியர்களும் மதிப் பளித்தனர். சிவத்தம்பி பற்றி இந்த ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடும் போது “பெரியவர்” என்று தான் குறிப்பிடுவர். இவரது பருத்த தோற்றம் காரணமாக மட்டும் அல்ல இவரின் பேச்சையும் போக்கையும்

அடிப்படையாகக் கொண்டே இவ்வாறு குறிப்பிடுவதுண்டு. சிவத் தம்பியின் கலைத்துறை வாழ்க்கை பற்றி எமக்கெல்லாம் அறிவித்தவர் வீ. ஏ. சிவஞானம் என்ற கல்லூரி ஆசிரியர். நாம் மாணவராக இருந்த போதிலும் விக்னேஸ்வராக் கல்லூரித் தொடர்பினால் எங்களோடு நன்கு பழகுவார். சிவஞானமும் ஒரு பல்துறைக் கலைஞர். நாடகங்கள் நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றவர். வீஜைப் பெட்டி வாசிப்பதிலும் வல்லவர். அதாவது ஹார்மோனியம். அப்பொழுது அவர் திருமணம் செய்திருக்கவில்லை. சிவத்தம்பியோடு அவர் பேசும்போது “அம்பு ஜம்” என்ற பெயர் அடிக்கடி அடிபடும். இந்த அம்புஜம் யார் என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என நாம் அவாவுற்றோம். ஆனால் பல ஆண்டுகள் கழித்துத் தான் அவரை சிவஞானம் மாஸ்டர் வீட்டில் சந்தித்தோம். எமக்கு இளநீர் தந்து உபசரித்தவர் சிவஞானம் மாஸ்டரின் கனவுக்கன்னியான அம்புஜம் என்று அறிந்தோம். சிவஞானம் மாஸ்டரின் அருமைத் தம்பிமார் திருஞானசுந்தரம், மனோரஞ்சிதம் எமது நண்பர்கள் ஆயினர். பாவம்! மனோரஞ்சிதம் நீடு வாழவில்லை, இறைவன் அவரை இளமையில் பறித்துக் கொண்டான். திருஞான சுந்தரம் இன்றும் எனக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்றார்.

சிவஞானம் மாஸ்டரை நாம் ஓய்வு நேரத்தில் காணப் போகும் போது அங்கு ஆசிரியர்களின் அறையில் ஓர் இளம் ஆசிரியை இருப்ப தனைக் கண்டோம். மிகக் கவர்ச்சியானவர். எங்களோடு படித்த ஒருவருக்கு அந்த ஆசிரியை மீது ஒரு கண். ஒருதலைக்காதல் என்றே சொல்லலாம். எவ்வாறியினும் அந்த ஆசிரியையோடு பேச வேண்டும் என்ற ஆசை அவருக்கு. இவர் பிரபல வர்த்தகர் ஒருவருடைய மகன் என்பதனால் நிறைய செலவு செய்வார். நாங்கள் பொய்க் கந்தகளைக் கூறி இவரைச் செலவு செய்ய வைப்போம். பொதுவில் நாங்களும் தனக்கு “சப்போட்” என்று அவர் நினைத்து விட்டார் போலும். ஆசிரியை மயக்குவதற்காக உயர் ரக ஆடைகள் அணிந்து வருவார். அந்த ரீச்சரைப் பற்றி பேசும்போது அவரது உடல் நடுங்கும். வாய், உளறும், மேல் வியர்க்கும். “இது ஒரு மனோவியாதிக் கேஸ்” என்று சிவத்தம்பி சொல்லுவார். முஸ்பாத்தி பார்க்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுவோம். பாடசாலை உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் கீழ்வகுப்பு பகுதிக்கு சாதாரணமாகச் செல்ல முடியாது காவல் போடப்பட்டிருந்தது. இந்த ஒரு தலைக்காதலன் வாசல் வழியாக செல்லாது

அங்கிருந்த வேலிக்குள்ளால் புகுந்து உள்ளே சென்றுவிட்டான். அந்த ரீச்சரை அனுகி “எனக்கு நீங்கள் ரியூசன் சொல்லித்தர வேண்டும்” என ஆரம்பித்து வேறு ஏதோ எல்லாம் பிதற்றினான். ரீச்சர் அவரை விரட்டி விட்டு தலைமை ஆசிரியரிடம் புகார் செய்தார். அத்துமீறிச் சென்று குழப்பம் விளைவித்த அந்த மாணவர் யார் என்று விசாரணை நடை பெற்றது. அவரும் எங்கள் குறூப் என்று தெரிய வந்தது. எனினும் சிவத்தம்பி எங்கள் குறூப்பில் இருந்ததனால் “இந்தப் பொடியள் நல்ல பொடியள் என்று ஆசிரியர்கள் கந்தையாவும் சிவஞானமும் கூறியதால் எங்களை விசாரிக்கவில்லை. நாம் தப்பினோம். ஆனால் எங்கள் வகுப்பு ஆசிரியர் வைத்திருந்த நெக்கோட் புத்தகத்தில் குறித்த அந்த மாணவனின் பெயருக்கு எதிரே “காம இச்சையால் பாதிக்கப்பட்டவர்” என்ற குறிப்பு எழுதப்பட்டிருந்ததனைக் கண்டோம். இப்படியாக இன்னும் பல தகவல்களைத் தரமுடியும். சிலது சொல்லலாம். சிலவற்றை சொல்வது நல்லதல்ல.

சிவத்தம்பியை நாடகத்துறைக்கு அழைத்துச் சென்றவர் ஆசிரியர் சிவஞானம். வாளொலிக்கு அறிமுகமாக்கியவர் இவரே. நாடகங்களில் நடிக்க வைத்து கைச் செலவுக்கு பணமும் கிடைக்க வசதி செய்தார். விதானையார் வீட்டில் என்ற தொடர் நேடியோ நாடகத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த அனுபவத்தின் காரணமாகவே பின்னர் பல்கலைக்கழகத்தில் சிவத்தம்பி நாடகங்கள் நடிக்க கூடியதாகக் கீருந்தது. பின்னர் வெளிநாட்டில் நாடகம் பற்றிய ஆய்வை நடத்து வதற்கும் இவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தது இந்த நாடக அறிவே.

ஸாஹிறாவில் இவர் இருந்த காலத்தை நான் மறந்துவிட முடியாது. நாங்கள் மிக நெருங்கிய நண்பர்கள். ஒரு முறை சிவத்தம்பி நெருப்புக்காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தார். அப்போது என் பெயரைச் சொல்லிச் சொல்லியே வாய் பிதற்றுவார் என்று அவரது தந்தையார் புலவர் கார்த்திகேச எனக்கு எழுதியிருந்தார். அக்காலத்தில் டைபொயிட் நோய் வராது தடுக்கும் மருந்துகள் இல்லாததினால் பாணந்துறைக்கு நான் போக எனது தமையனார் அனுமதிக்கவில்லை. நான் வேதனைப்பட்டேன்.

இவை எல்லாம் கல்லூரிக்கால நினைவுகள். பலவற்றை சொல்லலாம். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் நாங்கள் ஒருமிக்க

வாழும் சூழல் இருந்தது. வெவ்வேறு வகுப்புக்கள் வெவ்வேறு விடுதிகள் என்பதனால் எமது நட்பு ஓரளவுக்கு பாதிப்படைந்தது. புதிய சூழ்நிலையால் தமிழ் மாணவர்கள் இரு கட்சிகள் ஆகினர். சிவத் தம்பிக்கு இருதரப்பிலும் நண்பர்கள் எந்தப்பக்கத்திலும் நிற்பது என்ற பிரச்சினை இருந்ததால் சிவத்தம்பி சங்கடப்பட்டார். பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுடைய நாடகங்களில் இவரோடு சேர்ந்து நடித்திருக்கின்றேன். இந்த நாடகங்களுள்; முக்கியமானது “தவறான எண்ணம்”. இதில் பல அனுபவங்கள், பலரின் வாழ்க்கையில் திருப்புமுனைகள்!

“எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம். நாம் அறியோம்” என்பார் கொழும்புத்துறை யோகர் சுவாமிகள். தன்னைக் காண்பதற் காகக் கரவையிலிருந்து வந்த பண்டிதர் கார்த்திகேஸ்வருக்கு ஆண்மகவு பிறக்கும். அவன் பிற் காலத்தில் பேரறிஞராவான் என்று ஞான திருஷ்டியில் தோன்றிய காரணத்தினால் தானோ பிள்ளைக்குச் சிவத் தம்பி என்று பெயர் கூட்டு என்று கூறினாரோ? தமிழ்நாடு சென்னை கலைவாணர் அரங்கில் அமைச்சர்கள் பேராசிரியர் அன்பழகனும், தமிழ்க்குடிமகனும் சிவத்தம்பிக்கு விருது வழங்கிக் கொரவித்தபோது அச்சபையில் இருந்த நான் இவ்வாறு சிந்தித்தேன்.

“சிவத்தம்பி ஒரு காவியம் - சிவகாவியம்,
அதில் நாம் கதாபாத்திரங்கள்”!

- ● -

“எந்த ஒரு இலக்கியத்தினதும் (இங்கு இலக்கியம் எனும் பொழுது ஒரு மொழியின் முழு இலக்கியத் தொகுதியையுமே குறிப்பிடுகின்றேன்) கவர்ச்சியும் உணர்வாழ்மும் அந்த இலக்கியத்தின் ஊற்றுக்காலான சமூகத்தின் அநுபவ ஆழத்தைப் பொறுத்தனவாகவே இருக்கும். உதாரணமாகத் தமிழை எடுத்துக் கொண்டால் சங்க இலக்கியத்தினதும் பக்தி இலக்கியத்தினதும் அமரத்துவத்துக்குக் காரணம் அந்த அந்த வரலாற்றானுபவங்களின் உண்மைத் தன்மையும் உணர்வாழ்முமே. ஒரு சமூகம் தனது வரலாற்று அநுபவத்திலே பெற்றுக் கொண்ட உணர்வுத் தேட்டம் தான் அதன் இலக்கியத்திலே பேசும்”

கா.சிவத்தம்பி
பண்ணாமத்துக் கவிராயின்
“காற்றின் மொனம்” கவிஞரத் தொகுதிக்கு
எழுதிய முன்னுரையிலிருந்து (1996)

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியன் பண்டைய தமிழ் சமூகம் பற்றிய ஆய்வு

அ. முகம்மது சமீம்

முன்னெநாள் கல்விப் பணிப்பாளர், இலங்கை

பண்டைய தமிழ் சமூகத்தைப் பற்றி அறிவுதற்கு சங்க இலக்கியங்கள் எமக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. இவ்விலக்கியங்களை வைத்துப் பல அறிஞர்கள் பண்டைய தமிழரின் வாழ்வைப் பற்றிப் பல கோணங்களிலிருந்து ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். இதில் முக்கியமான வர்களில் வையாபுரிப் பிள்ளை, மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, கைலாச பதி, வரதராசன், ஆகிய சிலரைக் குறிப்பிடலாம். பேராசிரியர் கைலாச பதி யின் ஆய்வு, சங்ககாலத் தமிழர்களைப் பற்றி ஒரு புதிய கண் ணோட்டத்தைத் தமிழருக்குக் கொடுத்தது. அவருடைய ‘வீரயுகப் பாடல்கள்’ என்ற ஆய்வு, தமிழ் ஆய்வுத் துறைக்கு ஒரு புதிய திருப் பத்தை கொடுத்தது. இவ்வாய்வாளர்கள் எல்லோரும் பெரும்பாலும் தமிழிலுள்ள மூன்று பிரிவுகளில் இயலுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். ஆனால் ஏனைய பிரிவுகளான இசைக்கும், நாடகத் திற்கும் அத்தகைய முக்கியத்துவம் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி சங்க காலத்தில் நிலவிய நாடக மரபை ஆராய்ந்ததோடு இசைமரபிற்கும் ஓரளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். அவருடைய பண்டைய தமிழர் சமூகத்தில் நிலவிய நாடக மரபு என்ற நூல் தமிழ் ஆய்வுத் துறைக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. இதில்தான் சிவத்தம்பியின் பெருமை தங்கியிருக்கிறது. பெரும்பாலும் எல்லா அறிஞர்களும் பண்டைய காலத் தமிழ் சமூகத்தைப் பற்றியும் அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையைப் பற்றியும் ஆராய்ந்தார்களேயொழிய அச் சமூகத்தின் “சமூக வரலாற்றைப் பற்றி

ஆராயவில்லை. ‘சமூக வரலாறு’ என்று நாம் கூறும்போது அம்மக்களிடையே நிலவிய சமூக உறவுகள் சமூக நிறுவனங்கள் - பொதுவாக அச்சமூகத்தின் இயக்கநிலையைப் பற்றிக் கூறுவதைத் தான் நாம் சமூக வரலாறு என்று குறிப்பிடுகின்றோம். இப்படி ஆராய்வதற்கு இலக்கியங்களைப் பற்றிய அறிவு மட்டும் போதாது. தத்துவ ஞானம், பூகோள சாஸ்திரம், வரலாறு, பொருளாதாரம், சமூக இயல் ஆகிய துறைகளில் மிகுந்த பாண்டித்தியம் இருக்க வேண்டும். இத்துறையில் ஆழமாகச் சிந்தித்து, எழுதியவர்களில் ஒருவர்தான் சிவதத்தம் பி. அவரின் பண்டைய தமிழ் சமூகத்தைப் பற்றிய ஆய்வு தமிழரின் சமூக வரலாற்றைப் பற்றி எடுத்துக் காட்டும் ஒரு முக்கிய ஆவணமாக அமைகிறது.

தமிழர்களின் சங்ககால வாழ்வைப் பற்றி புனைக்கதைகளும், கற்பனைவாதமும் தான். பெரும்பாலும் இவர்களின் ஆய்வுகளில் நிரம்பி இருந்தது. உண்மையில் இக் கற்பனைவாதக் கருத்துக்களை உடைத்தெறிந்து, சங்க இலக்கியங்கள் பிரதிபலிக்கின்ற உண்மையான நிலையை எடுத்துக் காட்டியவர் பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களே. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்திய சுதந்திர உணர்வு மேலோங்கியிருந்த காலத்தில் தமிழர்களின் தொன்மையைப் பற்றியும் அவர்களின் வீர வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அக் காலத்தைப் பொற் காலம் என்றெல்லாம் எழுத்தாளர்கள் தமிழர்களைப் பற்றிய ஒரு கற்பனை உலகத்தைப் படைத்தார்கள். ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்ப் பதற்கு இப்படிப்பட்ட கற்பனைக் கதைகள் அன்று தேவைப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்களின் நாகரிகத்திற்கு எந்தாவும் குறைந்ததல்ல; அதை விடச் சிறந்தது தமிழர் நாகரிகம் என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டது. தமிழர்களின் உணர்வைத் தட்டி எழுப்பப்படுவதற்கு இது தேவைப் பட்டது. நாற்பதுகளிலும் ஜம்பதுகளிலும் பெரியவர் ஈ.வெ.ராவின் “சுயமரியாதை இயக்கமும்”, அண்ணாத்துறையின் திராவிட இயக்கமும் இக்கருத்தை இன்னும் ஒருபடி மேலே எழுப்பின. ‘கல்தோன்றி மண் தோன்றா காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த குடி தமிழ்க்குடி’, ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்று தமிழன் உலகத்தின் எல்லா ஊர்களும் தன்னுடையதே உலகத்தார் எல்லோருமே தன்னுடைய உறவினர்களே என்றெல்லாம் தமிழர்களைப் பற்றிய பொய்யான கற்பனைக் கதைகளை உலவ விட்டனர் திராவிட கழகத்தார். இது

மாறிவரும் ஒரு சமுதாயத்தின் கருத்துநிலை என்று நிருபித்தவர் கைலாசபதி. இதே போன்று, இவ்விலக்கியத்தின் மூலம் அன்றைய உண்மை சமுதாய நிலையை ஒரு சமூக இயல் கண்ணோட்டத்திலிருந்து எடுத்துக் கூறியவர் சிவத்தம்பி அவர்களே. ‘‘தமிழ் இலக்கியமாணவன் என்ற முறையில் சங்ககாலத் தமிழர்களைப் பற்றிய என்னுடைய கருத்துக்களுக்கு சங்ககாலத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அடித்தளமாய் அமைவதோடு அவைதான் என்னுடைய முக்கியமான ஆவணங்களுக்கூட’’ என்றும், ‘‘பண்டைய தமிழகத்தைப் பற்றி எழும் பிரச்சினை களுக்கு விடை காண்பதற்கு ஒரு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று மாணவன் என்ற முறையில் தான் இப் பிரச்சினையை அணுகினேன்’’ என்று சிவத்தம்பி தன்னுடைய முன்னுரையொன்றில் கூறுகின்றார். சோழ சாம்ராஜ்யத்தைப் பற்றியும் விஜய நகர ஆட்சியைப் பற்றியும் புதிய தகவல்கள் அறிஞர்களின் ஆய்வுகளில் நமக்குக் கிடைத்த அளவுசங்க காலத்தைப் பற்றி இன்னும் கிடைக்கவில்லை. பேராசிரியர் சிவத் தம்பியின் சங்க காலத்தைப் பற்றிய ஆய்வு இனிவரும் ஆராய்ச்சிகளுக்கு ஒரு முன்னோடியாக அமையும். பேராசிரியரின் இந்த விலைமதிப்பற்ற ஆய்வுக்குக் காரணம் அவருடைய மார்க்சியக் கண்ணோட்டமே’’ என்று பார்த்தசாரதி கூறுகிறார்.

நாகரிகத் தொடக்க காலத்திலிருந்த குழு அமைப்பு சமுதாயம், விவசாய சமுதாயமாக மாறிவரும் மாற்றத்தை சங்க இலக்கியங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. தமிழர்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பை ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்திருந்தார்கள். குறிஞ்சி, மூல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்ற இவர்களுடைய ஐந்தினை கருத்துநிலைதான் பண்டைய தமிழர்களின் சமுதாய அமைப்பையும், அவர்களது பொருளாதார நிலையையும் அறிவுதற்குரிய ஒரு முக்கிய திறவுகோல் என்று சிவத்தம்பி கருதுகிறார். இந்த ஐவகை நிலத்துக்குரிய மக்களின் வாழ்க்கை முறைமையையும், பண்பாட்டு அமைதியையும் மரபுவழி பாரம்பரியத்தையும் அவ்வந் நிலத்துக்கே சொந்தமானவை என்ற கருத்தை நாம் சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து அறியலாம். அது மட்டுமல்ல இந் நிலங்களுக்கே உரித்தான், இயற்கைக் காட்சிகளையும் பட்சிகளையும், அங்கு வசித்த மிருகங்களையும், செடி கொடிகளையும், புல் பூன்றுகளையும் இயற்கையின் இசையையும் இசைக் கருவிகளையும் மக்களின் நடையிடை பாவனைகளையும் அவர்களின்

ஓழுக்கத்தையும், சம்பிரதாயங்களையும் பொருளாதார செயல்முறை களையும் சமுதாய அமைப்பையும் இச்சங்கப் பாடல்கள் கூறுகின்றன.

சங்ககாலத் தமிழர்களின் வாழ்வை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள், இந்த ‘ஜந்தினை’ கருத்தானது கவிஞர்களின் கற்பணையில் உதித்த ஒரு மரபுவழி என்று கருதுகின்றனர். ஸ்ரீனிவாச ஜயங்கார், ராமசந்திர தீக்சிதர், இராகவ ஜயங்கார், கமில் ஸ்வல பில், தனிநாயக அடிகள் போன்ற அறிஞர்கள் இந்த ‘ஜவகை நிலப் பிரிவு’ வேடுவ சமுதாயமாக இருந்த தமிழர் சமூகம் விவசாய சமூகமாக மாறி வந்த பரிணாம வளர்ச்சி யையே பிரதிபலிக்கின்றது என்று கருதுகின்றனர். ஆனால், கலாநிதி சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள், இந்த ஜவகை நிலங்கள் ஒன்றான்பின் ஒன்றாக ஒரு ஒழுங்கு முறையில் மாறிவந்தன என்று கருதுவது உண்மைக்குப் பறம்பானது, என்று கருதுகின்றனர். இவ்விருவகை கருத்தோட்டங்களையும் மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து ஆராய்ந்த பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, மார்க்சியத் தத்துவப்படி, மனித சமுதாயம் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு விதமாக மாற்றமடைந்தன என்ற கருத்துக்கேற்ப தமிழர் சமுதாயமும் சங்க காலத்தில் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு மாற்றங்களை அடைந்திருக்கலாம் என்றும் இவ் ஜவகை நிலங்களும் அம்மாற்றங்களை பிரதிபலிப்பனவாக அமைகின்றன என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். தன்னுடைய இந்தக் கருத்துக்கு ரேமண்ட் என்பவரும் பிரிட் ஐட் அல்சிசின் என்பவரும் எழுதிய ‘இந்திய நாகரிகத்தின் எழுச்சி’ என்ற நூலையும் பென்டிபுடி சுப்பராவ் எழுதிய ‘இந்தியாவின் ஆனுமை’ என்ற நூலையும் ஆதார மாகக் காட்டுகிறார்.

‘சமூக இயல்’ கண்ணோட்டத்திலிருந்து சங்ககாலத் தமிழர் சமுதாயத்தை ஆராய்ந்தவர்களில் முதல்வர்தான் சிவத்தம்பி, என்று பார்த்தசாரதி கருதுகிறார். தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம் கலித் தொகை ஆகிய பண்டைய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்த சிவத்தம்பி, சங்க காலத்திலேயே தமிழர் சமுதாயம் ஒரு குழுநிலை சமூகமாக, அவ்வந் நிலங்களுக்குடைய பண்பாட்டு அமைதிகளுடன் வாழுத் தலைப்பட்டனர் என்று கூறுகிறார். அன்றைய சமுதாயத்தில் குறுநிலங்களை ஆண்ட குறுநில மன்னர்களுக்கும், பெரும் நிலப்பரப்பு களை ஆட்சி செய்த மூவேந்தர்களுக்குமிடையே ஆட்சி முறையிலிருந்த வேறுபாடுகளை விளக்குகிறார். இம் மூவேந்தர்களின்

ஆட்சியின் கீழ் இக் குறுநில மன்னர்கள் வந்தார்களென்றாலும், அம்மக்களுடைய பொருளாதார வாழ்க்கையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. பெரும்பாலும் இந் நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்கள், நெய்தல் நில மக்களைத் தவிர பொருளாதாரத்தில் தன்னிறைவையே கொண்டிருந்தனர். இச் சமூகங்களின் உற்பத்திப் பெருக்கம் இவர்களின் பொருளாதாரத்திலிருந்த சமநிலையை மாற்றவில்லை. இச் சமூகங்களிடையே நிலவிய பண்டமாற்று முறை இவர்களின் பொருளாதார சமநிலையை மேலும் வலுவடையச் செய்தது.

வடக்கிலிருந்து வந்த பிராமணர்களின் வருகை இம் மக்களிடையே சாதி அமைப்பை ஏற்படுத்தியதென்றாலும் இவர்களுடைய சமூக வாழ்க்கை முறை தொடர்வதற்கு உதவியதல்லாமல், பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை; என்பது சிவத்தம் பியின் கருத்து. ‘திணை நிலைப் பெயரை’ ஆதாரமாக வைத்துத் தமிழர்களிடையே நிலவிய ‘குடி’ மரபை ஆராய்கிறார் சிவத்தம் பி. அவருடைய கருத்துப்படி, இத்திணைகள் அவ்வந் நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் உற்பத்தி சாதனங்களை பிரதிபலிப்பதோடு, அவர்களின் சமூக அமைப்பையும் காட்டுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட நில மக்களின் நடையுடையாவனைகளைப் போல் வேறொரு நில மக்களின் நடத்தைகளும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், இவ்விரு சமூகங்களில் வளர்ச்சியில் இருக்கும் வேற்றுமை காரணமாகவும் அச் சமூகங்களிடையே நிலவிய சமூக நியதிகளின் காரணமாகவும் அவை ஒன்றோடொன்று கலக்க வாய்ப்பிருக்கவில்லை. ஒரு நிலத்திலிருந்து இன்னொரு நிலத்திற்கு மக்கள் அடிக்கடி போய் வந்ததாலும் இச் சமூகங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட பரஸ்பர உறவினாலும் இத்திணை மயக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பது சிவத்தம் பியின் கருத்து. மேலும் அச்சமூகங்களில் இருந்த உற்பத்திச் சாதனங்களின் வேறுபாடும் பொருளாதார வாழ்க்கையில் இருந்த ஏற்றத் தாழ்வும், சாதி முறை வளர்வதற்குக் காரணமாயமைந்தன.

மார்க்சியத் தத்துவப்படி ஆரம்பகால பொதுவுடைமை சமுதாயங்கள் அடிமை சமுதாயங்களாக மாறி, நிலவுடைமை சமுதாயங்களாக வளர்ச்சி பெற்று, முதலாளித்துவ சமுதாயம் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்துப் பிறகு சோஷலிச சமுதாயம் உருவெடுப்பதற்குக் காரணமாயமைந்தது. கார்ல் மாக்ஸ், ஐரோப்பிய வரலாற்றை மையமாக

வைத்தே தன்னுடைய இத் தத்துவத்தை விளக்கினார். ஆனால் கீழூத் தேய நாடுகளின் வரலாறு இத் தத்துவ விளக்கத்திற்குப் பொருந்தாது என்று சில வரலாற்றாசிரியர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். ஆங்கில மார்க்ஸீய சிந்தனையாளரான ஹோப்ஸ்வோம் 'இந்தியாவில் இருந்த சர்வ வல்லமை பொருந்திய எதேச்சுதிகார அரசர்களை' இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டுகின்றார். ஆசிய நாடுகளில் சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டு வர வல்லமை படைத்த ஒரு சமூக வர்க்கம் இல்லாமையும் இதற்கொரு காரணம். ஆனால் இந்திய மார்க்ஸவாதிகள் இந்திய சமுதாயத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் இது முதற்கட்டம் என்று வாதிடுகின்றனர். ஆனால், சிவத்தம்பி இம் மார்க்ஸியவாதிகளின் கருத்தை ஏற்கவில்லை. அவர், 'தினை முறைமையின் பொருளாதார அமைப்பைக் கூர்ந்து நோக்கினால் 'ஆசிய மாதிரி'யின் ஆரம்பகாலம் இது என்பது புலப்படும் என்கிறார். மருதநில மக்களின் விவசாய உற்பத்தியினால் பொருள் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு தனியுடைமை சொத்துக்கள் வளர்வதற்குக் காரணமாயமைவதோடு நிலச் சுவாந்தார் என்ற ஒரு வகுப்பினர் தோன்றவும் இது வழிகோலியது, என்பது சிவத்தம்பியின் கருத்து. சங்ககாலத்துக்கு முற்பட்ட தமிழகத்தில் இருந்த பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தில் சமூக அந்தஸ்துடன் இருந்த விற்வியர்கள் பிறகு இந் நிலச்சுவாந்தார்களின் இல்லக்கிமுத்திகளாக வும், பரத்தைகளாகவும் மாறினர். ஆகவே வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட தமிழர் சமுதாயத்தை அறிவதற்கு இத் தினை பற்றிய கருத்துணர்வு எமக்கு முக்கிய ஆதாரமாக அமைகிறது என்பது சிவத்தம்பியின் நிலை. மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் அவர் இவ்வாய்வை நடத்தினார் என்றாலும், பண்டைய தமிழகத்தில் நிலமான்ய முறை ஆரம்பத்தி விருந்தே இருந்து வந்திருக்கிறது என்ற மார்க்சிய வாதிகளின் கோட்பாட்டை அவர் ஏற்கவில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்து 'எதேச்சாதிகாரியான சர்வ வல்லமை பொருந்திய அரசன்' என்றும் எல்லா நிலங்களும் அரசுக்குரியது என்றும், ஏற்றுக் கொண்டோமானால் இந்த 'ஆசிய மாதிரி' மார்க்சிய தத்துவ விளக்கத்திற்கு உட்படாதது என்பது விளங்கும். பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் இவ்வாய்வு இனிவரும் ஆய்வாளர் களுக்கு ஒரு முன்னோடியாக அமையும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

நான் கண்ட சிவத்தம்பி

வெற்றிவேலு சபாநாயகம்
ஓய்வுபெற்ற பிரதிக்
கல்விப் பணிப்பாளர் நாயகம்

இராமபிரான் அயோத்தி மாநகரில் வீதி வலம் வரும் போது அயோத்தி மாந்தர் கண்ட காட்சியை கம்பர் வர்ணிக்கும் போது தோள் கண்டார் தோளே கண்டார் தாழ் கண்டார் தாழே கண்டார் ஒருவரும் இராமனை முழுமையாகப் பார்க்க முடியவில்லை எனக் கூறியுள்ளார். அதுபோல நானும் சிவத்தம்பி அவர்களை ஒரு கோணத்தில் தான் பார்க்கிறேன்.

சிவத்தம்பி அவர்களை பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்ற காலத்தில் இருந்து அறிவேன். பல்கலைக் கழகத்தில் நான் கண்ட சிவத்தம்பியைப் பற்றித்தான் கூற முற்படுகின்றேன். 1953ம் ஆண்டு நாம் இருவரும் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதலாவது புதிய மாணவர் என்ற கோதாவில் சேர்ந்தோம். இவர் அருணாசலம் விடுதி யிலும் யான் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் விடுதியிலும் தங்கினோம். ஆனால் எனது நண்பர்கள் பலர் அருணாசலம் விடுதியில் இருந்த காரணத்தினால் அடிக்கடி அருணாசலம் விடுதிக்குச் சென்று சிவத்தம்பி முதலாக பல நண்பர்களைப் பார்ப்பேன்.

இரண்டாவது வருடத்தில் இராமநாதன் விடுதி மண்டபம் திறக்கப்பட்டபோது ஜேம்ஸ் பீரிஸ் விடுதி பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டபடியாலும், நாம் இராமநாதன் மண்டபத்திற்கு மாற்றப் பட்டோம். அங்கு தனி அறை கிடைத்த காரணத்தினால் சிவத்தம்பி

அவர்களும் அங்கு மாறி வந்தார்கள். இதன் பின்பு நாம் அடிக்கடி சந்தித்தோம்.

இராமநாதன் விடுதியில் முதலாம் வருட மாணவர்களின் பகிடி வதைக்கு சிவத்தம்பி அவர்கள் முன்னணியில் நின்றபடியால் இவரது பருத்த உருவத்தைக் கண்டு மாணவர்கள் அஞ்சினார்கள். உருவம் மட்டுமல்ல அவரது தொனியும் உரத்தது. அக்காலத்து பகிடிவதைகள் மிகவும் நகைச்சுவை நிறைந்தவை. ஒருவரையும் மேனியினால் அல்லது மேனிக்கு கெடுதல் விளைவிப்பதில்லை. எல்லா வதைகளும் இரசிக்கக்கூடியனவாக இருந்தன. ஒருவாரகாலம் இது நீடிக்கும்.

இம்மண்டபத்தில் அமரர் கைலாசபதியும் வசித்தவர். சிவத்தம்பியும் கைலாசபதியும் பல இலக்கிய முக்கிய சிக்கல்களை ஆராய்வார்கள்.

இக்காலப் பகுதியில்தான் அமரத்துவம் எதிய பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் அதிக நகைச்சுவை நாடகங்களை அமரத்துவம் எதிய கலாநிதி சூ.வித்தியானந்தன் மூலம் மேடை ஏற்றிய காலம். சிவத்தம்பி அவர்கள் இந்நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரம் எடுத்தார்.

முதலில் இந்நாடகம் உடையார் மிடுக்கு என்ற நாடகத்துடன் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் மேடையேற்றப்பட்டது. சிவத்தம்பி அவர்கள் உடையாராக நடித்தார். கரவெட்டி மண்ணில் உடையார்கள், மணியகாரன்கள் இருந்து மக்களைக் கட்டியாண்ட பாணியில் சிவத்தம்பி அவர்களும் தனது பாத்திரத்தை திறம்பட நடித்து அனைவரி னதும் பாராட்டைப் பெற்றார். அதே வருடம் அதாவது 1954-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1956 ம் ஆண்டு வரை நாடகங்கள் கண்டி, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டது. அந் நாடகங்களில் சிவத்தம்பி அவர்கள் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தார்.

அக்காலங்களில் சிவத்தம்பி, கைலாசபதி போன்றோர் நடிக்க, அடியேன் நாடக ஸ்க்கட் வீற்பனையில் பிரதான பங்கேற்று மக்களை நாடகத்திற்கு வரும்படி தூண்டவும், நிதியைச் சேகரிக்கவும் துணை புரிந்தேன். இதனால் என்னால் ஒவ்வொரு வருடமும் முதல் இரு-

தவணைகளும் ஒழுங்காக விரிவுரைகளுக்கு செல்ல முடியவில்லை. எமது சிரமம் வீண் போகவில்லை. நாம் சேகரித்த பணத்தைக் கொண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இரண்டு தமிழ் மேதைகளான சிறிலசிறி ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் பெயராலும், சுவாமி விபுலா னந்தர் அவர்கள் பெயராலும் புலமைப் பரிசில் நிதியம் உருவாக்கியுள்ளோம்.

நான் ரிக்கற் விற்கச் செல்லும் போது என்னிடம் கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்வி சிவத்தம்பிநடிக்கிறாரா? அப்படியானால் இரண்டு ரிக்கற் தாருங்கள் என்று வாங்குவார்கள். இச் சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டு சுவையான சம்பவங்களையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முதலாவது, கொழும்பில் ரிக்கற் விற்கும் போது ஒருமுறை அமரர் பண்டாரநாயக்க முன்னைய பிரதமர், அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அவர் வீட்டிற்கு தமிழ் நாடக ரிக்கற் விற்க இன்னுமொரு வரின் துணையுடன் சென்றேன். நோஸ்மிட் இல்லத்தில் மணியை அடிக்கும் பொத்தானை அழுத்தினேன். உடனே ஒரு பெரிய நாய் வந்தது. வந்து எனது மார்பில் இருகால்களையும் உயர்த்திப் போட்டது. அப்போது ஒரு குரல் சுங்கான் புகையோடு கேட்டது. போ... போ.. (஝ோ...஝ோ) நான் நினைத்தேன் என்னைத்தான் என்று, ஆனால் அந்தக் குரலைக் கேட்ட நாய் ஓடி விட்டது. அமரர் பண்டாரநாயக்க வந்து எம்முடன் உரையாடினார். நீங்கள் ஏன் நிதி சேகரிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார். நான் விரிவாகக் கூறினேன். புலமைப்பரிசில் நிதியம் பற்றியும் விளக்கினேன். அப்போது அவர் உடனடியாக நான்கு 25 ரூபா ரிக்கற்றுகளை (25 ரூபா அப்போது ஆகக் கூடிய ரிக்கற்) வாங்கி எமது நிதி பெருக வேண்டுமென்று வாழ்த்தினார்.

அடுத்த அனுபவம் கொழும்பு திறைசேரியில் பெரிய பதவி வகித்தவர் கு.பாலசிங்கம் அவர்கள். என்னிடம் இரண்டு ரிக்கற்றுகள் வாங்குவார். நான் அவரைக் கேட்டேன் ஜயா சில இடங்களில் தங்கள் மனைவிமாரைக் கேட்டுத்தான் ரிக்கற்றுகள் வாங்குவார்கள். நீங்கள் மட்டும் உடனடியாக வாங்குகிறீர்களே, அதற்கு அவர் கொடுத்த பதில். நான் உங்கள் நிதிக்கு உதவ வேண்டும். மனைவி சகிதம் சிவத்தம்பியின் நடிப்பையும் பார்த்து ரசிக்க வேண்டுமென்று கூறினார். நீங்கள்

வராவிட்டாலும் நான் நுழைவாயிலில் வந்து சீட்டுகள் பெறுவேன். தமிழ் நாடகங்களை தமிழர் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கூறினார்.

இராமநாதன் விடுதியை நிர்மாணித்தவர்கள் செட்டிநாடு காப்ப ரேசன் ஆட்கள். ஒரு வருடத்திற்கு அவற்றைப் பழுது பார்க்கும் பொறுப்பு அவர்களுக்கு கட்டாயமாக்கப்பட்டது. அப்போது அங்கு ஒரு காரியாலயம் இயங்கியது. அங்குள்ள செட்டியார் முக்கியமான சில மாணவர்களை உபசரித்தால், அவர்கள் ஒன்றையும் உடையாமல் விடுவார்கள் என்ற நோக்கோடு என்னிடம் பட்டியல் கேட்டார்கள். அதில் முதலாவது பெயராக சிவத்தம்பியின் பெயரையே நான் கொடுத் தேன். எங்களுக்கு இடைச்சுகம் இட்லி தோசை என்று தருவார்கள்.

இன்னுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் சிவத்தம்பி உட்பட சிலர் கண்டியில் நாடக ஒத்திகைக்குச் சென்று வந்தோம். நேரம் இரவு 11.00 மணி ஆகிவிட்டது. எம்மைக் காரில் கொண்டு வந்து கலாநிதி வித்தியானந்தன் இராமநாதன் முகப்பில் விட்டுச் சென்று விட்டார். நாம் பிரதான நுழைவாயிலுக்குச் சென்றால் 10 மணிக்கு பிந்திய குற்றத்திற்காளா வோம் என்று பயந்து பின்பக்கத்தால் சென்று கரையோரத்தில் இருந்த குளியல் அறை யன்னல் மூலமாக உட்புகுந்தோம். அப்போது சிவத்தம்பி ஏறி மிதிக்கக் குழாய் (சிங்க) உடைந்து விட்டது. நாம் தப்பி ணோம் பிழைத்தோம் என்று ஓடி அறைகளுக்குச் சென்றோம்.

சிவத்தம்பி அவர்களுடன் நான் கொழும்புக்கு வரும் வேளை களில் அவர் வாணொலி நாடக ஒலிப்பதிவுக்கு செல்வார். அப்போது எமது ஊரைச் சேர்ந்த ஒலிபரப்பாளர் அமரர் வீ. ஏ. சிவஞானம் இருந்தார். அவருடன் நாம் கதைத்து குலாவி வருவோம். இதுகாறும் நான் சிவத்தம்பி அவர்களின் நாடகத்துறை ஈடுபாட்டையே மையமாக வைத்து இக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளேன். அவரின் தமிழ்த் தொண்டு, தமிழ் ஆர்வம் தமிழ் மக்கள் சேவையைப் பற்றி மேலும் பல அறிஞர்கள் எழுதுவார்கள் என நம்புகின்றேன்.

பசுமையான நினைவுகள்

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்
பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம் பியின் புலமைத்துறைப் பங்களிப் பினை அங்கீரித்துக் கெளரவிக்கும் வகையில், தமிழக அரசு அவருக்கு 2000 ஆம் ஆண்டுக்கான திரு.வி.க. விருதினை வழங்கியமை எமக் கெல்லாம் மனமகிழ்வினையும் பெருமையினையும் அளிப்பதாகும். தமிழர் சமூகம், இலக்கியம், வரலாறு, பண்பாடு தொடர்பான ஆய்வுகள் பலவற்றை அவர் மேற்கொண்டிருக்கிறார். ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், நாவலும் வாழ்க்கையும், தமிழில் இலக்கிய வரலாறு, மலையகத் தமிழரின் பண்பாடும் கருத்து நிலையும் முதலான பல நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் நடைபெற்ற பல ஆய்வரங்குகளில் பயன்நல்கும் வகையில் பங்கு பற்றியிருக்கிறார்.

ஜயவர்த்தனபுர (முன்னைய வித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகம்), யாழ்ப்பாண, கிழக்குப் பல்கலைக் கழகங்களில் பணியாற்றியவரும் சென்னை, பின்லாந்து, நோர்வே, கலிபோர்னியா, கேம்பிரிட்ஜ் முதலான பல்கலைக்கழகங்களில் வருகைப் பேராசிரியராக விளங்கிய வருமான பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஓய்வுபெற்ற நிலையிலும் தமிழியற் பணிகளைத் தொடர்வது உற்சாகமளிப்பதாகும். தமிழ் நாடகத் துறை வளர்ச்சிக்கும், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் எனத் தனித்தெடுத்து நோக்கப்படத் தக்கதொரு துறையின் வளர்ச்சிக்கும் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்புகள் விதந்துரைக்கத் தக்கவை.

திரு.வி.கவைப் பொறுத்தவரை அவர் ஒரு தமிழாசிரியராகவும் பத்திரிகையாளராகவும், அரசியல் தலைவராகவும் தொழிற்சங்கவாதி யாகவும் மேடைப் பேச்சாளராகவும் போற்றப்படும் பிரசித்தி பெற்ற வர்; புலமையாளர் நடைக்கும் பத்திரிகையாளர் நடைக்கும் இடைப் பட்ட ஆற்றல் வாய்ந்ததோர் வசன நடையினைக் கையாண்டவர்; சமத்துவ, சமரச நோக்குடைய பண்பட்ட சிந்தனையாளர்; பழையன வற்றுள் உகந்தனவற்றைப் பேணுவதிலும் மனித சமூக முன்னேற் றத்துக்கு அவசியமான புதுமைகளையும் மாற்றங்களையும் வரவேற் பதிலும் முனைந்து நின்றவர்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக விசாலமான புரிந்துணர்வும் மனிதாபிமானமும் மிக்கவர். யாழ்ப்பாணத்தவரான நா.கதிரவேற்பிள்ளையின் மாணவராக அவர் விளங்கியமை குறித்து இலங்கைத் தமிழர் பெருமைப்படுவதுமுண்டு. பேராசிரியர் சிவத் தம்பிக்குக் கிடைத்துள்ள புலமைவிருது திரு.வி.க. வின் பெயரில் வழங்கப்பட்டது என்பதிலும் உவகைக்கு இடமுண்டு.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் ஆய்வு நிலைப்பட்ட பங்களிப்புக் களைக் குறித்து நோக்குவது இக்கட்டுரையின் குறிக்கோள் அன்று. ஒரு நண்பன் என்ற முறையில் அவரைப் பற்றி என் மனதில் பசுமையாக உள்ள சிலவற்றை இத் தருணத்தில் மீட்பது சுகமாயிருக்கும்.

சிவாவை முதன் முதலில் சந்தித்த நிகழ்ச்சி முதலில் என் நினை வுக்கு வருகின்றது. எனது பல்கலைக்கழக இறுதிப் பரீட்சை முடிவுகள் வெளிவருமுன், ஏரிக்கரைப் பத்திரிகாலயத்தில் நடைபெறவிருந்த பயிற்சி பெறும் பத்திரிகையாளர்களைச் சேர்ப்பதற்கான நேர்முகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்காகக் கொழும்பு சென்றிருந்தேன். பாராளு மன்ற அலுவலகத்தில் பணியாற்றிய எனது நண்பன் கே.சிவநாயகம் அம்மன்றத்தைக் காட்டுவதாக் கூறி என்னை அழைத்துச் சென்றான். அங்கு இந்த மிகப்பருத்த மனிதனையும் பாராளுமன்றத்தின் சமகால உரைபெயர்ப்பாளன் என்று எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தான். நான் கொழும்பு சென்ற காரணத்தைக் கூறியதும், “வெளியிட்ட கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகளின் பிரதிகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறாயா? ” என்று கேட்டார். நான் கையை விரித்ததும், ‘நற்சான்றுப் பத்திரமாவது வைத்திருக்கிறாயா? ’ என்று கேட்டார். ‘அப்படி யொன்றும் கொண்டு வரவில்லை. நேர்முகப் பரீட்சைக்கு வரச் சொன்னார்கள், வந்திருக்கிறேன்’ என்று கூறினோன். சிவா என்னைக்

கடிந்து கொண்டார். அதே நேர்முகப் பரிட்சைக்கு வந்துள்ள வேறி ருவரைக் கண்டதாகவும் அவர்கள் பல பத்திரிகை நறுக்குகளைக் கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் கூறிய சிவா, ‘இப்ப அதைப்பற்றி யோசித்துப் பிரயோசனமில்லை. நானைக் காலையில் நேர்முகப் பரிட்சை. நீட்டனேபம்பலப்பிடிட்குப் போய் பேராசிரியர்கணபதிப் பிள்ளையிடம் கேட்டு ஒரு நற்சான்றுப் பத்திரமாவது வேண்டிக் கொண்டு போ’ என்று ஆலோசனை கூறினார். அவர் என்னிடத்துக் காட்டிய ஆர்வம் என்னை ஆகர்ஷித்தது. பாராஞ்மன்றத்தைப் பார்த்ததைக் காட்டிலும் சிவாவைப் பார்த்ததில் கூடிய மகிழ்வும் பிரயோசனமும் பெற்றவனாக விடைபெற்றேன்.

அவர் கூறியவாறே எங்கள் பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை வீடு சென்று நற்சான்றுப் பத்திரம் ஒன்று பெற்றுக்கொண்டு மறுநாள் நேர்முகப் பரிட்சைக்குச் சென்றேன். ஏரிக்கரைப் பத்திரிகாலயத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது தினகரன் ஆசிரியராக இருந்தவர்க.கைலா சபதி. அவரையும் சிவாவையும் என்னையும் அன்று பிணைத்தது எங்கள் ஆசிரியரான கலாநிதி சு.வித்தியானந்தனின் அன்பு என்றே நினைக்கிறேன். அந்தவகையில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க நடவடிக்கைகளில் கொண்ட ஈடுபாட்டினையும் குறிப்பிடலாம். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு மாணவனாக எடுபடு முன்னரே எனது ஆப்த நண்பரும் ஆற்றல்மிக்க எழுத்தாளருமான செ.கணேச விங்கன் மூலமாக முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கத்துடன் ஓரளவு தொடர்பு கொண்டிருந்தேன்.

1962 இறுதியில் ஆரம் பித்து 1963 இல் குடு பிடித்த ‘மரபுப் போராட்டம்’ இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. மரபு எனப்படுவது மாறுதலுறுவதில்லை. தொல்காப்பியன் வகுத்ததே சரியான தமிழக்குரிய இலக்கணம், பேச்சு வழக்கைக் கையாளும் புனைக்கதை எழுத்தாளர் தமிழைச் சீரமிக்கின்றனர், சிறு கதை ஒரு தமிழிலக்கிய வடிவமன்று. இப்படியான கருத்துக்களை முன்வைத்த சிலருக்கும் அவர்களை எதிர்த்தவர்களுக்கும் இடையில் இடம் பெற்ற காரசாரமான விவாதங்களுக்குத் தினகரன் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. 1962 டிசம்பரில் சிவா எழுதிய ‘அசையாத குட்டை நீரல்ல மரபு’ என்ற கட்டுரையே தினகரனில் அவ்விவாதத் துக்கான தொடக்குவாயாக அமைந்தது என்றே நினைக்கின்றேன்.

அவ்விவாதம் சம்பந்தமான வெளிப்பாடுகளுள் அடிக்கடி என்னினைவுக்கு வருபவை சிவாவின் கட்டுரையும் சில்லையூர் செல்வராசன் 1963 பிற்பகுதியில் அரங்கேற்றிய ‘பரிசுகேட்டம்மாணை’யுமே.

மரபு பற்றிய சர்ச்சைகள் தீவிரம் பெற்ற நிலையில் 1963 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த சாகித்திய விழா குழப்பத்துக்குள்ளான தையும் அவ்விழாத் தொடர்பாகத் தினகரன், ஒப்சேர்வர் பத்திரிகை களில் வெளிவந்த செய்திகளையும் தொடர்ந்து எனக்கெதிராக யாழ்ப்பாணத்துப் பெரும் புள்ளிகள் 40 பேர் கையொப்பமிட்ட பெட்டஶைம் ஒன்று ஏரிக்கரைக்கு அனுப்பப்பட்டது. மரபுப் போராட்டமும் பெட்டஶைமும் சம்பந்தப்பட்ட முழு விவகாரத்திலும் தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி செல்வநாயகம், யாழ்ப்பாண நகர முதல்வர் டாக்டர் தர்மலிங்கம், முன்னாள் அமைச்சர் சு.நடேச பிள்ளை, பண்டிதர் க.பொ.இரத்தினம், ஏரிக்கரைப் பத்திரிகாலய முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் எஸ்மண்ட் விக்கிரமசிங்க ஆகியோர் காட்டிய புரிந்துணர்வுடன் கூடிய நாகரிகம், ‘யாண்டும் உள்ளத் துணர்வே நுகர்ந்து இன்பம் உறுவதோர் பொருள் ஆதலின்’ அது பற்றிப் பேசாதிருத்தல் நன்று.

உருத்திரா மாவத்தையில் ஒரு கராஜின் மேல் அமைந்திருந்த சிவாவின் ஜாகை அடிக்கடி நண்பர்கள் கூடி அரட்டை அடிப்பதற்கு வாய்ப்பான இடமாக விளங்கியது. பல விடயங்களையும் பற்றி நாங்கள் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசுவோம். சிவாவுடன் உரையாடுவதென்பது சுவாரஸ்யமான அனுபவம். காரணம் என்னவென்றால், சிவா நிறைய வாசிப்பவர்; குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் நிகழ்பவற்றையும் மனித நடத்தைகளையும் ஊன்றி அவதானிப்பவர்; நகைச்சுவை உணர்வுமிக்கவர்; கிராமிய நிலைப்பட்ட மனித உறவுக்கு ஆட்பட்டவர்.

பேராதனையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக எம்.ஏபரீட்சைக்கு 1963 இல் சிவாவும் கலைஞர்களும் நானும் தோற்றினோம். அதில் சித்தியடைந்தபின் சிவாவின் கல்யாணப் பேச்சு மும்முரமானது. அதற்குத் தக்கவகையில் தன் உடலினை மெலிப்பதற்கு அவர் மேற்கொண்ட வலிய பிரயத்தனங்கள் பலனளிக்கவில்லை. வித்தி (பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனை அப்படித்தான் அன்புரிமையுடன் நாங்கள்

குறிப்பிடுவோம்) யுடன் சிவாவின் கல்யாணப் பேச்சுக்காக வல் வெட்டித்துறைக்குச் சென்றபோதுதான் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் கலியாணங்கள் எவ்வாறு பேசப்படுகின்றன என்பதை முதன்முதல் அவதானித்தேன். பெண் வீட்டார் பக்கம் பரிந்து ஏதோ சொல்லப் போய் வித்தியிடம் ஏச்சு வாங்கியதும் ஞாபகம்.

பெண்ணை நேரில் பார்த்த போது எனக்கு ஒரு மாதிரி இருந்தது. சின்னஞ்சிறு பெண்ணான அவர் இந்தப் உருவத்துக்கு எப்படிப் பொருத்தமானவராவார் என்ற வினாவினை எழுப்பினேன். “அதெல்லாம் சரியாய் வரும். நீர் பேசாமல் இருங்காணும்” என்று வித்தி சொன்னார். அதெல்லாம் மெத்தச் சரியாக வந்தது மட்டுமல்ல. கலியாணம் முடிந்த சில வாரங்களுக்குள் சுகோதரி விமலா எல்லாவற்றையும் தன் கட்டுப்பாடின் கீழ்க் கொண்டு வந்த திறன் எங்கள் எல்லோரையும் அதிசயத்துக்குள் ஆழ்த்தியது.

புதுமணி மக்களுடன் அவர்களுடைய காரில் ஒருநாள் கொழும்பி விருந்து யாழ்ப்பாணம் சென்றது என் நினைவுக்கு வருகிறது. சிவா காரை ஓட்டினார். பின்னால் வந்த இரண்டு மூன்று கார்கள் எங்களை விலத்திச் சென்றது கண்டு பொறுமையிழந்த விமலா சாரதியின் இருக்கைக்கு மாறினார். விலத்திச் சென்ற வாகனங்களை எல்லாம் விலத்தி முந்திய பின் ஓட்டும் பணியைச் சிவாவிடம் ஒப்படைத்தார். பின்னுக்கு விடப்பட்ட வாகனங்கள் திரும்பவும் முந்திக் கொண்டன. “அவங்கள் தங்கடை காருகளைத் தங்கடை பாட்டுக்கு ஓட்டுறாங்கள். எங்கடை காரை நாங்கள் எங்கடை பாட்டுக்கு ஓட்டுவும்” என்று வழக்கம் போல் சிவா சமாளித்துக் கொண்டார்.

ஓப்சேர்வர் பத்திரிகையில் பணியாற்றிய காலத்தில் நான் அடிக்கடி உதவி கேட்டுக்கரைச்சல் படுத்துவது சிவாவையும், ஏ.ஜே.கனகரத் தினாவையும் நிகால் இரத்னாயக்காவையும் ஆகும். அவர்கள் எனக்குப் பலவகைகளில் முகஞ்சமீக்காது உதவினர். சிவா ஒரு இழுவல் பேர்வழி என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் என்னுடைய விடயத்தில் இழுத்திடப்பது அவருக்கு இலேசாக இருக்கவில்லை. ஏனென்றால், நான் மேலிடத்துக்கு, அதாவது அவரது சகதர்மினியான சுகோதரி விமலாவுக்கு முறையீடு செய்து விடக் கூடும்.

சிவாவின் ஈடுபாட்டுக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஏற்ற ஒன்றாகப் பாரானுமன்ற சமகால உரைபெயர்ப்பாளர் பதவி இருக்கவில்லை. பொருத்தமான ஒரு பதவி வாய்க்காததால் சிவாவின் திறமைகள் விரயமாகின்றனவே என்ற ஆதங்கம் அவரிடத்து ஆர்வம் கொண்டவர்களுக்கு இருந்தது. அந்தவகையில் வித்தியும் கலாநிதி ஏ.எம்.ஏ அஸீஸ்-ம் என் நினைவுக்கு வருகிறார்கள்.

வித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவித் தமிழ் விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்ற சிவா இன்று தமிழக அரசின் திரு.வி.க. விருதினைப் பெறும் வரையில் ஆற்றிய பங்களிப்புக்களை நோக்கும்போது அப்பதவிக்கு அவர் எவ்வளவு தகுதியுள்ளவராக இருந்தார் என்பது புலனாகும். வித்தியோதயப் பல்கலைக் கழகத்தின் உதவித் தமிழ் விரிவுரையாளராக முதன் முதலில் நிரந்தர நியமனம் பெற்றவன் என்ற முறையில், நான் இருந்த இடத்தினைச் சிவா அலங்கரித்த சிறப்பினை எண்ணி இறும்புதெய்துகின்றேன்.

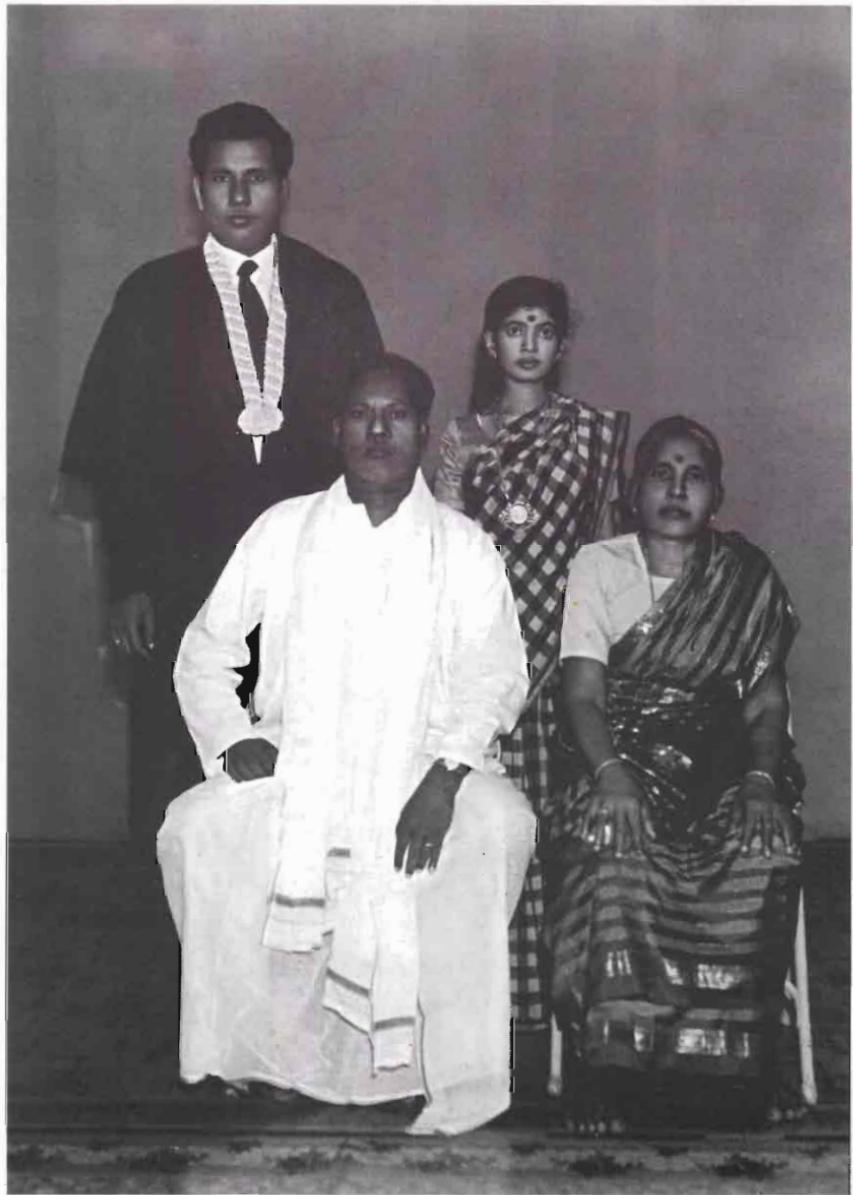
- ● -

“மொழி மூலமே நாம் சமூகப் பிராணிகள் ஆகிறோம். நாம் மொழியைக் கையாள்கின்றோம் என்று சொல்வதிலும் பார்க்க நாம் மொழியினால் கையாளப்படுகிறோம் என்பதே உண்மை என்பர் சிலர். மொழி தம் மைத் தீர்மானிக்கிறது. ஒரு சமூகப் புரட்சி என்பது கூட சில மொழிகளுக்கு எதிரான புரட்சியுமாகவே அமைந்து விடுகிறது. அதன் பின் ஒரு புதிய மொழி நியதி வந்துவிடுகிறது”.

கா.சிவத்தம்பி

இலக்கணமும் சூதங்களும்
நுவின் இரண்டாம் பதிப்புக்கான
முன்னுரை - சென்னை (1999)

புகழ் பூத்த குடும்பம்

முஸ்லிம் நியூலில் முதறிஞர்

ஏ.எம். நவீனா

பணிப்பாளர், புனர்வாழ்வு கிழக்கின் அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு. கிராமிய வீட்டமைப்பு அமைச்சர்

பேராசிரியர் கார்த்தி கேகே சிவத்தம்பி இந்த நாட்டில் இன்று உயிர் வாழும் தமிழறிஞருள் மிகவும் பிரக்தியாகி பெற்றவர். பெரும் பேரறி ஞன். பேர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற வர். வித்தியோதய, யாழ்ப்பாணம், கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களில் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தி முத்திரை பதித்தவர். கேம்பிரிஜ், ஒஸ்லோ, பேக்லி, உப்சலா, சென்னை, தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகங்களும், ஜவஹர்லால் நேரு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களும் மட்டுமன்றி தமிழ்க்கற்கைகளுக்கான சர்வதேச நிலையம் (சென்னை), தென் ஆசிய கற்கைகளுக்கான நிலையம் (அமெரிக்கா) என்பனவும் இவரை அழைத்துப் பயன் பெற்றிருக்கின்றன. நாற்பத்தி ஐந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்கள், பிரசரங்களையும் ஜம்பதுக்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். வெளிநாடுகளில் நிகழ்ந்த நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட ஆய்வு மாநாடுகளில் கலந்து கொண்டு பிறந்த மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்தவர் இவர். பங்கா (Banka) விருது (இலங்கை), வடக்கு - கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் விருது (இலங்கை), திரு. வி.க. விருது (தமிழ்நாடு) என்பன பெற்றுப் பெருமை பெற்றவர். இவரின் புகழ்மிகு வாழ்விலும், பெருமையிகு உயர்விலும் இழை யோடிக் கிடக்கும் முஸ்லிம் சம்பந்தங்களை இனம் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தந்தையார் பணி செய்த முஸ்லிம் குழல்

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் தந்தையார் த.பொ. கார்த்திகேசு அவர்கள் ஒரு பண்டிதர். அடுலுகம், பண்டாரகம், ஹெனமுல்ல (சரிக்கமுல்ல) போன்ற இடங்களிலே அரசினர் முஸ்லிம் பாடசாலை களில் கற்பித்தவர். ஹெனமுல்ல அரசினர் பாடசாலையில் அவர் சிரேட்ட உதவி ஆசிரியராகப் பணி செய்த போது அவரிடம் தமிழ் பயின்றவர் தான் பின்னாளில் இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறையை இந்த நாட்டில் அறிமுகம் செய்து முன்னெடுத்துச் சென்ற பேரறிஞன் எம். எம். உவைஸ் அவர்கள். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களின் ஆசிரியர் இவர். மதுரைகாமராஜர் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமியத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகவும் பணிசெய்து புகழ் பூத்தவர். கார்த்திகேசு பண்டிதர் அக்குறணை முஸ்லிம் வித்தியாலயத்திலும் கற்பித்ததாக அறிகிறோம். அங்கு அவர் கற்பித்த காலை முன்னாள் பதிவாளர் நாயகம் எம். எச். இஸ்ட் பாறூக் அவர்களின் தந்தையார் ரி. எம். எஸ். ஹமீத் போன்ற வர்களும் அங்கு கற்பித்ததாக அறிகிறோம். சிவத்தம்பி அவர்களின் பிற்கால வாழ்வில் இந்த செழுமை மிக்க பின்னணிக்கு மிக்க நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதை நாமறிவோம்.

கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் மாணவன் (1949 - 53)

கரவெட்டி. விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்று எஸ். எஸ். ஸி. பர்ட்சையில் சித்தியடைந்த சிவத்தம்பி அவர்கள் சிரேட்ட இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடர கொழும்புக்கு வந்தார். அவருடைய தந்தையாரின் தொழிலும் கொழும்பை அண்மித்த பிரதேசங்களில் இருந்தமையால் கொழும்புக்கு வரும் அவரது முடிவு அப்போது மிகப் பொருத்தமானதாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தவரான எ. எம். எ. அலீஸ் ஸாஹிறாவைப் பொறுப்பேற்று மிகவும் உயர்நிலைக்கு இட்டுச் சென்று கொண்டிருந்த காலம் அது. ஸாஹிறாவில் எச். எஸ். ஸி. படிப்பதற்கு 1949 இல் சிவத்தம்பி அனுமதி பெற்றார். இக் கல்லூரியில் அவர் கழித்த காலங்களும் பெற்ற உறவுகளும் அவரின் உயர்வுக்கு எந்தளவுக்கு உதவிற்றென்பதை அறிந்து கொள்வது பயனுள்ள முயற்சியாகும்.

புவியியல் பேராசிரியராக பின்னொரு போது திகழ்ந்த பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம், தினகரன் ஆசிரியராகவிருந்த ஆர். சிவகுரு

நாதன், கல்விப் பணிப்பாளர்களாவிருந்த எம். சமீம், எம். ஷரிப், வடக்கு-கிழக்கு மாகாண கல்வி, விளையாட்டுத்துறைச் செயலாளராகவிருந்த எம். மன்குர், ஆய்வாளர் எம். எம். எம். மங்ஹாப், சட்டத் தரணி எஸ். எம். ஹனிபா, எஸ். எல். எம். ஹனிபா, பேராசிரியர் எம். ரி. ஏ. புர்கான், பத்திரிகையாளர் பி. பாலசிங்கம், முன்னாள் இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவைப் பணிப்பாளர் வீ. ஏ. கழர், முதல் சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிட்ட மு.மீ. சாஹ்ல்ஹமீது, நாவலாசிரியர் குருசாமி, வித்தியோதய பல்கலைக்கழக உபவேந்தராக விருந்த ரியூலி. *டி.சில்வா, கணக்காளர் எம். வை. முஹம்மது, அரசியல்வாதி ஆனந்த சங்கரி, புத்தளம் ஷேகு இஸ்மாயில், ஐ.நா. சபையின் ஆலோசகராக விருந்த ஷிப்பளி, காசிம், ஆசிரியர்பயிற்சிக்கல்லூரி அதிபராகவிருந்தஜி. எல். எம். சுஜப், சட்டத்தரணி எச். எம். ஹாஷிம், கல்வி அதிகாரி பி, கணேசன் எம். பத்ரிஹாஷிம், எம். எம். பஹாவுதின், பொறியியலாளர் பாரி, டி.ரி.டி. புஞ்ச ஹபிடிய, டபிள்யூ. எ. டி. சரத்குமார, வைத்திய கலாநிதி பி. டி. எஸ். ஜயசிங்க, கலாநிதி எ. எஸ். குணசிங்கம் போன்றோரெல்லாம் சிவத்தம் பி கற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் ஸாஹிறாவில் எச். எஸ். ஸி. வகுப்பில் கற்றுக் கொண்டிருந்தவர்கள். பிரபல முற்போக்கு எழுத்தாளர் எச். எம். பி. முகையதீன் கூட அக்காலை எஸ். எஸ். ஸி. வகுப்பில் கற்றுக் கொண்டிருந்தார். அமைச்சர் அலவி மௌலானா, முன்னாள் பாரானுமான்ற உறுப்பினர் வெ. யோகேஸ்வரன் ஆகியோரும் இக்காலை ஸாஹிறாவில் கற்றுக் கொண்டிருந்தனர். உண்மையில் இக்காலம் ஸாஹிறாவின் வரலாற்றில் பொற்காலம் தான்.

அக்கால மாணவரின் தமிழ் உணர்வின் வெளிப்பாடாக 'உதயம்' என்ற சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. அட்டை அச்சிடப்பட்டும் பக்கங்கள் ரோணியோ செய்யப்பட்டும் வெளியிடப்பட்ட அச்சஞ்சிகை மூன்று இதழ்களுடன் தன் வாழ்வை முடித்துக் கொண்டது. முதலாவது இதழின் ஆசிரியராக மு.மீ.சாஹ்ல்ஹமீது செயற்பட உதவி ஆசிரியராக இருந்தவர் கா. சிவத்தம் பி அவர்கள். அடுத்த இதழை சிவத்தம் பி அவர்களே ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்டார். மூன்றாவது இதழ் வீ. ஏ. கழரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. அதிபர் எ. எம். எ. அஸீஸ், தமிழாசிரியர் எஸ். எம். கமால்தீன், ஆர். சிவகுருநாதன், கா. சிவத்தம் பி ஆகியோரின் கட்டுரைகளுடன் மு.மீ.சா. வின் கதைகளும் இச் சஞ்சிகைகளில் இடம் பெற்றன.

இதே காலத்தில் தான் ஆர். சிவகுருநாதன், கா. சிவத்தம்பி, குகப்பெருமாள், செ. சிவராசா (பிற்காலை பிரதி வழக்காட்நர் நாயக மாக இருந்தவர்.) ஆகியோர் தம் சொந்தப்பணத்தில் 'தமிழ் ஒளி' என்ற ஒரு சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டனர். இதன் ஆசிரியராக ஆர். சிவகுரு நாதனும், வெளியீட்டாளராக கா. சிவத்தம்பியும் செயற்பட்டார். ஒரே ஒரு இதழ் தான் வெளிவந்தது. ஆயினும் இதன் இலக்கிய முக்கியத் துவம் மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டிய அளவுக்கு முக்கியத்துவ முடையது.

மு.மீ. சாஹூல்ஹுமீது இக்காலத்தில் தான், அதாவது 1950 இல் தான் இலங்கையின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுப் புகழ் பெற்றார். நாவலர் பேச்சுப் போட்டியில் ஸாஹிறா மாணவன் ஷிப்பிளி காசிம் பரிசைப் பெற்றதும் இக் காலத்தில்தான்.

கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 1952 ஆம் வருடத்திற் கான தலைவராக இருந்தவர் சிவத்தம்பி அவர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த தமிழ் மாநாட்டுக்கு வருகை தந்தி ருந்த ம. பொ. சிவஞான கிராமணியார் கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்த போது சிவத்தம்பி தலைமையில் நடை பெற்ற தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டத்தில் அவர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இக் கூட்டத்தில் தலைமை உரையாற்றிய சிவத்தம்பி மிகவும் காரசார மான உரையொன்றை அங்கு நிகழ்த்தினார். இன்றைய அரசியல் பிரச்சினையின் அன்றைய உணர்வுப் பிரளயமாக அந்த உரை அமைந்திருந்தது. அதற்காக கல்லூரி அதிபரின் தண்டனை கிடைத்துவிடுமோ என்றால் சிவத்தம்பி பயந்து கொண்டிருந்தார். அதனால் அதிபர் அஸீஸை நேரில் காண்பதைக்கூடத் தவிர்த்து சில காலம் மறைந்து திரிந்தார். ஆயினும், அதிபரின்தாராளமனப்பான்மை அந்த நிழல்சியை அப்படியே உள்வாங்கிக் கொண்டமை உணரப்பட்டதும் பலர் திருப்பிப்பட்டனர்; சிவத்தம்பி மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

இக் காலத்தில் தான் 1950 இல் ஸாஹிறாவில் இக்பால் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இலங்கை வாழ் புத்தி ஜீவிகளுக்கும் உயர் மட்டத்தினருக்கும் கவிஞர் அல்லாமா இக்பால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டார். வங்கக்கவி நஸ்ருல் இஸ்லாத்தைக் கூட அறிமுகம் செய்யும் கன்னி முயற்சி அஸீஸினால் இதே வருடத்தில் தான் மேற் கொள்ளப்பட்டது. இக்பால் பற்றிய பிரசுரங்கள் வெளிவந்தன.

இக்பால் நினைவுச் சொற்பொழிவுகள் கல்லூரியில் அடிக்கடி நிகழ்ந்தன. இவையெல்லாம் அங்கு கற்றுக் கொண்டிருந்த இளம் சிவத்தம்பியின் உள்ளத்தில் நிச்சயம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கும். கல்லூரியில் அமைந்திருந்த பிரபல நூல்களும் அதற்குத் துணை போயிருக்கும். பிற்காலை அவர் தாங்கி நின்ற முற்போக்குச் சிந்தனையின் களமாக இந்தச் சூழல் அமைந்திருப்பதை கூர்ந்து நோக்குவோர் இலகுவில் அறிந்து கொள்வர். எச். எம். பி. முகையதீன், எம். சமீம் போன்றவர்களெல்லாம் இந்த சூழலினால் உருவாக்கப் பட்டவர்கள் தான். சிவத்தம்பி மட்டும் அதற்குப் புறநடையாக முடியவில்லை.

ஸாஹிறாவில் மாணவனாக இருக்கும் போதுதான் சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு வனைவியுடனான முதலாவது தொடர்பு ஏற்பட்டது. சிவத்தம்பி கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது அங்கு சிரேட்ட மாணவனாகப் படித்துக் கொண்டிருந்த வீ. ஏ. சிவஞானம் தான் இந்த வாய்ப்பை அவருக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். சிவத்தம்பி ஸாஹிறாவில் எச். எஸ். ஸி. வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது சிவஞானம் ஸாஹிறாவின் ஆரம்பப்பிரிவில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். பிற்காலை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ் சேவைக் கட்டுப்பாட்டாளராகவும் இவர் திகழ்ந்தார் என்பது கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இந்த சிவஞானம் தான் ஒரு தடவை சிவத்தம்பி அவர்களை அப்போது வாளெனாலியில் நடைபெற்று வந்த கிராமிய நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். வீட்டுத் தோட்டம் செய்வது சம்பந்தமாக உரை நிகழ்த்த வேண்டும் என்று அவர் கேட்கப்பட்டார். சிவத்தம்பிக்கு இந்த அழைப்பு மிக்க மகிழ்ச்சி தந்தது. அழைப்பை முழுமனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டார். ச. கு. கணபதி ஜயராண் 'காய்கறிப் பயிர்ச்செய்கை' என்ற நூலை இரவோடிரவாகப் படித்துவிட்டு தனது அனுபவத்தையும் வைத்துக் கொண்டு அந்த நிகழ்ச்சியை, தனக்குக் கிடைத்த முதலாவது வாய்ப்பை, மிகச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தார். இது சிவத்தம்பி அவர்களின் வாழ்வில் மிக முக்கிய சம்பவமாக அமைந்து விடுவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஏனெனில் இதனைத் தொடர்ந்து தான் ஒலிபரப்புத்துறையுடனான அவரது தொடர்புகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. வாளெனாலி நாடகங்களில் பங்கேற்று

நடிக்கவும் தொடங்கி விட்டார். ஒரு முறை சோ. சிவபாதகந்தரம் பொறுப்பாக இருந்த போது ச. சண்முகநாதன் தயாரித்திருந்த நாடகமொன்றில் வி. என். பாலசுப்பிரமணியத்துடன் சிவத்தம்பியும் நடித்தார். இவையெல்லாமே சிவத்தம்பி அவர்கள் ஸாஹிறாவின் மாணவனாக இருந்த போது நிகழ்ந்தவை.

பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்திலும் கூட வானொலி நாடகங்களில் பங்கேற்பதை அவர் கைவிடவில்லை. இலங்கையர்கோன் எழுதிய 'விதானையார் வீட்டில்' என்ற புகழ் பெற்ற தொடர்நாடகத்தில் சிவத்தம்பி பங்கேற்றுப் பிரபல்யமடைந்ததும் இதன் தொடர்பறாத நிகழ்வாகவே பார்க்கப்பட வேண்டியது.

வானொலியில் சிவத்தம்பியின் நாடகப் பங்கேற்பு தொடர்ந்து நிகழ்ந்தது. சிலவேளை காலையில் பேராதனையிலிருந்து புறப்பட்டு வானொலி நாடகத்தில் பங்கேற்றுவிட்டு மாலையில் புகையிரதத்தில் பேராதனைக்குத் திரும்பி விடுவார். அப்போது வானொலியின் இதற்கான கொடுப்பனவு 15/- ரூபாவாக இருந்தது. கொழும்புக்கு சிவத்தம்பி போகிறாரென்றால் நிச்சயமாக அவர் 15 ரூபாவுடன் பின் னேரம் திரும்பி வருவார் என்பது அவரது நண்பர்களான க. செல்வரெத்தினம், எஸ். வாமதேவன் போன்றோருக்கு நன்கு தெரியும். பேராதனைப் புகையிரத நிலையத்தில் அவருக்காகக் காத் திருப்பார்கள். சிவத்தம்பி வந்திறங்கியதும் எல்லோரும் பேராதனைப் புகையிரத நிலையத்தை அண்மித்திருந்த மூஸ்லிம் ஹோட்டலுக்குச் சென்று இறைச்சிக் கறியுடன் நொட்டிகளையெல்லாம் காலி பண்ணி விட்டு விடுதிக்குச் செல்வார்கள். சிவத்தம்பி பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இது அடிக்கடி நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. ஸாஹிறாவின் நிமுலாகவும் அது தொடர்ந்தது.

சிவத்தம்பிக்கு அறிவுட்டிய ஆசிரியர் திலகங்கள்

சிவத்தம்பி ஸாஹிறாவில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த பொழுது எ. எம். எ. அலீஸ் தலைமையில் புகழ் பெற்ற ஆசிரியர் குழாமொன்று ஸாஹிறாவில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தது. முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பியின் மாணவன் எஸ். எம். கமால்தீன், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் மகன் சோ. நடராசா, வண்ணார்பண்ணையின் பிரதிநிதி என்ற வகையில் ந. சண்முகரத்தினம் போன்றோர் அங்கு

தமிழ் பயிற்றினர். புஞ்சி நிலமே, அமுனுகம, எம். எப். எம். எச். பாக்கீர், எம். எச். எம். ராவி போன்றோரிடம் இலங்கைச் சரித்திரத் தையும், உதுமானிடமும் பாக்கீரிடமும் ஐரோப்பிய சரித்திரத்தையும் தாஹிரிடம் அரசியலையும் சிவத்தம்பி கற்றார். தாஹிர் இலங்கை வங்கி வெளிநாட்டுக்கிளை முகாமையாளராகவிருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்காலை இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் சபா நாயகராக விளங்கிய ஸ்டான்லி திலகரட்னவும் அப்போது அரசியல் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார். ஸ்டான்லி திலகரட்ன அப்போது சட்டக் கல்லூரியிலும் பயின்று கொண்டிருந்தார். பட்டப்பின் படிப்பு டிப் ளோமா பயிற்சிக்காக வந்த வி. சதாசிவம் கூட சிறிது காலம் ஸாஹிறா வில் தமிழ் கற்பித்தார். இவர் பிற்காலை பரீட்சை ஆணையாளராக இருந்தவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“அஸீஸ் யுகத்தின் முத்திரையுடன் முகிழ்த்த ஸாஹிறாத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் முதல்வராக விளங்குபவர் எஸ். எம். கமால்தீன் அவர்களாவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆரம்பகட்டப் பட்டதாரிகளிலொருவரான இவர் ஸாஹிறா விலே கடமையாற்றிய காலத்தில், முதலில் அஸீஸின் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக கூட்டங்களிலும் வைபவங்களிலும் கலந்து பின் னர்தமது பேச்சுவன்மையாலும் தமிழறிவாலும் முஸ்லிம்களின் தமிழ் இலக்கியப் பிரதிநிதி எனப் போற்றப்படுமளவுக்கு இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் முக்கிய இடம் பெற்றார் ; பெறுகின்றார். இக்பாலின் கருத்துக்களைப் பரப்பவென அஸீஸால் நிறுவப்பட்ட இக்பால் கழகத்தின் ஆங்கிலப் பிரசரங்கள் பலவற்றை இவர் தமிழாக்கித் தந்துள்ளார்.

கமால்தீன் காலத்திலேயே ஸாஹிறாவில் கடமையாற்றத் தொடங்கிப் பின்னர் உயர்வகுப்புத் தமிழாசிரியர் பொறுப் பினை ஏற்றுக் கொண்டவர் திரு. ந. சண்முகரத்தினம் அவர்கள். சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியான இவர் வண்ணார் பண்ணையின் தொடர்ச்சியறாத தமிழ் இலக்கியப் புலமை மரபின் பிரதிநிதி.

கமால்தீன் - சண்முகரெத்தினம் காலத்திலே ஸாஹிறா வில் பயின்று, அவர்களது நேரடிச் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டு,

அக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் மதிக்கப்படத்தக்க ஈடுபாடுடையவர்களாகக் கொள்ளத் தக்கவர்கள் மு. மீ. சாகுல் அமீது, குருசாமி, எச். எம். பி. முஹி தீன். எஸ். எம். ஹனிபா, எஸ். எல். எம். ஹனிபா, எம். சமீம், வீ. ஏ. கபூர், இ. சிவகுருநாதன், பி. பாலசிங்கம், ஜப்பார், எச். எம். ஹாஷிம், கா. சிவத்தம்பி முதலியோராவர். இவ்வாசிரியர்கள் ஊக்குவித்த தமிழார்வம் காரணமாக மேற்கூறிய ஒவ்வொருவரும் இலங்கைத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்புடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

மாணவர் ஒவ்வொருவரும் எவ்வாறு ஸாஹிறாவின் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தைத் தேசிய மட்டத்திற் செயற்படுத்துகின்றனர் என்பது விரிக்கிற பெருகும் என்று அஞ்சி விடுகின்றேன்.¹

என்று எழுதி தான் கற்றகாலத்தில் கமால்தீன் - சண்முகரெத்தினம் ஆகியோரின் தமிழ்ப் பாசனையில் வளர்ந்து இன்று தமிழ் கூறு நல்லுல கில் பிரக்கியாதி பெற்று விளங்கும் தனது சுக மாணவர்களையிட்டு சிவத்தம்பி எழுதி வைத்திருப்பதானது ஒருவகையில், தனது உயர்வுக்கு உதவிய இத் தமிழாசான்களின் பெருமையை நினைவு கூருவதாகவும் அமைகிறது.

சிவத்தம்பி காலத்தில் மூவின ஆசிரியர்களிடம் மூவின மாணவர்களும் கல்வி கற்கும் தேசிய ஜக்கியத்தீன் களமாக ஸாஹிறாவிளங்கியது. முஸ்லிம் ஆசிரியர்களிடம் தமிழ் பயின்று உயர்வு பெற்ற தமிழ் மாணவர்களும் தமிழ் ஆசிரியர்களிடம் தமிழ் பயின்று சிறப்படைந்த முஸ்லிம் மாணவர்களும் ஸாஹிறா ஏற்படுத்தி வைத்த அந்தக் களத்தில் உருவாகி புகழ்பூத்து நிற்கின்ற சிறப்பு இன்னொரு முக்கிய அம்சமாகும்.

விபுலாநந்த அறிவுப் பாரம்பரியத்தின் சிறந்த பிரதிநிதி

சிவத்தம்பி ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் மூதறினர் எஸ். எம். கமால்தீனிடம் தமிழ் பயின்றவர். கமால்தீன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தில் கற்றபோது சுவாமி விபுலாநந்தரின் மாணாக்களாக இருந்தவர். அது மட்டுமன்றி இவர் முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பியின் மாணவரும் கூட. இந்த முது தமிழ்ப் புலவர் ஸாஹிறாவில் தொடர்ந்து

தமிழ்ப்பணி செய்ய வேண்டும் என்ற சுவாமியின் அன்புக் கட்டளையை ஏற்று அக்கல்லூரியில் தொடர்ந்து நற்றமிழ்ப்பணி செய்தவர். அவரின் மாணாக்கர் தான் கமால்தீன். அந்தவகையில், கமால்தீனிடம் கற்றவரென்ற முறையில் சிவத்தம்பி விபுலாநந்தரின் அறிவியற் பாரம்பரியத்தின் சிறந்த பிரதிநிதியாகிறார். அதுமட்டு மின்றி, ஸாஹிறாக்கல்லூரி ஏற்படுத்திக் கொடுத்த இந்தக் களத்தி விருந்து பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்ற சிவத்தம்பி சுவாமி விபுலாநந்தரின் நன்மாணாக்கர்களான க. கணபதிப்பிள்ளை, சு. வித்தியானந் தன் ஆகியோரிடமும் கற்று இப்பாரம்பரியத்தின் தொடர்பறாத பிரதிநிதியாக அடிப்படிக்கிறார். ஸாஹிறாவின் அதிபர் அறிஞர் எ. எம். எ. அலீஸ் கூட சுவாமியின் மிக நெருங்கிய நண்பனாக இருந்தவர். அவரின் சொற் கேட்டு அரசுசேவையை நீக்கி ஸாஹிறாவின் அதிபர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றவர். அந்த வகையில் ஸாஹிறாக்கல்லூரி சிவத்தம்பிக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்த களம் அவரது வாழ்வில் மிக்க முக்கியத்துவமுடையது. அவரினால் இலகுவில் மறந்து விடற்கரியது.

மழைவிட்டும் தூவானம் போகவில்லை

ஸாஹிறாவிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் சென்றவர்கள் அங்கும் தங்கள் திறமையைக் காட்டத் தொடங்கினர். 1952 இல் நடைபெற்ற ஜி. ஏ. கியு பரீட்சையில் தமிழ்ப்பாடத்தில் இருவர் மட்டும் அதிவிசேட தரத்தில் (A) சித்தியடைந்தனர். அவர்கள் எம். ஷீபும், சோ. செல்வ நாயகமும் ஆவர். இவ்விருவருமே சிவத்தம்பியுடன் ஸாஹிறாவில் கல்வி கற்றவர்கள். கமால்தீன், சண்முகரெத்தினம் ஆகியோரின் மாணவர்கள்.

1952- 53ஆம் வருட பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்க மலரான இளங்குதிரின் ஆசிரியராக எஸ். எம். ஹனிபா செயற்பட்டார். இவரும் ஸாஹிறாவின் சிவத்தம்பி கால மாணவர்தான்.

இங்கு இன்னுமொரு முக்கிய விடயத்தையும் கூற வேண்டும். அலீஸ் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வரும் போதெல்லாம் சிவத்தம்பி உள்ளிட்ட ஸாஹிறாவின் மாணவர் அனைவரையும் அழைத்து, இரவுச் சாப்பாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்களை யெல்லாம் ஒன்று கூட்டி, சந்தித்து, அளவளாவி மகிழ்வது வழக்கமான ஒரு நிகழ்வாக இருந்தது. இது அலீஸின் உயர் பண்பைக் காட்டிய

துடன்மழை விட்டும் தூவானம் போகவில்லை என்ற வகையில் எங்கு சென்றாலும் ஸாஹிறாவின் பசுமையான எண்ணங்களைத் தொடர் பறாது பேணும் மனோநிலையை அந்த மாணவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்திற்று. அதனாற்றான் ஸாஹிறாவில் கற்ற இம் மாணவர்கள் தாங்கள் ஸாஹிறாவில் கற்றவர்கள், அதிபர் அலீஸின் மாணவர்கள் என்பதை இன்றும் வாயாரக் கூறி பெருமைப்படுகின்றனர். இதனாற்றான் போலும் தனது பல்கலைக்கழகக் கல்வி முடிவடைந்ததும் கண்டிசென். சில்வெஸ்டர், வத்தேகம் கிரைஸ்ட்சேச் கொலிங் போன்ற பிரதான கல்லூரிகளிலிருந்தெல்லாம் ஆசிரியர் பதவிகள் சிவத்தம்பி யைத் தேடி வந்த போதும் அதை அவர் ஏற்காது தனக்குக் கல்வியூட்டிய ஸாஹிறாவுக்கே, அலீஸின் அழைப்பை ஏற்று, ஆசிரியராக வந்து சேர்ந்தார். எம். சமீம், சோ. செல்வநாயகம், போன்றோரும் இவ்வாறு தான் பல்கலைக்கழகக் கல்வி முடிந்ததும் மீண்டும் ஸாஹிறாவுக்கே ஆசிரியர் பணி செய்யத் திரும்பினர் என்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

ஸாஹிறாவில் ஆசிரியப்பணி (1956 -61)

சிவத்தம்பியின் ஸாஹிறா மறு பிரவேசம் 1956 இல் நிகழ்ந்தது. அப்போது அவர் ஆசிரியராக ஸாஹிறாவில் நுழைந்தார். ஆசிரியர் களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்குப் பணமில்லாத நிலை ஏற்படும் வரை சிவத்தம்பி ஸாஹிறாவில் பணி செய்தார். 1961 இல் ஸாஹிறாவை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று, தனது அன்புக்குரிய அதிபர் அலீஸாம் ஸாஹிறாவை விட்டுப் பிரிந்த போது தான் சிவத்தம்பி ஸாஹிறாவை விட்டு செல்லத் தீர்மானித்தார்.

சிவத்தம்பி எச். எஸ். ஸி. வகுப்புகளுக்கு அரசியல், இலங்கைச் சரித்திரம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்தார். அப்போது உவைஸ் அவர்கள் தமிழ் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பின்னர் எச். எஸ். ஸி. தமிழ் கற்பித்தவில் ஒரு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. சிவத்தம்பி தமிழ் இலக்கியத்தையும், உவைஸ் இலக்கணம், கட்டுரைகள் முதலிய பாடங்களையும் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. உவைஸ் பரீட்சைத் தினைக்களத்தில் தொழில் பெற்றுச் சென்றதும் சிவத்தம்பியே *

இலங்கைச் சரித்திரத்துடன் தமிழ்ப் பாடத்தையும் முழுமையாகக் கற்பிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. கலாநிதி ஏ. சி. எல். அமீர் அலி, கலாநிதி எம். ஏ. எம். சுக்ரி, எஸ். எச். எம். ஜெமீல், பத்திரிகையாளர் எம். தாலிப் ஹன், ஏ. ஆர். எம். சுஹூர் போன்றோர் அப்போது சிவத்தம்பியிடம் கற்றனர். அதே வேளை குடியியல் (Civics) பாடத்தையும் சிவத்தம்பி எஸ். எஸ். ஸி. வகுப்புக்களுக்குக் கற்பித்தார். ஏ. எச். எம். பெள்ளி (இன்னாள் அமைச்சர்), யு. எல். எம். மொஹிதீன் (எம்.பி.), எம். எம். சுஹூர் (முன்னாள் எம். பி.), மக்கி ஹாஷிம் (தொழிலதிபர்), றஸீன் சாலி (தொழிலதிபர்), ராஜபுவனேஸ்வரன், (இலங்கை வங்கி) எம். ஹயாத்து முஹம்மது (முதூர் ஆசிரியர்), எச். எம். ஷரீப் (மன்னார்) ஆகியோரெல்லாம் அவரிடம் குடியியல் படித்த மாணவருட் சிலர்.

நாளிர் (உள்நாட்டு இறைவரித்தினைக்களம்), சுஹூர் (மத்திய வங்கி), ஹமீட் (மத்திய வங்கி), பேராசிரியர் ஏ. எம். இஷாக் (தஹ்ரான் பெற்றோலிய பல்கலைக்கழகம்), வைத்திய கலாநிதிகளான ஜமீல், மஜீத், ஹமீத் ஆகியோரும், ஜிப்ரி காரியப்பர், எஸ். எச். எல். அவியார் (முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர், கல்வி அமைச்சு), நெளபல் ஜாபீர் (சலுதி அரேபியாவில் இலங்கைத்துதுவர்), மரிக்கார் (பொது முகாமை யாளர், அமால் இஸ்லாமிய வங்கி) போன்றவர்களும் இக்காலத்தில் ஸாஹிறாவில் வெவ்வேறு துறைகளில் கற்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

சிவத்தம்பியின் மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் கூட மிகவும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கினர். 1961 இல் நடைபெற்ற ஐ. ஏ. கியூ பர்ட்சையில் மூவர் மட்டும் தமிழில் அதிவிசேட தரத்தில் (A) சித்தியடைந்தனர். அவர்களுள் இருவர் சிவத்தம்பியிடம் ஸாஹிறாவில் தமிழ் பயின்ற ஏ. சி. எல். அமீர் அலியும், எஸ். எச். எம். ஜெமீலும் அடங்கினர். அப்பர்ட்சையில் தமிழில் அதி குடிய புள்ளிகளைப் பெற்ற ஜெமீலுக்கு பிரான்ஸிலிஸ் கிங்ஸ்பெரி பரிசும் (Francis Kingsbury Prize) கிடைத்தது. 1962 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஐ.எ.கியூ. பர்ட்சையில் தமிழ் மொழியில் ஒரேயொருவர் மட்டும் அதிவிசேட தரத்தில் (A) சித்தியடைந்தார். அவர் எம். எ. எம். சுக்ரி. அவரும் சிவத்தம்பியின் மாணவன் தான். அது மட்டுமல்லாமல் பேச்சுப் போட்டிகள் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட இலங்கைப் பல்கலைக்கழகதமிழ் விவாதக் குழு உறுப்பினர்களாகவும் சிவத்தம்பியின் ஸாஹிறா மாணவர்களான ஏ. சி. எல். அமீர் அலி, எம். ஏ. எம். சுக்ரி, எஸ். எச். எம். ஜெமீல் ஆகியோர்

தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அக்காலை பல்கலைக்கழக விடுதிகளுக்கிடையே நடைபெற்ற விவாதப் போட்டிகளிலும் சிவத்தம்பியின் இம் மூன்று மாணவர்களும் தலைமை தாங்கிப் புகழ் பெற்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அருணாசலம் மண்டப விவாதக் குழுவுக்கு ஜெல்லும், இராமநாதன் மண்டப விவாதக் குழுவுக்கு அமீர் அவியும், விஜயவர்த்தன மண்டபக் குழுவுக்கு சுக்ரி சிவத்தம்பியின் விவாதங்களை நடத்தினர். சமகாலத்தில் நிகழ்ந்த இந்நிகழ்வு அப்போது பலரின் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தது. இவையெல்லாம் சிவத்தம்பியின் தமிழ்க் கற்பித்தலுக்குக் கிடைத்த பெறுமிக்க பரிசுகள்.

சிவத்தம்பி ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் கூட தனது தமிழ் நாடகத்துறைப் பங்களிப்பை விட்டு விடவில்லை. கல்லூரிச் சூழல் அவர் அதைத் தொடர்ந்தும் செய்யத் தூண்டியது. சிவத்தம்பியின் நண்பர்சமீழும் ஸாஹிறாவில் பல நிருவாகப் பொறுப்புக்களை ஏற்றுச் செயற்பட்ட காலமது. ஒருமுறை 'நிழல்கள்' என்ற பெயரில் நாடக மொன்று ஸாஹிறாவில் மேடை ஏறியது. ஸ்ரீவாசன் செய்த இப்பனின் Ghost என்ற நாடக மொழி பெயர்ப்பை வைத்தே சிவத்தம்பி இந்த நாடகத்தைத் தயாரித்திருந்தார். தாளையன், மன்னார் ஷரிப் முதலானோர் நடித்துப் புகழ் பெற்ற நாடகம் இது. சமீம் இந்நாடகத் தயாரிப்பில் சிவத்தம்பிக்கு உதவியாகச் செயற்பட்டார். இன்னுமொரு நாடகமும் இக்காலை மேடையேறியது. தினகரன் விழாவில் மேடையேறிய 'கம்பன்' நாடகமே அது. சிவாஜி கணேசனின் முன்னிலையில் பம்பலப்பிட்டி கதிரேசன் மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த அந்த நாடகத்தில் குலோத்துங்க சோழன் பாத்திர மேற்று நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றார் சிவத்தம்பி. மேடை அமைப்பு உடையலங்கார வேலைகளை சமீம் செய்திருந்தார். சிவத்தம்பி மேடையில் நின்ற போது மேடைப் பலகைகள் உடைந்து விழ அவரும் விழுந்து விட்ட நிகழ்வை இன்றும் அவரது நண்பர்கள் நினைத்து மகிழ்கின்றனர்.

சிவத்தம்பிக்குக் கிடைத்த இன்னுமொரு அதிஷ்டம் அவர் ஸாஹிறாவின் ஆசிரியராக இருந்த போது அவரின் பல்லைக்கழக நண்பன் க. கைலாசபதி தினகரனின் ஆசிரியராக இருந்தமையாகும். ஆரம்பத்தில் தினகரன் வாரமஞ்சரிக்கு மட்டும் ஆசிரியராக இருந்த கைலாசபதி பின்னர் தினகரனின் பிரதம ஆசிரியரானார். அக்காலை சிவத்தம்பியின் அனேக கட்டுரைகள் தினகரனில், குறிப்பாக தினகரன்

வாரமஞ்சரியில் பிரசுரமாயின. 1962 இல் கைலாசபதி தினகரனை விட்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தமிழ் விரிவுரையாளராகச் செல்லும் வரை இந்த வசதியை சிவத்தம்பி நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

“ஸாஹிறா தலைநகரத்துக் கல்லூரி என்ற வகையில், தலைநகரத்து வசதிகளையும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டது எனலாம். இத்துறையில் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட வேண்டு வது வானோலி நிலையத் தொடர்பு, பத்திரிகைத் தொடர்பு என்பனவாகும். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஸாஹிறாவின் முக்கிய தமிழாசிரியர்களுக்கும், வானோலி நிலையம், பத்திரிகை அலுவலகம் ஆகியவற்றுக்கும் தொடர்புகள் நிறைய நிலவின. இதன் காரணமாக இக் கல்லூரி மாணவர்களின் இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கு வாயில்கள் தேடுவது சிரமமாக இருக்க வில்லை.”²

என்று சிவத்தம்பி கூறுவது முற்றிலும் உண்மையான கூற்று. சிவத்தம்பியைப் பொறுத்தவரை இவை மிக்க அர்த்தபுஷ்டியுள்ள வார்த்தைகள்.

1956 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் வேருங்றி வளரத் தொடங்கியது. கா.சிவத்தம்பி, செ.கணேசலிங்கம், பிரேம்ஜி ஞானசந்தரம், க.கைலாசபதி, எச்.எம்.பி.முகையதீன், இளங்கீரன், டொமினிக் ஜீவா, நீர்வை பொன்னையன், சில்லையூர் செல்வராசன், காவலூர் இராசதுரை, ராமநாதன், எஸ்.பொன்னுத்துரை போன்றோரெல்லாம் இச் சங்கத் தைக் கட்டி வளர்க்க திடசங்கற்பம் பூண்டு செயற்பட்ட காலமது. சிவத்தம்பியும் சமீழம் ஸாஹிறாவில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தமையாலும் எச்.எம்.பி.யின் ஸாஹிறா உறவு காரணமாகவும் அதிபர் அளீஸின் ஆதரவும் அரவணனப்பும் இச்சங்கத்திற்குக் கிடைத்தது. அதன் காரணமாக முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கக் கூட்டங்கள் பல ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் நிகழ்ந்தேறின. இக் கூட்டங்களில் சிவத்தம்பி வெகு உட்சாகத்துடன் கலந்து கொண்டார். அவர் தன்னை இந்த இயக்கத்துடன் முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டதும் இக் காலத்தில் தான். அதனாற்றங்கள் போலும்,

“என்னிடம் திறமை இருக்கிறது என்பதை நான் முழுமையாக உணர்ந்து கொண்டது கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் தான்”

என்று சிவத்தம்பி அடிக்கடி கூறுவதை நான் என் காதாரக் கேட்டிருக்கிறேன்.

சமகால உரை பெயர்ப்பாளர் பதவியில் சிவத்தம்பி (1961 - 65)

ஒருமுறை 1960 இல், செனட்சபையின் சமகால உரைபெயர்ப்பாளர் பதவிக்கு சிவத்தம்பியும் தனது விண்ணப்பத்தை அனுப்பி யிருந்தார். அப்போது அவர் ஸாஹிராக்கல்லூரியில் கற் பித்துக் கொண்டிருந்தார். நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டு அவர் அங்கு சென்ற போது அவருடைய அதிபர் செனட்டர் அஸீஸாம் நேர்முகப் பரீட்சை செய்யும் குழாமின் உறுப்பினராக இருந்தார். சிவத்தம்பியின் உள்மனம் இப்பதவிக்கு நீர் தெரிவு செய்யப்படமாட்டார் என்று நிச்சயமாகக் கூறியிருக்கும். உண்மையும் அதுதான். அந்த நேர்முகப் பரீட்சையில் சிவத்தம்பி தெரிவு செய்யப்படவில்லை. காரணம், சிறந்த ஆசிரியர் ஒருவரை ஸாஹிராவின் அதிபர் இழந்துவிட விரும்ப வில்லை. ஆயினும் பின்னர் பாராளுமன்ற சமகால உரைபெயர்ப்பாளர் பதவிக்கு சிவத்தம்பி விண்ணப்பித்து அப்பதவியில் நியமனம் பெற்றார். அப்போது அஸீஸ் ஸாஹிராவில் அதிபராக இருக்கவில்லை. இந்த உரைபெயர்ப்பாளர் பதவிக்கான நேர்முகப் பரீட்சைக்கு சமீமும் சென்றிருந்தார். ஆயினும், சிவத்தம்பியே தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1961-1965 வரை இப்பதவியை சிவத்தம்பி வகித்தார். இந்தக் காலப் பகுதியில், குறிப்பாக 1961 - 67 காலப்பகுதியிலும், பின்னர், 1970 - 73 வரையுமான காலப்பகுதியிலும் அஸீஸ் - சிவத்தம்பி உறவு முக்கிய பரிணாமத்தைப் பெற்றது.

சிவத்தம்பியிடமிருந்து அஸீஸ் பெற்ற அறிவு சார் உதவிகள்.

அஸீஸின் அநேக படைப்புக்கள் ஆங்கிலத்தில் தான் ஆரம்பத்தில் உருவாகும். பின்னர்தான் அது தமிழ்வடிவம் பெறும். அதனால் தமிழ்படுத்தும் முயற்சியிலும், மொழியின் சீர்மை, ஒழுங்கு என்பனவற்றை நோக்கும் முயற்சியிலும் அவருக்குப் பலர் உதவ வேண்டியிருந்தது. இந்த உதவிகள் காரணமாக அஸீஸ் சாகித்திய

மண்டலப் பரிசைப் பெறுமளவுக்குத் தமிழறிஞராக உயர்ந்து நின்றார். ‘இலங்கையில் இஸ்லாம்’ என்ற நூலின் தமிழாக்கத்திலும் ‘மிஸ்ரின் வசியம்’ போன்ற நூல்களின் தமிழாக்கங்களிலும் சிவத்தம்பி அலீ ஸாக்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கிறார். ‘இலங்கையில் இஸ்லாம்’ நூலில் வரும் ‘இக்பாலாற்றுப்படை’ என்ற கட்டுரையை எஸ்.எம். கமால்தீன் தமிழாக்கம் செய்து கொண்டிருந்த போது கொழும்பு பொதுநூலக உதவி நூல்கராக நியமனம் பெற்றுச் சென்றுவிட்டதால் அதனைச் செய்து முடிக்கும் பொறுப்பும் சிவத்தம்பியிடமே ஒப் படைக்கப்பட்டது. ‘இக்பாலாற்றுப்படை’ என்ற இக்கட்டுரைக்குத் தலைப்பிட்டதே சிவத்தம்பிதான், ‘மிஸ்ரின் வசியம்’ என்ற நூலின் மொழிபெயர்ப்பிலும் சிவத்தம்பி கூடுதலாக உழைத்ததை அறிகிறோம்.

‘இந்நூலின் பெரும் பகுதியை முதலில் ஆங்கிலத்தில் எழுதினேன். பின்னர் திரு.கா.சிவத்தம்பி, ஜனாப் எம்.ஏ.எம். சுக்ரி, ஜனாப் யூ.எல்.தாலுகுத் ஆகியோரின் உதவியுடன் தமிழில் பெயர்த்தேன். அச்சுக்கு அனுப்பமுன்னர் மீண்டுமொரு முறை பரிசீலனை செய்த போது திரு.காவலூர் இராசதுரை எனக்கு ஒத்தாசை புரிந்தார்’

என்று அந்த நூலின் முன்னுரையில் அலீஸ் குறிப்பிட்டு அந்த ஆக்கத்தில் தமக்குதவிய சிவத்தம்பி முதலான அனைவரையும் பதித்து வைத்திருக்கிறார். மொழிபெயர்ப்புகளை எவர்தான் செய்தாலும் மொழிபெயர்ப்புகளில் மொழிபெயர்பாளரின் ஆகிக்கம் மேலோங்காமல் அலீஸ் பார்த்துக் கொள்வார்.

‘நாங்கள் அலீஸ் சொல்லச் சொல்ல எழுதுவோம். அவரது ஆங்கிலப் படிகளையும் தமிழாக்கம் செய்வோம். இருந்த போதிலும் அவரின் மனதுக்குச் சரியெனப்படும் போதுதான் அது இறுதி வடிவைப் பெறும். எவரும் எழுதி அவரின் பெயரைத் திணிக்க முடியாது. இப்பண்பு பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளையிடமும் காணப்பட்டது’

என்று சிவத்தம்பி அடிக்கடி கூறுவார். அலீஸாடைய பிற்கால எழுத்துக்களுக்குத் துணைநின்ற காவலூர் இராசதுரையை அலீஸிடம் கூட்டிச் சென்று அறிமுகம் செய்து வைத்தவரும் சிவத்தம்பிதான். இன்னுமொரு விடயமும் முக்கியம் கருதி இங்கு தரப்படுகிறது.

அதாவது, மலேசியாவில் நடைபெற்ற அனைத்துலக தமிழராய்ச்சி மாநாட்டில் கலந்து விட்டு இலங்கை திரும்பிய சிவத்தம்பியை அம் மாநாட்டு அனுபவங்களையிட்டு தொடர் கட்டுரை ஒன்றை எழுது மாறு அப்போதைய தினகரன் ஆசிரியர் ஆர். சிவகுருநாதன் கேட்டுக் கொண்டார். பல அசௌகரியங்கள் காரணமாக சிவத்தம்பிக்கு அக் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற முடியாமற் போகவே, சிவகுருநாதன், தனது குருவை, எ.எம்.எ.ஆஸீஸை, இதைச் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அவரோ தன்னுடைய அன்புக்குரிய மாணவன் சிவகுருநாதனின் அன்புக்கட்டளையை ஏற்று அதை எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. ‘மலேசியப் பிரயாணம்’ என்ற தலைப்பில் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் அக்கட்டுரைநீண்ட காலமாக வெளிவந்தது. பின்னர் ‘தமிழ் யாத்திரை’, ‘முதல் உலகத் தமிழ் மாநாடு’ என்ற மகுடங்களிலெல்லாம் நூல்களாகவும் வெளிவந்தன. இவையெல் லாமே முஸ்லிம் உறவுகள் தொடர்பில் சிவத்தம்பி சம்பந்தமாக ஏதோ ஒரு செய்தியை எமக்கெல்லாம் தெரிவிக்கின்றன.

பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்

சிவத்தம்பியின் தந்தையார் பண்டிதர் கார்த்திகேச அவர்கள் சுகவீனமுற்று 1965 மேமில் இவ்வுலகை நீத்தபோது யாழ்ப்பாணம் சென்ற சிவத்தம்பி சில கிழமைகள் அங்கு தாமதிக்க வேண்டிய தாயிற்று. அப்போது எஸ்.தில்லைநாதனின் கடிதம் ஒன்று அவருக்குக் கிடைத்தது. அந்த மடவில் அவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் துக்குத் தமிழ் விரிவுரையாளராகத் தெரிவாகியிருப்பதாகவும் அதனால் வித்தியோதய பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பதவி வெற்றிடமாகி விட்டதாகவும் அதற்கு சிவத்தம்பியின் விண்ணப்பத்தை அனுப்ப மாறும் கேட்டிருந்தார். இதைப்படித்த சிவத்தம்பி யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து உடனே புறப்பட்டு வந்து தனது அன்புக்குரிய அதிபர் அஸீஸையும் கண்டு அவரின் ஆலோசனைகளையும் பெற்ற பின்தனது விண்ணப்பத்தை உடனே அனுப்பிவைத்தார். பதவியும் கிடைத்தது. 1965 ஒக்டோபர் 1ஆம் திகதியிலிருந்து சிவத்தம்பி வித்தியோதய பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளரானார். அ. சண்முகதாஸ் கூட இப்பதவிக்கு விண்ணப்பித்திருந்தார். ஆயினும் அவர் நேர்முகப் பரிட்சைக்கு வரவில்லை. அவர் வந்திருந்தால் சிவத்தம்பிக்கு ஏற்பட-

விருந்த சிக்கல்கள் பல அவரின் வராமையினால் தவிர்க்கப்பட்டன. இந்த நியமனத்தில் அறிஞர் அஸீஸாம் கூடிய அக்கறை காட்டினார். குருகேயை நேரடியாகச் சந்தித்து இவ்விடயமாக அஸீஸ் பேசினார். வித்தியோதய பல்கலைக்கழகத்தின் ஆரம்பகால முக்கியஸ்தர்களுள் ஒருவரான குருகே அஸீஸினாடு சிவத்தம் பியின் தமிழ்ப்பணியின் கனதியையும் பெறுமதியையும் நன்கு அறிந்திருந்தவர். அதனால் சிவத்தம் பியின் தெரிவில் மிக முக்கிய தூண்டுகோலாகவும் அவர் செயற்பட்டார். பொதுக்கலைப்பட்டதாரியாக இருந்தமையால் தான் சிவத்தம் பிக்கு இந்தச் சிக்கல்களைல்லாம். ஆயினும் இந்த நியமனம் கிடைக்க முன்பே அவர் எம்.ஏ.பட்டதாரியாக விருந்தார். இப்பதவி சிவத்தம் பிக்குக் கிடைக்காது போயிருப்பின் அவரினால் பயன்பெற்ற பல்கலைக்கழகங்கள் மட்டுமல்ல தமிழ் உலகே சிவத்தம் பி என்ற ஒரு பேரரிஞனை இழந்திருக்கும்.

சிவத்தம் பி தெரிவாவதற்கு பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் விருப்பும் பெரிதும் உதவியதை நான் அறிவேன். சிவத்தம் பி பல்கலைக் கழகத்தினுள் நுழைந்த போது அவர் நியமனம் பெற்ற Non Sinhala Medium என்ற துறையின் தலைவராக இருந்தவர் ம.மு.உவைஸ் அவர்கள் தான். அவர் சிவத்தம் பி ஸாஹிதாவில் கற்பித்த காலத்தில் கற்பித்தவர். அவரின் தந்தையாரின் நன் மாணாக்கன். கலாநிதி எ. எம். எம். சகாப்தீன் கூட அக்காலை அப்பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளராகவிருந்தார். இவையெல்லாமே சிவத்தம் பிக்கு வாய்ப்பாக அமைந்து விட்டன. வருகை விரிவுரையாளராகவிருந்த உவைஸ் அவர்கள் துறைத் தலைவராக விருப்பத்தில் பல நடைமுறைச் சிக்கல்கள் தோன்றவே சிவத்தம் பி யே துறைத்தலைமைப்பதவியையும் ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. அதன் பின்னர் Department of Tamil and Dravidian Studies என்று துறைப் பெயரும் மாற்றம் பெற்றது. இதனிடை பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு 1970 பெப்ரவரியில் நாடுதிரும்பிய சிவத்தம் பிதனது பதவியில் உறுதி பெறுகிறார். வித்தியோதய பல்கலைக்கழகத்தின் முக்கிய விரிவுரையாளராக அப்போதிருந்த பேராசிரியர் ஜினதாச பேரோகூட சிவத்தம் பிதனது பதவியில் உறுதிப்படுவதில் வெகுவாக உழைத்தார். உளமாற சிவத்தம் பியின் தமிழ் மேதாவிலாசத்தை மதித்தவர் இவர். காலக்கிரமத்தில் சிவத்தம் பியின் முயற்சியினால்

தமிழ்ப்பிரிவு விரிவாக்கம் பெற்று நிரந்தர மாணவர்களும் அனுமதிக்கப் பெற்றனர். இவையெல்லாமே சிவத்தம்பி ஏறிவந்த அவருடைய வாழ்க்கையின் முக்கிய படிகள். இப்படிகளெல்லாம் கடப்பதற்கு எளிதான படிகளாக இருக்கவில்லை. சிவத்தம்பியினால் மட்டுமே தாண்டக் கூடிய சிக்கல்கள், துன்பங்கள் நிறைந்த படிகளாக அவை அமைந்திருந்தன. பலரின் குதுகளையும் வாதுகளையும் அவர் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது. கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றால் தான் அவர் வகித்த விரிவரையாளர் பதவியில் நிரந்தரமாக்கப்படுவார் என்பதற்கு அவரும் உடன்பட்டு சம்மதக்கடிதமொன்றைக் கூட எழுதி ஒப்பமிட்டுக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

சிவத்தம்பியின் எழுத்தும் பேச்சும்

சிவத்தம்பி இஸ்லாமிய இலக்கிய, கல்விப் பாரம்பரியங்களை நன்கறிந்திருந்தவர். அவருடைய முஸ்லிம் சார் ஆக்கங்கள் மிகவும் காத்திரமானவை. நான் பதிப்பித்து வெளியிட்ட கொழும்பு ஸாஹி றாக்கல்லூரியின் 85 ஆவது ஆண்டு நிறைவு மலருக்கு (வளர்பிறை) அவர் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். ‘ஸாஹிறாவின் தமிழ்ப் பாரம் பரியம்’ என்பது அதன் தலைப்பு. தமிழ் இலக்கியத்தில் ‘மதமும் மானிடமும்’ என்ற அவரின் நூலில், ‘தமிழிலக்கிய வரலாற் றில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்கள்’ என்ற தலைப்பில் அவருடைய ஒரு கட்டுரையும் இருக்கிறது. வட-கிழக்கு இணைப்பும் முஸ்லிம் மக்களும் என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்று 14 ஜூன் 2001 ஆம் திகதிய ஞாயிறு தினக்குரவில் வெளிவந்தது. இவையெல்லாம் அவரின் மிகக் காத்திரமான ஆக்கங்கள். ‘அஸீஸ் கல்விச் சிந்தனைகளும் பங்களிப்பும்’ என்ற எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீலின் நூலுக்கு, 13 செப்டம்பர் 1981 இல் தினகரன் வார மஞ்சரியிலும், ‘அஸீஸாம் தமிழும்’ என்ற எனது நூலுக்கு 20 ஜூலை 1991 ஆம் திகதி தினகரனிலும் அவர் எழுதிய மதிப்புரைகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. ‘அறிஞர் அஸீஸ் சில நினைவுகள்’ என்ற எச்.எம்.பி.முஹிதீனின் நூலுக்கு அவர் எழுதிய விமர்சனம், ‘எச்.எம்.பி.யின் அறிஞர் அஸீஸ் சில நினைவுகள் - நூல் விமர்சனம்’ என்ற நூலில் இடம்பெறுகிறது. எம்.எஸ்.எம்.இக்பால், எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ், ஏ.இக்பால் ஆகியோரின் விமர்சனக் கட்டுரை களும் சிவத்தம்பியின் கட்டுரையுடன் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன.

சிவத்தம்பி இக் கட்டுரையில்,

“அலீஸ் அவர்கள் முக்கிய தலைவனாகப் பரிணமிக்காது போனமையை எடுத்துக் கூறுவது ஒரு கண்டு பிடிப்பாகாது. அவ்வாறு பரிணமிக்காது போனமைக்குக் காரணமாக அமைந்தது ‘ஊசலாட்டப்பண்பு’ என்கிறார் ஆசிரியர். ஆசிரியரின் கருத்துச் சுதந்திரத்தை எதிர்க்க எவருக்கும் உரிமை இல்லை. இந்த ஊசலாட்டப் பண்பு இருந்தது உண்மையானால், அதற்கான காரணங்களை எடுத்துக் கூறுவது அத்தியாவசியமாகும்”.

என்று எச்.எம்.பி யின் கருத்துடன் ஒவ்வாமை கொள்கிறார் சிவத்தம்பி. எச்.எம்.பி யை அலீஸ் விடயமாக முரண்பாடு கொள்ளும் சகல தகுதியும் சிவத்தம்பிக்கு இருக்கிறது. பல அலீஸ் ஞாபகார்த்ததக் கட்டுரைகளையும் இவர் எழுதியிருக்கிறார். கலாநிதி எ.எம்.எ.அலீஸ் பவுண்டேசன், அகில இலங்கை வை.எம்.ஏ.பேரவையுடன் இணைந்து வருடாந்தம் நடாத்தி வரும் அலீஸ் நினைவுதினச் சொற்பொழிவு களில் இரண்டை சிவத்தம்பி அவர்கள் நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். 2000 ஆம் ஆண்டுக்கான சொற்பொழிவு அவ்வருடம் நவம்பர் மாதம் 24 ஆம் திகதி சிவத்தம்பியினால் நிகழ்த்தப் பெற்றது. The dilemma of Sri Lankan Minorities thoughts on reading late Dr.A.M.A.Azeez என்ற தலைப்பில் நிகழ்ந்த அவரது சொற்பொழிவு பலரால் பாராட்டப் பட்டது.

அலீஸாக்கு தேகாந்த நிலையில் இலக்கியகலாநிதிப்பட்டத்தையாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 1980 செப்ரம்பர் 3ஆம் திகதி வழங்கிய போது பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அந்த அவையில் வீற்றிருந்தார். அவர் அப்போது யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர். அன்றையத்தினம் அவரின் மனம் அறிஞர் அலீஸ் பற்றியும் அவர்கால ஸாஹிறா பற்றியும் எதை எதையெல்லாமோ சிந்தித்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்திருக்கும்.

இறுதியாக

ஸாஹிறா உருவாக்கித் தந்த பெரும் பேரறிஞன் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்கள். இல்லாமிய கலாசாரத்தினதும் சிந்தனையினதும் மத்திய நிலையமென ஒரு போது புகழ்ந்தோதப்

பட்ட அக்கல்லூரியில் கற்றவர் அவர். அறிஞர் சித்திவெவ்வை, வாப்பிச்சி மரைக்கார், ஒராபிபாஷா, ஐ.எல்.எம்.அப்துல் அஸீஸ் ஆகியோரின் முயற்சியில் உயிர்த்தெழுந்த அப் புகழ்பூத்த கலாநிலை யத்தில் கற்றவர் அவர். அதன் அதிபர், அங்கு கற்பித்த ஆசிரியர்கள், அதன் மாணவர்களைல்லாம் இணைந்து நின்று உருவாக்கிய ஸாஹி றாவின் கல்வி, தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் சிறந்த பிரதிநிதி அவர். அவரின் இன்றைய புகழ் நிலைகண்டு முஸ்லிம் சமூகம் பெருமைப் படுகிறது. அவரின் அன்புக்குரிய அதிபர் அஸீஸ் இன்று உயிர் வாழ்ந் திருப்பின் சிவத்தம்பியின் மேன்மை கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைந் திருப்பார். அவருடன் அதிக பொழுதுகளையும் கழித்திருப்பார். சிவத்தம்பியை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராகக் காண விரும்பிய அமைச்சர் அஷ்ராஃப் கூட இன்றில்லை. தான் மரணமடைவ தற்கு சில கிழமைகளுக்கு முன் பேராசிரியரை அடிக்கடி அழைத்து இலக்கிய ஆலோசனைகள் பெற்றவர் அவர்.

குறிப்புகள்

1. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, பேராசிரியர்
ஸாஹிறாவின் தமிழ்ப்பாரம்பரியம்
வளர்பிளை, 1977 - 78
(ஸாஹிறாக் கல்லூரி 85 ஆவது ஆண்டு நிறைவு மலர்)
கொழும்பு
பக்.5
2. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, பேராசிரியர்
ஸாஹிறாவின் தமிழ்ப்பாரம்பரியம்
வளர்பிளை, 1977 - 78
(ஸாஹிறாக் கல்லூரி 85 ஆவது ஆண்டு நிறைவு மலர்)
கொழும்பு
பக்.3
3. கா.சிவத்தம்பி
எ.ச.எம்.பி.யின் அறிஞர் அஸீஸ் சில நினைவுகள்
நூல் விமர்சனம்
ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் எழுத்தாளர் மஜ்ஜிலஸ்
தர்காநகர், 1975
பக்.13

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் ஆராய்ச்சியை வளப்படுத்தியதில் பேராசிரியரின் பங்களிப்பு

கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஈழத்தின் ஆராய்ச்சி உலகுக்குப் புதியவரல்லர். ஏறத்தாழ 40 வருடங்களாக தனது ஆராய்ச்சிகளின் வன்மையாலும் புதிய சிந்தனைகளாலும் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளை வளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். பேராசிரியரின் ஆராய்ச்சிகள் பல்துறை ஆராய்ச்சி அனுகுழுறையைக் (Multi disciplinary approach) கொண்டவை.

இவரது ஆராய்ச்சிக்குரிய விடயங்கள் பலதரப்பட்டவை.

1. பழைய இலக்கிய இலக்கணந் தொடங்கி இன்றைய இலக்கணங்கள் வரையானவை.
2. தமிழ் நாடகம் பற்றியவை. (பண்டைய நாடகம் முதல் நல்லை நாடகம் வரை)
3. இலக்கிய வரலாறு பற்றியவை.
4. தமிழ் நாட்டினதும், இலங்கைத் தமிழர்களினதும் பண்பாட்டு, கருத்து நிலைகள், கலைகள் பற்றியவை.
5. தமிழ் நாடு, மற்றும் இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் பற்றியவை.
6. தொடர்பு சாதனங்கள் பற்றியவை.

என இவரது ஆராய்ச்சிக்குரிய விடயங்கள் அமைகின்றன.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் மேற்குறிப்பிட்ட ஆராய்ச்சிகளுள், பழந்தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பற்றியே இக் கட்டுரையில் குறிப்பிட விழைகிறேன். பேராசிரியரின் பழந்தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய, குறிப்பாக சங்க இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரைகளும் நூல்களும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆராய்ச்சிகளை அகலித்திருக்கின்றன. தமிழ் ஆராய்ச்சியாளரைப் புதிய நோக்குக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளன. அவரது பழந்தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளுள் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியவை.

01. மூல்லைசான்றகற்பு 1966
02. திணைக்கோட்பாட்டின் சமூக அடிப்படைகள் 1966
03. The Development of Aristocracy in Ancient Tamil Nadu 1971
04. Organization of Political authority and Early Tamil Nadu 1987
05. Sangam literature and Archeology
06. Drama in Ancient Tamil Society 1981.
07. தமிழில் இலக்கிய வரலாறு
08. இலக்கணமும், சமூக உறவுகளும்
09. பத்துப்பாட்டின் கவிதையியல் 1998
10. தொல்காப்பியத்தின் கவிதையியல் 1999

போன்றவையாகும்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்ககாலம் எனப்பட்ட காலம் பொற்காலமாகக் கருதப்பட்டு அக்காலத்து வாழ்ந்த சகல படிநிலை மக்களும் தமக்குரிய சகல சம்பத்துக்களையும் பெற்று மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தனர் எனக் கருதப்பட்ட காலத்தில் மூல்லை சான்றகற்பு திணைக்கோட்பாட்டின் சமூக அடிப்படைகள் ஆகிய கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. இவை சங்ககாலம் எனக் கருதப்பட்ட தமிழ் வீரயுக காலத்தில் காணப்பட்ட சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாத அடிப்படையில் நிறுவிய கட்டுரைகளாக அமைந்ததுடன் தமிழ் இலக்கியத்தின் கவிதைக் கோட்பாடான திணைக்கோட்பாடு எவ்வகையில் அக்கால சமூகப் பொருளாதார உறவுகளை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்தது என்பதையும் காட்டின. திணைக்கோட்பாடு பற்றிய கட்டுரை தமிழ் நாட்டின் பொருளாதார சமத்துவ வளர்ச்சிக்கு அக்கால புவியியல் பொருளாதார அமைப்பு அடிப்படையாக அமைந்த முறையைக் கறுகின்றது. அத்துடன் இந்த ஜந்து திணைகளிலும் வாழ்ந்த ஆனால் இந்தத்

தினைகளுக்குள் முக்கியப்படுத்தப்படாத குடிகள் பற்றியும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மேலும் மூல்லை சான்ற கற்பு சொத்துடைமையின் தோற்றுத்துடன்தமிழ் சமூகத்தின்கற்புக் கோட்பாடு அழுத்தம் பெறுவதை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்ததாகும். பேராசிரியரின் இந்தக் கட்டுரைகள் பின்னர் ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்ட தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு பொருள் முதல் வாத அடிப்படையில் சங்க இலக்கியம் பற்றி நோக்க உதவின.

அடுத்து குறிப்பிட வேண்டியது “பண்டைத் தமிழ் சமூகத்தில் நாடகம்” பற்றி எழுதப்பட்ட ஆங்கில நூலாகும். இது பேராசிரியரின் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு நூல் ஆகும். பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்துக்கு 1970இல் சமரப்பிக்கப்பட்டது. எனினும் 1981லேயே நூலாக வெளி யிடப்பட்டது. தமிழ்க்கலை வரலாற்றைப் பொறுத்தவரைதமிழ் நாடகம் பற்றிய ஆய்வுகள் மிகக்குறைவானவை. அத்துடன் தமிழ் நாடக நூல்கள் என நம்மால் அறியப்பட்டவையும் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. நாடகம் என்பது ஒரு நிகழ்த்துகலை என்பதன்காரணமாகவும் அது சமூகக்கணிப்பு குறைந்த குறிப்பிட்ட குழுவினரிடமே பேணப்பட்டமை காரணமாகவும் அது பற்றிய தகவல்களை தமிழில் அறிய முடியாதிருந்தது. மேலும் தமிழ்/தமிழர் பண்பாட்டில் தமது வரலாற்றைப் பாதுகாக்கும் மரபு அதிக முக்கியம் பெறாமலிருந்ததாலும், தமிழ் நாடகம் பற்றி அறிவதற்கான நேரடித்தகவல்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. இந்தச்சந்தரப்பத்தில் அரசு பாதுகாப்புக் காரணமாக பேணப்பட்ட தமிழ் இலக்கியங்கள் மூலமே தமிழ் நாடகம் பற்றிய செய்திகளை அறியமுடிந்தது. சங்ககால நாடகம் பற்றி முதல் முதலில் ஆராய்ந்த இந்நாலில் சங்ககால சடங்கு நடனங்கள் தொடக்கம் கூத்துகள் மற்றும் தொல்சீர் நடனங்கள் பற்றிய விடயங்கள் யாவும் விரிவாகத்தரப்படுகின்றது. இந்நால் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலரைப் பொறுத்தவரை நான்கு விடயங்களில் முக்கியம் பெறும்.

1. முன்னரே குறிப்பிட்டவாறு சங்ககால நாடகம்/சடங்கு நடனங்கள், மற்றும் தொல்சீர் நடனங்களுக்கான சமூகங் காரணங்களைத் தொகுத்துத் தருதல்.
2. தமிழ் நாட்டு நாடக மரபை, கிரேக்க நாடக வரலாற்றுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து கிரேக்க நாடகங்கள் பேணப்பட்ட தற்கும், தமிழ் நாடகங்கள் பேணப்படாமைக்குமான சமூக வரலாற்றுக் காரணங்களை வெளிப்படுத்தல்.
3. தமிழ் நாட்டின் சமூக வரலாற்றுடன் நாடகக்கலையினை

இணைத்துப் பார்த்தல் என்பவையாகும். (இந்த வகையில் கலை வரலாற்றை சமூக வரலாற்றுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் மரபு பிற்கால கலை வரலாறு பற்றி மேற்கொள்ளப் படவில்லை).

4. தமிழ் நாடகம் பேணப்படாமைக்குரிய காரணத்தை ஆராய்தல். நூல் ஆங்கிலத்தில் உள்ளமை காரணமாக தமிழ் வாசகர்களுக்கு இதன் அருமைப் பாடு புரியாத நிலை உள்ளதுடன் தமிழ் நாடக வரலாற்றாசிரியர் சிலர் இந்நுவிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டதாவல்கள் பலவற்றையிக் கொடுக்கின்றன. அதிகமாகத் தமது கட்டுரைகளில் பயன்படுத்தியிருப்பினும் தகவல்கள் பெற்றுக் கொண்ட மூல நூல் பற்றிக் குறிப்பிடாத தூர்ப்பாக்கிய நிலையும் தமிழில் உள்ளது.

பேராசிரியரின் நூல்களில் முக்கியமானது இலக்கணமும் சமூக உறவுகளும் என்ற நூலுமாகும். ஆனால் இந்த நூல் பற்றிப் பொதுவாகப் பேசப்படுவதில்லை. இலக்கணமும் சமூக உறவுகளும் என்ற இந்நூல் சமூகவியலின் ஆய்வுக்கட்டுக் கோப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டே செய்யப்பட்டுள்ளது. ‘இலக்கண வகுப்பு முறையினையும் அவ்வகுப்பு முறை முகிழ்த்துள்ள வகையினையும் அறிவதன் மூலம் தமிழ் மக்களிடையே நிலவிய சமூக உற்பத்தி உறவுகளை அறிந்து கொள்ளலாம்’ எனக்கூறும் பேராசிரியர் உற்பத்தி முறைமைகளுக்கும் மொழிக்குமிடையோன தொடர்புகளை ஆராய்ந்து இலக்கணத்தின் சமூக உறவுகள் தொழிற்பட்டுள்ள முறையை விளக்கியுள்ளார். தமிழ் இலக்கண அமைப்பின், தினை, பால், எண், வேற்றுமை, வினையமைப்பு என்பன மக்களிடையே நிலவிய உறவுகளை என்பது புலப்படுத்தின எனவும் இந்நூல் ஆராய்கின்றது.

ஆனால் இதைத் தொடர்ந்து தமிழ் இலக்கண நூல்களின் மீது இவ்வாரான அனுகுமுறை பிற்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றே கூறலாம். தமிழ் இலக்கண நூல்களை முற்று முழுதாக ஆராயும் போது தமிழர் சமூக வரலாற்றின் பிரதான அம்சங்கள் தெளிவாகும் என்பதை இந்நூல் தெளிவுறுத்துகின்றது.

அடுத்து பேராசிரியரின் முக்கியமான நூலாக அமைவது தமிழில் இலக்கிய வரலாறு என்ற நூலாகும். இந்த நூல் தமிழில் வந்த இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் யாவற்றையும் ஒருசேர நோக்கி ஆராய்கிறது. முக்கியமாக இந்த இலக்கிய வரலாற்றிசிரியர்கள் தங்கள் தங்கள்

இலக்கிய வரலாற்று நூல்களை அணுகிய முறைகள், அவ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களின் விடய விடுபாடுகள், பிரச்சினை மையங்கள், காலப்பகுப்பு முறையிற் காணப்படக்கூடிய பிரச்சினைகள் என்பன இதில் ஆராயப்படுகின்றன. இலக்கிய வரலாற்றுக் காலப்பகுப்புப் பிரச்சினை பற்றிக் கூறும் போது பெரும்காலான தமிழிலக்கிய வரலாறுகள் சங்க காலம், சங்கமருவிய காலம், பல்லவர் காலம், சோழர் காலம், நாயக்கர் காலம், ஜேரோப்பியர் காலம், இருபதாம் நூற்றாண்டு என காலப்பகுப்புச் செய்து இலக்கிய வரலாற்றைக் கூறுவது நாம் அறிந்ததேயாகும். ஆனால் அந்தக் கால வகுப்பில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினை பற்றி கூறும் போது தமிழ் மக்களின் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிச் செய்யப்படும் கால வகுப்பு அவர்களின் சமூக அரசியல் வளர்ச்சி பற்றிச் செய்யப்படும் கால வகுப்பிலிருந்து வேறுபடுகின்ற நிலையை ஏற்றுக் கொள்வது சிரமம் என்று கருதும் பேராசிரியர் சமூக அரசியல் வளர்ச்சியினைக் கருத்தில் கோண்ட புதிய காலப்பகுதியை தகுந்த காரணங்களுடன் வகுத்துக்காட்டுவார்.

இவ்வாறான நோக்கில் தமிழிலக்கிய வரலாற்று நூல்களை ஆராய்ந்த ஒரே நூல் இதுவாகும். இந்நூல் முதலில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு பின்னர் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடற்குரியதாகும். இந்நூல் தற்காலத்தில் தமிழிலக்கிய வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு மிகவும் பயன்படத்தக்கதாக அமைந்துள்ளதுடன் புதிதாக இலக்கிய வரலாற்றினை எழுத முயல்வோருக்கான ஒரு கைநூலாகக் கூட இது அமைந்துள்ளது என்று கூற வேண்டும்.

அடுத்து பேராசிரியரின் சங்க இலக்கியக் கவிதையியல் பற்றிய கட்டுரைகள் முக்கியமானவை. இவை பின்வரும் காரணங்களுக்காக முக்கியம் பெறுகின்றன.

1. சங்கப் பாடல்களுக்குள்ளேயான கால அடைவுப் பிரச்சினைகளை இனங்காணலும், அப்பாடலுக்குள்ளே காணப்படக்கூடிய வளர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தலும்.
உ+ம் : 3 அடிப்பாடல்களையுடைய பாடல்கள் தொடக்கம் நீண்ட அடிகளையுடைய ஆற்றுப்படைப் பாடல்கள் வரை தொகுக்கப்பட்டிருத்தல்.
2. அப்பாடல்களுக்கிடையில் காணப்படக்கூடிய தாரதம் மியம் (இடவேறுபாடு, அமைப்பு வேறுபாடுகள்)

3. இவை முற்றிலும் வாய்மொழிப் பாடல்கள் அல்ல என்பதை இனங்காணல். (பேரா. கைலாசபதி, இவற்றை வாய்மொழிப் பாடல்களாகக் கொண்டுள்ளார். ஆனால் இப்பாடல்களைப் பாடக்கூடிய புலவர் பெயர் அறியத் தக்கதாயிருத்தல், அரசு செல்வாக்கு, எழுத்துப் பற்றிய குறிப்புக்கள் போன்றவற்றைக் கொண்டு நிறுவுகிறார்.)
4. பாடுஞர்களுக்கிடையேயான வேறுபாடுகளை இனங்காணல்.

மேலும் தொல்காப்பியத்தின் கவிதையியல் பற்றி ஆராயும் போது தொல்காப்பித்தின் தேவை, தொல்காப்பியத்துக்கான கேட்போன் யார் என்ற வினாக்களை எழுப்புவதுடன் தொல்காப்பியத்துக்கும் வடமொழிக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்புகளும் ஆராயப்படுகின்றன. சங்க இலக்கிய கவிதைப் பண்பாட்டையும், தொல்காப்பியக் கவிதைப் பண்பாட்டையும் இணைத்து நோக்கும் முயற்சிகள் யாப்பு அடிப்படையிலும் கவிதை அடிப்படையிலும் செய்யப்பட்டுள்ளன. எனினும் தொல்காப்பியத்தை முற்று முழுதான கவிதையைப் பற்றிய விமர்சனவியலாம் கவிதையியல் நின்று பார்த்து தொல்காப்பியத்தினுடைக் கவிதையை ஒரு இலக்கியப் பண்பாடு குறிப்பாக கவிதைப்பண்பாடு மேற்கொள்கூடின்றது என்பது விரிவாக ஆராயப்படவில்லை என்பதை மனங்கொண்டு அதனை ஒரு தரவு நூலாகக் கொண்டு செய்யப்படும் ஆய்வு முறையில் இருந்து விடுபட்டு அதன் அமைப்பினுடைக் கவிதையை மேற்கொள்கூடியும் புலமை வாதத்தை ஆராய்வதை தன் கட்டுரையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டார். தமிழில் தொல்காப்பியம் பற்றிய ஆய்வுகள் நிறையவே உள்ளன. எனினும் இந்த முறையிலான ஆய்வுகளில் இதுவே முதலாவதாகும். இந்த ஆய்வின் தொடர்ச்சி அவரது மாணவர்களால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும்.

இவ்வாறு பார்க்கும் போது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை மார்க்கிய, சமூகவியல் நோக்கில் அனுகியதன் மூலம் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் புதிய பார்வைகளை ஏற்படுத்தின்னதுடன் தனது மாணவர்களுக்கும் தமிழ் ஆராய்ச்சியுலகுக்கும் புதிய சிந்தனைகளுக்கு வழிவகுத்த இவரது பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகள் தமிழ் ஆராய்ச்சியினர்களுக்குப் பல புதிய வழிகளைத் திறந்து விட்டுள்ளன என்பதில் ஜயமில்லை.

தாயாய் முலையைத் தருவானே....

கலாநிதி . எஸ். சிவலிங்கராஜா,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

மரபுவழித் தமிழ் அறிஞர்களின் சகவாசத்தோடு மனனம் என் பதே ‘ஜனனம்’ என்ற மனப்பதிவோடு பல்கலைக்கழகம் வந்தவன் நான்.

என்னைக் கண்டு எனது ‘பிளரியை’ இனங்கண்டு ‘பார்வை பார்த்த’ பேராசிரியர்கள் இருவரில் நீங்கள் ஒருவர்.

உங்கள் நூல்களும் கட்டுரைகளும் எனக்கு வேப்பிலையாகவும், உங்கள் விரிவுரைகள் விழுதியாகவும் இருந்து என்னைப் பிடித்த ‘பிசாக்களை’ மெல்ல மெல்ல விரட்டின.

நீங்கள் ‘பார்வை பார்த்ததினால்’ எனது ‘பார்வை’ தெளிவு பெற்றது.

‘பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும் ‘பழைய’ அடியாரோடுங் கூடாது, என் நாயகமே பிற்பட்டு இங்கிருந்தேன்’ என்ற மனிவாசகரின் ஆதங்கம் என் மனவாசகமாயிற்று.

உங்களிடம் சங்ககாலம் படித்தது எமக்கு நல்லகாலமாயிற்று.

அகத்தினை, புறத்தினை பற்றிய உங்கள் சிந்தனை எங்களில் ஆழமாக வேரோடி, விழுது விட்டுக் கிளை பரப்பியது.

இலக்கியம் காட்டும் உலகத்தை மட்டும் கண்டு மகிழ்ந்திருந்த எனக்கு அதற்குப் பின்னாலும் ஒரு ‘பெரிய உலகம்’ இருக்கிறது என்ற உண்மையை உபதேசித்த ‘மெஞ்ஞானி’ நீங்கள்.

கம்பனை, இளங்கோவை வண்ணப் புகைப்படங்களாகப் பார்த்து இரசித்த எனக்கு அவர்களின் உண்மை உருவத்தை மாத்திரமன்றி எக்ஸ்ரேயும் (X-Ray) எடுத்துக் காட்டிய ‘மருத்துவன்’ நீங்கள்.

இலக்கியத்தை இப்படித்தான் படிக்க வேண்டுமென்பதோடு இப்படித்தான் படிப்பிக்க வேண்டுமென்ற ‘ஞானத்தைப்’ போதித்த போதிசத்துவர் நீங்கள்.

முத்தமிழையும் கேட்ட எனக்கு முழுத்தமிழையும் ‘அள்ளித்’ தந்த சிவத்தம்பி நீங்கள்.

தமிழ்க்கல்விப் பாரம்பரியத்தைத் தமிழியல் ஆய்வு மரபாக உயர்த்திக் காட்டிய ‘கலங்கரை விளக்கு’ நீங்கள்.

‘கல்லால் ஏறிந்தவர்களுக்கும் கனி வழங்கிய பழமரம் நீங்கள்’

உங்கள் பல்பரிமாண ஆளுமையால் தொட்டவற்றை யெல்லாம் துலங்க வைத்தீர்கள்.

‘சவலையாய் நாயேன் கழிந்து போகாது தாயாய் முலையைத் தருவானே...’

‘பொதியமலைப் பிறந்த மொழி வாழ்வறியும்
காமெல்லாம் புலவோர் வாயில்
துதியறிவாய், அவர் நெஞ்சின் வாழ்த்தறிவாய்
இறப்பின்றித் துலங்குவாயே....’

‘உன்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்’

கோயில்களில் நடைபெறும் சிவாசா
நாட்காலிக் கலைக்கலைக் கூடத்தில்
நாடகப் பக்கங்கள், காட்சி மீது
நடைபெறும் சிவாசா

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் நாடகப் பக்கங்கள் - சில குறிப்புகள்

பேராசிரியர் சி.மெளனாகுரு
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இன்று பழுத்த மரமாகக் காட்சி தரு
கின்றார். பழுத்த மரம் மாத்ததிரமன்று. அது அனுபவமும், முதிர்ச்சி
யும் பெற்ற பெரிய ஆலமரமும் கூட.

தேசியப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் சர்வதேசியப் பல்கலைக்
கழகங்களிலும் விரிவுரைகளாற்றியுள்ளார். பல பல்கலைக்கழகங்கள்
அவரைத் தமது அதிதியாக அழைத்துக் கொரவித்துள்ளன.

பல்வேறு பரிசுகளையும், விருதுகளையும் பாராட்டையும்
பெற்ற அவர் அண்மையில் தமிழக அரசினால் திரு.வி.க. விருது
வழங்கப்பட்டுக் கொரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

புலமையும், ஆராய்ச்சித் திறனும், சிந்தனை உளமும் கொண்ட
இவர் பணிகளில் பல பக்கங்களுள்ளன. நாடகத்துறை அதன் ஒரு
பக்கம். அந்தப் பக்கத்தினைப் பலர் அறிய மாட்டார்கள். 40 வருடங்
களாக அந்தப் பக்கத்தை நெருக்கமாக நின்று அறியும் வாய்ப்பு எனக்கு
ஏற்பட்டது. அந்தப் பக்கங்களின் சில குறிப்புகள் இங்கு புரட்டப்
படுகின்றன.

சமுத்து நவீன நாடக வரலாற்றுடன் பேராசிரியர் கா. சிவத்
மப்பியின் பெயர் பின்னிப் பினைந்துள்ளது. கரவையிலே ஊற்றெடுத்த
இந்நதியின் பிரவாகத்தில் சமுத்தின் நவீன நாடகம் நன்கு மூழ்கிக்
குளித்துள்ளது.

50 களின் நடுப்பகுதிகளிலே பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தயாரிப்பில் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி நடிக்க ஆரம்பிக்கின்றார். பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, முன்னாள் தினகரன் ஆசிரியர் இ.சிவகுரு நாதன் போன்றோரும் இதில் பங்கு கொண்டனர். பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் நடிப்புச் சிறப்பினையும் அவரது ஆலோசனைகளை யும் வித்தியானந்தன் அடிக்கடி நினைவு கூர்ந்தமையை நான் அறிவேன்.

இக்கால கட்டத்திலேதான் வாளைவித்தியாகவும், வாளைவிஎழுத்தாளராகவும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி செயற்படுகிறார். இலங்கையர்கோனின் “விதானையார் வீட்டில்” வாளைவித்திய விதானையாராக சிவத்தம்பித்து வாளைவிசிகர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டுகளைப் பெறுகிறார்.

அவர் நடித்து நான் பார்த்த நாடகம் ‘குற்றம் குற்றமே’ என்கிற ஒரு சிறு நாடகம். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய மகா நாடைான்றில் பத்தாம்பசலிப் பண்டிதர்களைக் கிண்டல் பண்ணிய நாடகம் அது.

60 களில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் நாடக அறிவினை பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கூத்தினைச் செம்மைப்படுத்திய காலங்கள் அவை. பேராசிரியர் வித்தியானந்தனால் தயாரிக்கப்பட்ட கர்ணன் போர், நொண்டி நாடகம், இராவணேசன், வாலி வதை ஆகிய நாடகங்களின் உருவாக்கத்தில் மிகப் பெரும்பங்கு சிவத்தம்பிக்குண்டு. அப் போது பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பாராஞ்சுமன்றத்தில் மொழி பெயர்ப்பாளராகக் கடமைபுரிந்து கொண்டிருந்தார். முறையே இந் நாடகங்கள் 1962, 1963, 1964, 1965 ஆம் ஆண்டுகளில் மேடை யிடப்பட்டன. முதலிரு நாடகங்களை பாரம்பரியக் கூத்தில் இருந்து எழுதும் பொறுப்பும், பின்னிரு நாடகங்களையும் முற்றாகப் புதிதாக எழுதும் பொறுப்பையும் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் என்னிடம் ஒப்படைத்திருந்தார். சூருவி தலையிலே பனங்காய் வைத்தது போல அது இருந்தது. பனங்காய் கனக்காமல் இருக்க எனக்குச் சகல வித ஆலோசனைகளையும் தந்தவர் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியாவார். மூல நூலிலிருந்து கூத்துகளைச் சூருக்குவது எவ்வாறு என்பது பற்றி

அவர் தந்த ஆலோசனைகளை அடியொற்றியே கர்ணன் போரும் நொண்டி நாடகமும் எழுதப்பட்டன. கூத்தை எவ்வாறு நாடகமாக் கலாம், பாத்திர உருவாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்ற அவரது பெரும் ஆலோசனைகளுடனேயே இராவணேசன், வாலி வதை எழுதப்பட்டன.

வாரம் தோறும் ஒத்திகை நடைபெறும். வாரம் தோறும் கொழும் பிலிருந்து பேராதனைக்குச் சிவத்தம்பி வந்து விடுவார். சனியும் ஞாயிறும் நின்று கூத்தை நாடகமாக்கும் உத்தி முறைகளைச் செய்வார். மாணவர்க்கு அசைவுகள், நடிப்புகளைச் சொல்லித்தருவார். உடை ஒப்பனை தயாரிப்பு, ஒளியமைப்பு என்பன பற்றிய விடயங்களிலே பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் உள்ளின்றியக்கு சக்தி அவர். பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் தில்லைநாதன் போன்றவர்கள் அங்கு ஒன்றிணைவார்கள். சிரிப்பும் பகிடியுமாகப் பொழுதுகள் கழியும். மாணவர் நாம் நிறைந்த பயன் பெற்றோம்.

60களில் தமிழர் நாடகத்தின் மீள்கண்டுபிடிப்பு எனக்கூறப்படும் கூத்துகளைப் பிரபல்யப்படுத்தல்; அதனை அறிவுழர்வமாக அனுகல் என்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மக்கள் கலைகளை முன் வெடுக்கும் இச் சிந்தனைகள் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையிட மிருந்து பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பெற்றுக் கொண்டவை.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இம் முயற்சியில் 60 களில் தீவிரமாக ஈடுபட்ட போது பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவருக்கு வலதுகையானார். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் செயற்படுத்திய பல நாடகத்துறைச் செயற்பாடுகளுக்குத் திட்டமிட்டுக் கொடுத்தவர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியாவார்.

பேராதனையிற் தயாரிக்கப்படும் கூத்துக்கள் யாழ்ப்பாணம், கண்டி, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு, மன்னார், வவுனியா எனப் பல இடங்களிலும் மேடையேறும். எல்லா இடங்களுக்கும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி வருவார். அவர் வராவிடின் நாம் சோர்ந்து விடுவோம். அவர் ஒப்பனை செய்தால் மாத்திரமே நாம் திருப்பியறுவோம். அவர் நாடகத்துறையில் ஓர் ஒப்பனைக் கலைஞரும் கூட.

70கள் கொழும்பிலே ஒயிலாக்க(Stylised) நாடக மரபு உருவான காலப்பகுதி. சுந்தரலிங்கம், தாசிசியஸ், சிவானந்தன் போன்றோர்

இதில் முன்னின்றனர். இத்துறையில் அவர்களுக்குப் பின்னின்று முக்கிய ஆலோசனைகள் வழங்கியவர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியவர் களே. சுந்தரவிங்கம், சிவானந்தன், தாசீசியஸ் உருவாக்கத்தில் சிவத்தம்பியின் பங்கு மிக அதிகமானது.

70 களில் இலங்கைக் கலைக் கழகம் மரபுவழி நாடகங்களை வளர்க்கும், பிரபல்யப்படுத்தும் பணியில் தீவிரமாக இறங்கியது. கலைக் கழகத் தலைவராகப் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இருந்தார். செயலாளராகச் சிவத்தம்பி இருந்தார். கலைக் கழகத்தின் நாடகச் செயற்றிட்டங்களை பெரும்பாலும் சிவத்தம்பியே வகுத்தார். மட்டக்களப்பு, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் என்று அவர் அலைந்து திரிந்து மரபுவழி நாடகங்களை இனம் கண்டு அவற்றை நகரப்படு மக்களுக்கும், சிங்கள மக்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்திய காலங்கள் அவை.

70 களிலேதான் அவர் தனது கலாநிதி பட்டத்தைப் பெர்மிங் காமில் முடித்து நாடு திரும்பியிருந்தார். அவரது கலாநிதிப்பட்ட ஆராய்ச்சியும் கூட பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம் என்பதாகும் (Drama in Ancient Tamil Society) பகும் பெற்ற பேராசிரியர் தொம்சனின் கீழ் தன் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வை முடித்த இவர் நாடகத்தில் பெரும் புலமையுடன் நாடு மீண்டமை ஈழத் தமிழ் நாடகத்திற்குப் பெருலாபமாயிற்று.

70களின் நடுப்பகுதியில் இலங்கைக் கலைக்கழக நாடகத்துறைத் தலைவர் பதவியை பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்குப் பிறகு பெற்ற இவர் மரபு வழி நாடகங்களை மாத்திரமன்றி நவீன நாடகங்களையும் ஒருசேர வளர்க்கும் திசையில் கலைக்கழகத்தின் போக்கை மாற்றினார். தமது குழுவின் முக்கிய பணி மரபுவழி நாடகங்களின் தொல்சீர் அமைப்பைப் பேணுதல் மாத்திரமல்ல அதனை நவீன சமூகக் கலைத் தேவைகளுக்கும் இயைபு படுத்துவதாகும் என 1975 இல் வெளியிடப் பட்ட தேசிய நாடக விழா மலைராண்றில் இவர் எழுதிய வாசகங்கள் அன்றைய கலைக் கழகக் கோட்பாடுகளின் வெளிப்பாடாகும்.

1976 இல் கலாசாரப் பேரவையின் தமிழ் - சிங்கள நாடகக் குழுக்கள் இரண்டும் இணைந்து நடத்திய நாடக விழா குறிப்பிடற்குரிய ஒன்றாகும். இவ்விழாவில் 7 தமிழ் நாடகங்களையும், 14 சிங்கள நாடகங்களையும் பார்க்கும் வாய்ப்பு தமிழ் - சிங்கள மக்களுக்குக்

கிடைத்தது. இதில் மேடையேறிய தமிழ் நாடகங்கள் பலரது கவனத்தை ஈர்த்தன. சுரண்டப்படும் மக்களின் அவலமும், அவர்களின் கோபமுமே இந்நாடகங்களின் கருக்களாயிருந்தன.

நாடகத்தை ஒரு சமூக மாற்றச் சக்தியாக எண்ணிய காலங்கள் அவை. இவை அனைத்தும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் திட்டத்தால் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளாகும்.

70 களின் நடுப்பகுதியிலேதான் நாடகத்தை ஒரு கல்வி நெறியாகக் கற்பிக்கும் முயற்சி தோன்றுகிறது. கல்வியில் பட்டப் பின்படிப்பு மாணவர்களுக்கு நாடகத்தில் டிப்ளோமா கல்விநெறி ஆரம்பமாகின்றது. தமிழ்ப் பகுதிக்கான பாட விதானத்தைத் தயாரித்ததுடன் மிகப் பெரும்பாலான விரிவுரைகளையும் எடுத்தவர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியாவார். சுந்தரவிங்கம், சிவானந்தம், குழந்தை சண்முக விங்கம், காரை.சுந்தரம்பிள்ளை, குறமகள், திருச்செந்தூரன், தாசீசியல் எனப் பல சிறந்த நாடகக்காரர்கள் இப் படிப்புப் பயின்று மேலும் பலன் பெற்றனர்.

80 களில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறைத் தலைவராக வந்து விடுகிறார். மிகுந்த பிரயாசத்தின் மத்தியில் அவர் முயற்சியால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பாடநெறியாக்கப்படுகிறது. (அது தனியாக எழுதப்பட வேண்டிய பெரும்கதை) அதற்கான பாடத் திட்டத்தினை அவர் வகுக்கின்றார். மாணவர்களையும் பயிற்று விக்கின்றார். நாடகத் துறையில் உயர் பட்டம் பெற்ற பலரையும் உருவாக்குகின்றார்.

80 களின் பிற்பகுதியிலும் 90 களின் ஆரம்பப்பகுதியிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் நாடகம் புதிய எல்லைகளைக் காண்கின்றது. அங்கு அது ஒரு கல்வி அரங்காகிறது. (Educational Theatre) மக்களின் பிரச்சினைகளைக் கூறும் மக்கள் அரங்காகின்றது. (Peoples' Theatre) அப் பிரச்சனைகளை விளக்கவும், விளங்கவுமான வீதி அரங்கு, (Street Theatre) போரம் அரங்கு (Forum Theatre) மறைந்து நிற்கும் அரங்கு (Invisible Theatre) நோய்தீர் அரங்கு (Therapy Theatre) எனப் பல புதிய வடிவங்களை அது எடுக்கிறது. சண்முகவிங்கம், மௌனகரு, சிதம்பரநாதன், குராஜா, பிரான்சிஸ் ஜென் போன்ற சிலரும் இன்ட

தலைமுறையினர் பலரும் இவ்வரங்குகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுழூக்கின்றனர்.

இவை அனைத்துப் பின்னணியிலும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி நின்றார். நாடக உருவாக்கத்தில் துணைநின்றார். தத்துவார்த்த ரீதியாக அவற்றிற்கு விளக்கமளித்து ஊக்கினார். பெரும்பாலோர் அவரின் மாணாக்கராக இருந்தமையினாலும் அவர்களுடனான தொடர்பு நெருக்கமாக இருந்தமையினாலும் சிவத்தம்பியின் உதவிகளை மாணவர்கள் தாராளமாகப் பெற்றனர். அவரும் மிகத் தாராளமாக வழங்கினார். நாடகப் புலமை பெற்ற கூட்டமொன்றும் இதனால் உருவாயிற்று.

அவரின் கீழ் நாடகத்துறை சார் உயர் பட்டங்களுக்கான ஆய்வைப் பலர் செய்கிறார்கள். மௌனங்குரு, காரை.சுந்தரம்பிள்ளை, சிதம்பரநாதன் இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

90 களின் பிற்பகுதியில் கொழும்பு வந்த பேராசிரியர் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தால் அதிதிப் பேராசிரியராக அழைக்கப்படுகின்றார். அங்கு நாடகம் - அரங்கியலை விசேட கற்கைநெறி மாணவர்கட்டுக் கற்பிக்கின்றார். கரவையில் ஊற்றெடுத்த நதி கிழக்கு நோக்கிப் பாய்ந்து கிழக்கையும் வளமூட்டுகின்றது.

இன்று அவர் பெரிய ஆலமரமாகக் காட்சி தருகின்றார். அவரின் விழுதுகளாகப் பல மாணவர்கள். ஆலமரத்தால் விழுதுகளுக்குப் பெருமை. விழுதுகளால் ஆலமரத்துக்கு உறுதி.

சமுத்தின் நவீன நாடக வரலாற்றில் நடிகனாகத் தன் வரவினை ஆரம்பித்து, நெறியாளனாக, ஒப்பனையாளராக, விமர்சகராக, ஒளி யமைப்பாளராக, நாடக ஆலோசகராகப் பணியாற்றி, ஸமுத்தின் மரபு வழி நாடக வளர்ச்சிக்கும், நவீன நாடக வளர்ச்சிக்கும் வழிகாட்டி, நாடகத்தினை ஒரு பாடத்தினாலேயும் கழகத்தில் அதனைப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்கட்டு அறிமுகம் செய்து, நாடகத்தின் ஆராய்ச்சியாளனாகி தன் பின்னால் நாடக ஆராய்வுப் பரம்பரை யொன்றினை உருவாக்கிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் பெயர் சமுத்து நவீன நாடக வரலாற்றுடன் பின்னிப் பினைந்துள்ளது என்று கூறுவது நூற்றுக்கு நாறு பொருத்தமான கூற்று ஆகும்.

தமிழ் ஆய்வுலகும் சிவத்தம்பியும்

கலாநிதி செ. யோகராசா,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் ஆய்வு முயற்சிகள் பல்துறை சார்ந்தவை; முதன் முயற்சிகளாக அமைபவை; தொடர்ச்சியான ஆய்வு களுக்கு வித்திடுபவை. இவற்றுள் முக்கியமானவை பற்றி மட்டும் சுருக்கமாகக் கவனிப்போம்.

1

1. பண்டைக்காலத் தமிழ் நாடக வரலாறு பற்றிய இவரது ஆய்வு சமூக வரலாற்று நோக்கிலும் (கிரேக்க நாடக வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிட்ட) ஒப்பியல் நோக்கிலும் நிகழ்ந்த முதன் முயற்சியாகும். இவ்வழி, நாடக வரலாற்றினை வீரயுக, நிலப்பிரபுத்துவ, வணிக யுகப் பின்னணியில் நோக்குவதும் அன்று குறிப்பிடத்தக்களவு நாடக வளர்ச்சி ஏற்படாதமைக்கான காரணங்களை அலகவதும் இவ்வாய்வின் சிறப்பம்சங்களுள் சிலவாகும்.
- 1.2 சங்க இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளுள் புவியியல் பொருளாதார அடிப்படையை முதன்மைப்படுத்தி - அசமத்துவப் பொருளாதார நிலைநின்று - திணைக் கோட்பாட்டின் அடித்தளத்தினைக் காண முற்படுகின்ற முயற்சி குறிப்பிடத்தக்கது.
- 1.3 பக்தி இலக்கியங்கள் பொதுவாகப் பக்திக் கண் கொண்டு பார்க்கப்பட்டு வந்த சூழலில், அவை இலக்கிய ஆக்கங்களாக இவரால் அனுகப்பட்டுள்ளன.

- 1.4 பக்தியுகமாகப் பல்லவர்காலமே பார்க்கப்பட்டு வந்த நிலையில் அதனைத் தொடர்ந்து வந்த பக்தி இலக்கியங்களை (கி.பி. 700-900) இரண்டாவது பக்தி யுகத்தின் வெளிப்பாடாக காண்கின்ற இவரது ஆய்வு முதன்முயற்சியாகும்
- 1.5 தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிலைநின்று கிறிஸ்தவ, இஸ்லாம் இலக்கியங்களைப் பார்ப்பதும், சைவ சித்தாந்தத்தினைச் சமூக நோக்கில் அனுகூவதும் முக்கியமான ஆய்வுகளாக அமைகின்றன.
- 1.6 தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியை ரசனை நோக்கிலும் ("சிறுகதைச் செல்வம்") பட்டியல் ரீதியிலும் பார்த்து வந்த குழலில் தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றம், வளர்ச்சியை விமர்சன நோக்கில் முதன்முதலாக அனுகியவரும் இவரே.
- 1.7 இவ்வாறே, தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் சமூகவியல் அம்சங்களை வற்புறுத்தி, அதற்குப் பின்னணியாக இலக்கியத்திற்கும் சமூகவியல், மானிடவியல் (சமூக) வரலாறு, வெகுசனத் தொடர்பியல் ஆகிய துறைகளுக்குமுள்ள பிரிக்க முடியாத உறவுகளை முதன்மைப்படுத்தி தமிழ் நாவல்களை அனுகியமை குறிப்பிடத்தக்கதே.
- 1.8 நவீன கவிதை முன்னோடியான பாரதியாரின் கவிதை ஆக்கம் பற்றி முப்பதுகளில் இடம் பெற்ற இலக்கியச் சர்ச்சை பிரசித்தமானதொன்று. இச்சர்ச்சை பற்றி வரலாற்றுப் பின்னணியில் (அ.மார்க்கடன் இணைந்து) பேராசிரியர் மேற்கொண்ட ஆய்வு முக்கியமானது.
- 1.9 இலக்கிய இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளை அவ்வியக்கங்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு நிலை நின்று அணுக முற்பட்டுள்ள முயற்சியும் (எ - டு: தனித்தமிழ் இயக்கம் பற்றி) கவனத்திற்குரியதாகின்றது.
- 1.10 1980 வரை எழுதப்பட்டு வந்துள்ளதமிழ் இலக்கிய வரலாறுகளின் "வரலாற்றமுதுமுறை" (Historiography) பற்றிய முதல் ஆய்வு முயற்சி இவராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்விதத்தில் இலக்கிய வரலாற்றினைதனியே இலக்கியத்தின் வரலாறாகக் கொள்ளாது "இலக்கிய வழி வரலாறு" ஆகக் கொள்ள முற்படும்போது (அதாவது, இலக்கியமும் வரலாறும் இணையும்

போது) ஏற்படும் பிரச்சினைகள் தமிழில் முதன்முதலாக அலசப் பட்டுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

- 1.11 தமிழ் இலக்கணம் குறிப்பாக சொல் இலக்கணம் சார்ந்த தினை, பால், எண், வேற்றுமை, வினை அமைப்பு என்பன மக்களிடையே நிலவிய உறவுகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றன என்று (மாக்சீ நோக்கில்) ஆராய்ந்துள்ள முயற்சி தமிழ் ஆய் வகைற்கு முற்றிலும் புதியதாகிறது.
- 1.12 தொல்காப்பியம் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் பெறும் இடம் பற்றி கவிதையியல் (Poetics) அடிப்படையிலும், அத்துடன் தொல்காப்பியத்தினாடாக எத்தகைய ஒரு இலக்கியப் பண்பாடு - குறிப்பாகக் கவிதைப் பண்பாடு மேற்கொள்ள முயற்சிகளை என்ற அடிப்படையிலும் பேராசிரியர் மேற்கொண்ட ஆய்வும் கனதியான முதல் முயற்சியாகும்.
- 1.13 இலக்கியத்தின், இலக்கிய நடவடிக்கைகளின் கருத்து நிலை (Ideology) பற்றிய பொதுநிலைப்பட்ட ஆய்வுகளும் இலக்கியக் கருத்துநிலை நின்று எழுத்தாளர்களை ஆய்வு செய்வதும் ஆன முயற்சிகளும் கவனத்திற்குரியன.

2.

- 2.1 ஈழத்து இலக்கியம் தொடர்பான பேராசிரியர் ஆய்வுகளுள் குறிப்பிடத்தக்கன பின்வருவன:

  - 2.1.1 ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்று வளர்ச்சிக் கட்டங்களை வகுக்க முற்பட்டமை.
  - 2.1.2 ஈழத்துக் கவிதைப் பாரம்பரியம் பற்றி ஆழமாக ஆராய்ந்து, புதிய சிந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளமை.
  - 2.1.3 ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமைகள் (நாவலர், வல்வை வயித்திய விங்கம்பிள்ளை, விடுலானந்தர், பண்டிதமணி சி. கணபதி பிள்ளை, பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை...) பலவற்றை இனங்கண்டுள்ளமை.
  - 2.1.4 நவீன ஈழத்து இலக்கியப் போக்கைத் தீர்மானித்த முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டமை.

2.1.5 எண்பதுகளுக்கு பிற்பட்ட ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறிகள் பற்றிக் கூடிய கவனஞ் செலுத்த முற்பட்டுள்ளமை.

3

3.1 மேற்கூறியவாறான பேராசிரியரின்தமிழ் ஆய்வு முயற்சிகள் கால ஒட்டத்தில் தமிழியல் ஆய்வாகப் பரிணமித்தமை விதந்துரைக் கப்பட்ட வேண்டியது. எடுத்துக் காட்டாகப் பின்வரும் முயற்சி களைக் குறிப்பிடலாம்.

- Understanding the Dravidian Movement: Problems and Perspectives (1988-1995)
- திராவிட இயக்கக் கருத்துநிலையின் இன்றைய பொருத்தப் பாடு: ஒரு வரலாற்று நோக்கு
- தமிழ்ச் சினிமாவும் சமூகமும்
- பண்பாட்டுருவாக்கத்தில் பத்திரிகையின் பங்கு
- தொடர்பூடகம் வளர்த்த தமிழ்

4

4.1 இவ்வாறே, ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய சிரத்தையும் கால அடைவில், ஈழத்துச் சமூகம், ஈழத்து அரசியல், பண்பாடு, வரலாறு என்பன பற்றிய சிரத்தையாக முகிழிப்புற்றன. இவற்றின் அறுவடைகளாக அண்மையில் வெளியான “யாழ்ப்பாணம் : சமூகம், பண்பாடு, கருத்துநிலை” என்ற நூலும், “இலங்கைத் தமிழர் : யார், எவர்?” என்ற நூலும் விளங்குகின்றன.

5.

5.1 மேற்கூறியவாறான ஆய்வு முயற்சிகள் யாவற்றினதும் அடித்தளம் மார்க்சியத் தத்துவமும், அவ்வழி அமைந்த மார்க்சிய விமர்சன முறைமையுமாகும். ஆக, தமிழ் உலகின் மார்க்சிய ஆய்வாளர் என்ற அடிப்படையில் பரந்த நோக்கில் பார்க்கப்பட வேண்டியவர் பேராசிரியர் சிவத்தம் பியும் அவரது எழுத்து முயற்சிகளும் என்பதில் ஜயமில்லை.

ஒரு ஜூபிட்டர்பைச்சி கூறுகிற என்ன மூலமாக, கடிதா
காலி காலை காலை கடிதாக்காலி காலை காலை கடிதாக்காலி
காலை காலை காலை கடிதாக்காலி காலை காலை கடிதாக்காலி

கற்றறிந்த ஒரு கல்விமான்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்,

கொழும்புப் பல்கலைக் கழகம்

தமிழ்த்துறை அறிஞர், ஆய்வாளர், பண்ணெறிப் புலமையாளர், தலைசிறந்த விமரிசகர், சமூகவியலாளர், அரசியற் சிந்தனையாளர் எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆளுமைப் பண்புகளை உடையோரைக் கல்விமான் என்று வர்ணித்தால் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு இது மிகவும் பொருத்தமான ஒரு சொல்லாகும். பொதுவாகவே பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் பெரும்பாலும் தமது துறை சார்ந்த ஒரு சிறு கூறு ஒன்றைப் (a small facet of a problem) பற்றிய நுணுகிய ஆய்வொன்றைச் செய்து உயர் பட்டங்கள் பெற்று அத்துறையிலேயே சிறப்பறிஞர்களாக மினிரவதுண்டு. பல்கலைக்கழகப் பாடதெறிகளின் வரலாற்றில் அறிவுத் தொகுதியானது முழுப் பொருளாகவும் பருப்பொருளாகவும் இருந்து காலப் போக்கில் அவ்வறிவுத் தொகுதி ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்ற பல சிறப்புப் பாடதெறிகளாகப் பிரிவு படுத்தப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக இன்றைய பல பல்கலைக்கழகப் பாடதெறிகள் ஒரு காலத்தில் மெய்யியல் துறையின் கூறுகளாக அமைந்து அல்லது மெய்யியல் ஆய்வுப் பொருளாக ஆராயப்பட்டுப் பின்னர் இயற்கை விஞ்ஞானம், சமூக விஞ்ஞானம் என்றும் அதன் பின்னர் இவ்விருதுறைகளும் இன்று யாமறிந்த பல்வேறு பாடத்துறைகளாகவும் பிரிவுபடுத்தப்பட்டு எதுவித ஒன்றினைப்புமின்றி சிறப்புத் துறைகளாக வளர்ச்சி பெற்றன.

இப்பாடத் துறைகளில் உயர்தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் அத்துறை சார்ந்த சிறப்பறிஞர்களாக (Specialists) மினிர்ந்தனர். ஆயினும், இப் பல்வேறு பிரிவுபடுத்தப்பட்ட அறிவுக்கூறுகளாக அமைந்த பாடதெறி

களில் ஆழவும் அகலமும் மிக்க ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டபோது பிற காலத்தில் ஒரு முக்கிய குறைபாடு உணரப்பட்டது. ஒரு சமூக நிலை மையை முறையாகவும் சரியாகவும் விளங்கிக் கொள்ள ஒருதுறை அறிவு மட்டும் பயன்படாது. ஒரு துறை சார்ந்த அறிஞர் சமூக நிலைமையின் பல பரிமாணங்களுக்குள் ஒரு பரிமாணத்தையே உற்று நோக்குகின்றார். அவ்வொரு பரிமாணம் மட்டும் ஒரு சமூக நிலைமை பற்றிய முழுமையான அறிவையும் புரிந்துணர்வையும் பெற்றுக் கொள்ளப் போதுமான தல்ல என்ற நிலை ஏற்பட்டது. எனவே ஒரு சமூக நிலை பற்றி அறிய வரலாறு, பொருளியல், மானிடவியல், சமூகவியல், புவியியல், உளவியல் சார்ந்த பல்துறை அறிவும் தேவை என உணரப்பட்டதும் சமூக ஆய்வுகளில் பன்னெறி சார்ந்த அணுகுமுறை (inter-disciplinary approach) தேவைப்பட்டது. பல்கலைக் கழகங்களிலும் இத்தகைய ஆய்வுகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டு பல்துறை அறிஞர்களின் கூட்டு முயற்சிகள் சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுகளுக்குப் பெரிதும் தேவையாயின. இத்தகைய ஒரு நிலை இயற்கை விஞ்ஞானத் துறைக்கும் ஏற்பட்டது.

அரசியற் பொருளாதாரம், மானிடப் புவியியல், பொருளாதார புவியியல், சமூக வரலாறு, சமூகவியலும் இலக்கியமும், கல்வி முறை களும் வரலாறும், அரசியலும் கல்வியும், கல்வியின் தத்துவ சமூக, உளவியல் அடிப்படைகள் போன்ற பாடத்துறைகளும் ஆய்வு நெறிகளும் இத்தகைய பன்னெறி சார்ந்த பாட நெறிகளின் வளர்ச்சியைக் குறித்தன.

இத்தகைய அறிவுத் துறையின் புதிய பன்னெறி சார்ந்த செல்நெறிகளின் பின்புலத்திலிருந்தே பேராசிரியரை ஒரு உயர்ந்த கல்விமானாக இனங்காண முடிகின்றது. ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் என்ற முறையில் மரபுதீயாக அவர் பழந்தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்கள், நவீன இலக்கிய வகைகள் - அவற்றின் வரலாறு, பண்புகள், மொழிநடை, இலக்கிய சிறப்புகள் என்பவற்றை ஆராய்வராக இருந்தால் போதுமானது. ஆனால் பேராசிரியர் அவர்கள் தமிழ், அம்மொழி சார்ந்த இலக்கியங்களுடன் மட்டும் நில்லாது அவற்றை உலகளாவிய இலக்கியங்களுடனும் இலக்கியச் சிந்தனையின் உலகளாவிய செல்நெறிகளுடன் இணைத்து ஆராய முற்பட்டார். அவருக்கிருந்த ஆங்கில, மற்றும் வடமொழி இலக்கியப் பரீட்சையும் அறிவும் இவ்வகையான ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுக்குக் கைகொடுத்தன. இவ்வாறான ஆய்வு நோக்கும் பேராசிரியரின் பன்னெறி சார்ந்த புலமை நோக்குக்கு ஓர் உதாரணமாகும்.

இலக்கியங்களைப் பலவாறு ஆய்வு செய்யலாம். இலக்கிய வரலாற்றைக் கால அடிப்படையில் வரையறுத்தல், ஒவ்வொரு காலத்திற்குரிய இலக்கியங்களில் காணப்படும் பண்புகளை இனங்காணுதல், இலக்கியங்களின் சிறப்புகளை நோக்குதல் என்ற முறையில் இலக்கியங்கள் பற்றிய மரபுவழி அனுகுமுறைகள் அமைந்தன. இத்தகைய ஆய்வுகளில் முக்கியத்துவம் பெற்றவை கைக்குக் கிடைத்த இலக்கியங்களே. அவற்றின் உள்ளடக்கமே இவ்வாய்வுகளுக்கு அடிப்படை ஆதாரங்களாக அமைந்தன. தமிழ் இலக்கியங்களைப் பொருளாறிந்து ஆழ்ந்து நோக்கும் எந்தத் தனித் தமிழ் அறிஞரும் இதனைச் செய்யக் கூடியதாக இருந்தது.

ஆனால் பேராசிரியர் அவர்கள் இம்மரபு வழிப் போக்கில் செல்லாது, இலக்கியங்கள் எழுந்த காலங்களில் காணப்பட்ட அரசியல், சமூக, பொருளாதார, சமய, கலாசார சூழ்நிலை அல்லது தளங்கள் எவ்வாறு இலக்கியங்களின் எழுச்சி, அவற்றின் உள்ளடக்கம், பாத்திர வாரப்பு என்பவற்றுடன் இலக்கிய கர்த்தாவின் இலக்கியக் கோட்பாடு என்பவற்றைப் பாதிக்கின்றன என்ற முறையில் ஒரு புதிய தளத்திலிருந்து இலக்கிய எழுச்சியை விளக்கவும் வியாக்கியானஞ்சு செய்யவும் முற்பட்டார். நவீன இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரையில் பொருளாதார அடியமைப்பும் உற்பத்தி உறவுகளும் எவ்வாறு அவற்றின் உள்ளடக்கங்களையும் இலக்கியக் கோட்பாடுகளையும் பாதிக்கின்றன; நிர்ணயிக்கின்றன என்பதைப் பேராசிரியர்களுத்துக் காட்ட முனைந்தார். இதற்கு அவருடைய சமூகவியல், பொருளியல் அரசியல் துறை சார்ந்த ஞானமும் அறிவார்வமும் நன்கு பயன்பட்டது. இத்தகைய முறையிலான அனுகுமுறை காத்திரமான இலக்கியங்களையும் சமூக மேம்பாடு நோக்கிய எழுத்துக்களையும் இனங்காண உதவியது. சமூக மாற்றம், சமூகப் பயன்பாடு என்பவற்றை நோக்கி எழுத்துலகில் வலம் வந்தோருக்கு பேராசிரியரின் அனுகுமுறை இலக்கிய நோக்கில் சில தெளிவுகளையும் ஏற்படுத்தியது.

தமிழ்த்துறை சார்ந்த சிறப்பறிஞராக விளங்கிய பேராசிரியர் அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய ஆய்விலும் விமரிசனத்திலும் இவ்வாறான பன்னை ஆய்வு முறையைப் பயன்படுத்திய அதேவேளையில் பொருளியல் சமூகவியல், மானிடவியல், கல்வியியல் முதலிய பிறதுறை களிலும் தேர்ச்சி பெற்ற கல்விமானாக விளங்கினார். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்ளல் என்ற தலைப்பில் ஆரம்பித்து அவர்

எழுதிய ஏராளமான கட்டுரைகள், மலையக்கலாசாரம், நாட்டாரியல் பற்றிய நூலொன்றின் தொகுப்பாசிரியராகப் பணியாற்றியமை, இலங்கையில் இனப்பிரச்சினை பற்றிய பேராசிரியரின் எழுத்துக்கள் என்பன அவரைப் பல்துறையும் கற்றறிந்த கல்விமானாக இனங்காண எமக்கு உதவுவன. எத்தனை போற்றுதலுக்குரிய பெரியாராக இருந்த போதிலும் அவர்களுடைய சமூக நேயக்காராத எதிர் மறைக்கருத்துக்களை வரலாற்று ஆவணங்களிலிருந்து அகழ்ந்தெடுத்து காய்தல், உவத்தல் இன்றி விமரிசிக்கும் போக்கு, அத்தகைய விமரிசனங்களால் ஏற்படக்கூடிய கண்டனங்களை உறுதியுடன் எதிர் நோக்கும் துணிவு என்பவை பேராசிரியரிடம் யாம் கண்டு கொண்டவை. இவை யாவும் கல்விமானுக்குரிய பண்புகளாகவே கண்டு தெளிய வேண்டும்.

இலங்கைக்குள் மட்டும் ஆய்வுப் பணிகளை நடத்தாது தமிழகத்தில் இவருடைய ஆய்வு அனுகுமுறைகளுக்குப் பெரும் வரவேற்பிருந்ததனால் சென்னையில் உள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வருகைதரு அறிஞராகவும் பணியாற்றுமாறு அவர் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். பேராசிரியரின் வழிகாட்டலில் அந்திறுவனம் இலங்கை, மலோசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் இடம்பெற்று வந்த இலக்கியவளர்ச்சி பற்றிய ஓர் ஆய்வரங்கை நடாத்தியது. ‘இலங்கையில் தமிழரின் கல்வி நிலை’ பற்றிய ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை நான் எழுதி அக்கருத்தரங்கில் சமர்ப்பிக்கப் பேராசிரியரின் பரிந்துரை முக்கிய காரணமாக அமைந்திருந்தது. அவ்வாறே பல இலங்கை அறிஞர்கள் (பேராசிரியர்கள் சண்முகதாஸ், மெளனகுரு, சித்திரலேகா, கலாநிதிகள் சிவலிங்கராஜா, யோகராசா) அக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ள முடிந்தது. அக்கருத்தரங்கின் போது தமிழக அறிஞர்கள் பேராசிரியர் அவர்களுடைய புலமைக்கு வழங்கிய கொரவத்தை நேரில் கண்டு பெருமை கொள்ள முடிந்தது. பேராசிரியரின் பரிந்துரையால் ஏராளமான தமிழகத்து அறிஞர்களின் அறிமுகம் எமக்குக் கிடைத்தது. அவர்களுடனான கலந்துரையாடல் களும் பயனுடையவாய் அமைந்தன.

மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் பேராசிரியர் அவர்களைக் கல்வி மானாக்க காண முடிந்தது. 1999 நவம்பர் மாதம் புதுதில்லியில் டில்லிப் பல்கலைக்கழகம் நடாத்திய ‘தென்னாசியாவில் கல்வி’ என்னும் கருத்தரங்கில் சிறப்புறையாற்றப் பேராசிரியர் விசேட அதிதியாக அழைக்கப்பட்டிருந்தார். இக் கருத்தரங்கின் நிறைவு அமர்களின் போது

நோபல் பரிசு பெற்ற பேராசிரியர் அமாருத்திய சென், இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்திருந்த திபெத்திய தலைவர் தலாய் லாமா அவர்களின் பேருரைகளும் நடைபெற்றன. இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம், யூட்டான், நேபாளம், மியான்மார், இலங்கை, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்ட ஒரு நிறை அமர்வின் போது பேராசிரியர் அவர்கள் தென்னாசியாவில் காலனித்துவ ஆட்சிக் காலக் கல்விமுறை ஏற்படுத்திய தாக்கம், அதிலிருந்து விடுபட்டு தேசியக் கல்வி முறையொன்றை அமைப்பதில் தென்னாசிய நாடுகள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் பற்றி ஆற்றிய பேருரை அனைவரது பாராட்டையும் பெற்றது. கல்வி முறைகள், கல்வி வளர்ச்சி, அதில் காணப்படும் முரண்பாடுகள், பிரச்சினைகள் பற்றிய பேராசிரியரின் பேச்சு அவருடைய பல்துறை அறிவுக்குச் சான்று பகன்றது.

மற்றுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஜேர்மன் நாட்டில் இருவாரகாலமாக நடந்த ஒரு செயலமர்வுக்குத் தலைமை தாங்கிய பேராசிரியர் கடும் முயற்சியை மேற்கொண்டு ஐரோப்பிய நாடுகளில் கல்வி பயிலும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கான பாடசாலைத் தமிழ்ப் பாடநூல்களைத் தயாரித்தார். ஏராளமான உதவியாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்து பிரச்சினைகள் எழுந்த போதெல்லாம் தீர்த்து வைத்து இறுதியில் முதல் நான்கு வகுப்புகளுக்குரிய பாடநூல்களைத் தயாரித்து முடிப்பதில் வெற்றி கண்டேன். இப்பாடநூல்தயாரிப்புச் செயற்றிட்டத்துக்குக் கல்வி ஆலோசகராக அவர் என்னையும் பரிந்துரைத்து அழைத்துச் சென்றமையால் அவருடைய முயற்சியையும் உழைப்பையும் நேரில் கண்டறிய முடிந்தது. இப்பணிக்கு உதவ வந்திருந்த சிங்கப்பூர், தமிழக அறிஞர்கள் பேராசிரியரவர்களின் தமிழ் மொழி அறிவையும், பல்துறை சார்ந்த மேதாவிலாசத்தையும் பெரிதும் பாராட்டியதை நன்கு அவதானிக்க முடிந்தது.

இத்தகைய ஆற்றலும் செயற்றிறனும் தமிழ்ப் புலமையும் பல்துறை அறிவும் கொண்ட பேராசிரியர் அவர்கள் எழுதி முடித்த ஆய்வு நூல்களும் கட்டுரைகளும் ஏராளம். அவருக்குத் தமிழக அரசு திரு.வி.க விருதை வழங்கிப் பாராட்டியமைவியப்பிற்குரியதல்ல; அவருக்குரியது அவரை வந்தடைந்தது குறித்து நாம் ஈழத்தவர் பெருமை கொள்ள வேண்டும்.

He who embraced Marxist Philosophy and Socialism

- P. P. Devaraj, M. P.

The sweeping into power of the Bandaranaike led coalition in 1956 with its strong emphasis on Sinhala Only placed the traditional left parties such as the Communist Party and the Lanka Samasamaja Party in a state of dilemma. The embarrassment was further accentuated by the fact that Phillip Gunewardana often acclaimed as the farther of Marxism in Sri Lanka had veered away from his original stance found the Bandaranaike coalition and was giving fervent support to the "Sinhala Only" Policy trends. Dahnanayake who held radical but liberal views had also entered the coalition and giving ardent support.

While the traditional left rejoiced in the defeat of the UNP which they viewed as the bastion of capitalist interests and welcomed the victory of the coalition they found it impossible to compromise with the "Sinhala only" trends. While this negative feature could not be supported they also saw the positive features of the change.

While the Tamil speaking people were being alienated one could not help making note of the resurgence that was taking place among the Sinhala rural masses. A new interest in Sinhala language and literature and burst literary activity could be witnessed among the Sinhalese.

Bandaranaike himself realised that it was wrong to ignore the Tamils and tried to temper the "Sinhala Only" policy with the "Tamil

Also" approach. However the momentum of the forces that Bandaranaike was instrumental in creating took their own course.

If Sinhala intellectuals and academics with left and liberal views found themselves in a state of embarrassment in regard to post 1956 developments their Tamil counterparts found themselves in greater difficulty. Tamil left wing intellectuals had taken on the challenge of breaking away from traditionalism and developing an approach based on a universal and deeper understanding of the social forces at work and the dynamics of change. They used the theoretical tools of Marxism in their study of Tamil history, politics, literature and culture.

Left wing Tamil scholars and intellectual faced a great challenge to explain the changes that were now taking place in the country and chart out a policy for Tamils in the future.

Two outstanding Tamil Scholars emerged during this period to face this challenge and provides the basis and foundation for Sri Lankan Tamil aspirations in the broader perspective of the social changes that were taking place.

The names Kailasapathy and Sivathamby are not only known nationally but internationally.

These two scholars provided the underpinning and the theoretical basis for the significant developments that took place in the Tamil intellectual literary and cultural arena in the post 1956 period. Like what happened in the Sinhala literary field it was also during this period new progressive literature was produced profusely. The setting up of the Cultural Ministry with Tamil Drama and Literary panels Sahitiya Awards for Tamil writers were all witnessed during this period.

The contributions made by Sivathamby and Kailasapathy were not confined to Sri Lanka. Their researches had broader implications and had an impact on the entire Tamil speaking world.

If Kailasapathy was deeply attracted to the radicalism of the Mao-Tse Tung period Sivathamby took a sober and broader view that embraces Marxist Philosophy and Socialism.

I have had the privilege of listening to Prof. Sivathamby on many occasions and also reading his writings.

I was deeply impressed by the scholarship of Prof. Sivathamby and the meticulous way he had in understanding issues. He never took anything for granted. He paused and throughout before he spoke and had the remarkable capacity to look at a problem from many angles.

Professor Sivathamby has made a study of the DK. and DMK movements and the growth of Tamil Nationalism in Tamil Nadu. He has tried to see whether there were links and influences between the Tamil Nationalism in India and the Sri Lankan Tamil Nationalism.

Through his writings and speeches Prof. Sivathamby has made a contribution to the forming and shaping of the unique identity of the Sri Lankan Tamil people in the context of a multi ethnic - multi lingual society.

I have had the opportunity of knowing Prof. Sivathamby for many years. I have deeply impressed by the way he always tried to understand in their broad perspective and by his penchant for conceptualisation.

As a Tamil Scholar Professor Sivathamby has brought great credit to Sri Lanka. He has gained international recognition and his being awarded the Thiru Ve.Ka Award is testimony to this fact.

We are all proud of him and I feel honoured to have been acquainted in this scholar closely.

A man with a mission

Prof. J. B. Disanayaka,
University of Colombo

Professor Karthigesu Sivathamby, or "Siva" as we affectionately call him, is a scholar who has done much to enlighten the public, both in Sri Lanka and abroad, on the nature of the society and culture to which he belongs, the Sri Lankan Tamil society and culture. My understanding of Sri Lankan Tamils is basically due to his writings in English, and these give me the impression that he is a man with a mission - to put things right at a critical moment in the history of the Island.

Prof. Sivathamby's collection of essays, entitled "**Sri Lankan Tamil Society and Politics**" published in India in 1995 is, in my view, a book that offers a comprehensive analysis of Tamil society and culture for the uninitiated like me. This book provides a bridge of understanding between the Sri Lankan Tamils and the Sinhalese, who constitute the majority of the Island's population.

This book consists of seven essays submitted at different times by Prof. Sivathamby to several international seminars and journals, particularly to LANKA published in Sweden. His close association with other Sri Lankan scholars in social sciences, such as Kumari Jayawardena, Charles Abeysekra and Newton Gunasinghe has given his essays a stamp of sociological validity.

The seven essays cover a wide range of interests: ethnicity, religion, culture, society, politics and so on. On the whole, these essays give the reader an overall picture of Sri Lankan Tamil society and culture and the impact of current political trends on them. The reader thus gets a realistic

understanding of a society and culture that is facing one of the gravest crises in recent history.

His book opens with an introductory essay on "Tamil of Sri Lanka" discussing their ethnological origins and affinities. It focuses attention on matters that Sri Lankans, the Sinhalese in particular, have taken for granted for years. For the ordinary Sinhalese, the Tamils are a homogeneous group that thinks and acts alike but Prof. Sivathamby reminds us that nothing is far from the truth.

In this essay, the writer focuses his attention on the differences that exist, firstly, between the Tamils of Sri Lanka and the Tamilians of South India, secondly between the so-called "Sri Lankan Tamils" and "Indian Tamils" of the tea plantations, and thirdly between the two major Tamil formations within Sri Lankan Tamils : "Jaffna Tamils" and :"Batticaloa Tamils".

This essay gives the reader a realistic understanding of the role of caste in a traditional society that is being gradually transformed into a modern society due to social forces such as westernization, politicization, and modernization. The writer speaks of another force, that of Sanskritization, that "led to the absorption of many of the intermediate caste groups onto the higher groups and to many of the lower groups to be independent of the religious isolation that the higher castes tried to impose on them" (p.21)

The next two essays relate to matters of religion. The second essay on "Divine Presence and/or Social Prominence" is an inquiry into the role of the places of worship in Jaffna Tamil society. "Anyone interested in a study of religiosity among the Tamils" reminds Prof. Sivathamby, "should be aware of the distinction between "worship" and "prayer"" (p.25) and goes on to explain this distinction in relation to temples, deities worshipped, priests who manage them and so on.

The third essay also relates to religion : "The Ideology of Saiva-Tamil Integrity- Its Socio Historical Significance in the Study of Jaffna Tamil Society". He maintains that despite the existence of several Tamil formations, such as Jaffna Tamil, Batticaloa Tamil and Vanni Tamil. "it is an indisputable

fact of history that it was the Jaffna Tamil who had been most articulate politically and, if we go through the Tamil demands put forward at various times, we could easily detect also the fact that it was the "problem" of the Jaffna Tamil that had been universalized as the problem of the Sri Lankan Tamils" (p.61)

This essay discusses in detail how "the Tamil Jaffna society developed two ideologies which have been the main source of its social, intellectual, cultural and political sustenance : (a) the Saiva-Tamil ideology propounded by Arumuka Navalar and (b) the reformist liberal ideology of the Youth Congress" (p.63) This essay presents the formation and the subsequent history of the continuity of the Saiva-Tamil ideology.

The fourth essay which touches on the questions of ethnicity and politics suggests "Strategies and Mechanisms for the Promotion of National Integrity". Insisting on the necessity of "getting the questions correctly before sitting down to answer them" (p.73) Prof. Sivathamby states the question thus : "How to be a Sri Lankan and also a Sinhalese /Tamil /Muslim at one and the same time, without one identity not being submerged by or subsumed within the other?"

In this essay, the writer does not hesitate to issue a warning to all those who are seriously concerned with the question of National Integrity : "The writing on the wall is quite clear. If we do not make a sincere attempt to develop a sense of "nation-ness" on the basis of ethnic specifics and a common will and need to live together, Separation is not far off" (p.87)

The next three essays are of political relevance. The essay on "Cultural Heterogeneity and Political Homogeneity" is, as the writer says, "an analytical sketch of the viability of federalism as a constitutional answer to the Language and the National Questions with special reference to Sri Lanka" (p.88)

By providing such an analytical sketch the writer seeks "to show that (a) an acceptable adoption of the federal solution depends on the historical traditions and the socio-cultural disposition of the communities within a pluralistic territory, and that (b) the substance of federalism could very well

---

be incorporated by such innovative administrative measures as decentralization, regional autonomy etc." (p.88)

The sixth essay, titled "The Sri Lankan Tamil Question 1977 - 1983" is "a survey of the Tamil political demands and activities in Sri Lanka since 1977 including an analysis of the socio-economic and ideological orientations of the struggle". As we know, the year 1983 marks the culmination of another period of ethnic violence in Sri Lanka. This essay provides an insight into actions and responses of the parties concerned in the present struggle.

The final essay covers the developments from 1983 to 1986. Titled "The Human Rights Factor in the Sri Lankan Ethnic Conflict" this essay focuses attention on Human Rights issues particularly in times of ethnic conflicts. The writer feels that unless the government tells the Sinhala people that what is given to the Tamil people is what they need and deserve, the Tamil problem will not be solved. Concludes Prof. Sivathamby "This is a national problem and should be solved at that level" (p.189)

Prof. Sivathamby's writings have laid bare the roots of the ethnic struggle that has brought tension to the Tamils of Sri Lanka. However his writings are not simply academic analyses but writings of a committed peace lover that carry an unambiguous message to resolve this problem so that all Sri Lankans can live in an atmosphere of peaceful coexistence.

Prof. Sivathamby is a man of peace and understanding, As a convinced Marxist his interests go beyond the narrow confines of caste, creed and religion . As a scholar of language and literature, he still has faith that if we are sincere we can resolve the present crises, As a Tamil who has lived among the Sinhalese, he knows that the Sinhalese, as a people, are not averse to peaceful solutions. Let us hope that his mission to regain the "paradise lost" would succeed.

பேராசிரியருடன் ஒரு நேர்காணல்

அண்மையில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் சென்னையில் திரு. வி. க. அவர்களின் விருது பெற்றதைப் பாராட்டும் முகமாக கரவை விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களுக்கொழும்புக் கிளை எடுக்கும் விழாவில் வெளியிடப்படவிருக்கும் விழா மலரில் சேர்த்துக் கொள்வதற்காக அன்னாருடன் ஒரு நேர்காணல் செய்யுமாறு “யதார்த்தன்” அவர்களைப் பணித்திருந்தோம். அந்நேர்காணலைக் கிழே தருகின்றோம்.

கேள்வி : தங்களது சமத்துவ சமுதாய நோக்கையும் தமிழ்க் கலையிலக் கியத்துறையில் தாங்கள் கடைப்பியித்துவரும் புரட்சிகர செல்நெறியையும் கண்டு தமிழ்நாட்டறிஞர்கள் இதுவரை எந்த ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களுக்கும் கிட்டாத திரு. வி. க. விருதினைத் தங்களுக்கு அளித்த இப்பொன்னாளில் தமிழ்ப் பேசும் நல்லுலகத்துக்குத் தங்களை ஈந்த தங்கள் தந்தையாரைப் பற்றி சில வார்த்தைகளை உங்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறோம்.

பதில் : எனது தந்தையார் பெயர் கார்த்திகேச. முழுப்பெயர் தம்பர் பொன்னுசாமி கார்த்திகேச. அவர் தந்தை கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவர். தாய் கரணவாய் கிராமத்தவர்.

ஐயா (அப்படித்தான் அழைப்போம்) யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிடபாஷாபிவிருத்திச்சங்கப் பண்டிதர்க்கை சித்தாந்தக் கழகத்தின் கைவெட்டுவர். குமாரசாமிப் புலவர். நவநீத கிருஷ்ண பாரதி, சோமசுந்தரப் புலவர் மகாலிங்கசிவீய் ஆகியோரிடம் பாடங்கேட்டார். இலக்கணப் புலமை மிக்க வர். யாப்பில் சிறப்புத்தாடனம் உண்டு. கரவெட்டியிலுள்ள சில தமிழறிஞர்கள் அவரிடம் யாப்புப் பாடம் கேட்டது

எனக்குத் தெரியும். கரவெட்டியில் பலருக்கு அவரை “மாணிக்க உபாத்தியார்” என்ற பெயர் மூலம் தான் பழக்கம்.

அவர் விக்னேஸ்வரக் கல்லூரியில் J.S.C. சித்தியெய்திவர். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் (கோப்பாய்)

யோகர் சவாமியினுடைய பக்தர். இளவயதிலிருந்தே பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுரைகள் எழுதியவர். சமூகேசரி தினகரன், இலங்கை வித்தியாபோதினி (தமிழக) ஆனந்தபோதினி, சித்தாந்தம் போன்றவற்றில் அவரது கட்டுரைகள் பிரசரமாகியுள்ளன. சோதிட ஆய்வை விருப்பு முயற்சியாகக் கொண்டிருந்தவர்.

தமது ஆசிரியப் பதவிக்காலத்தில் பெரும்பகுதியை யாழ்ப் பாண்ததுக்கு வெளியே சேவை செய்தார். மூன்று மூஸ்லிம் பாடசாலைகளில் அவர் சேவைக்கு மதிப்புண்டு. பாணந்துறை ஹேனமூல்லையில் டாக்டர் உவைஸ் அவரிடம் எஸ். எஸ். சியில் பயின்றவர். அவர்தலைமையாசிரியராகவிருந்து பார்த்த இரண்டு பாடசாலைகள் அத்துழுகம மூஸ்லிம் பாடசாலையும் அக்குறணை மூஸ்லிம் பாடசாலையுமாகும். வன்னி ஒதிய மலைப்பாடசாலையை வளர்த்தெடுத்தவர்.

முருகபக்தர், வெருகல், செல்வச் சந்திதி பற்றிப்பாடகள் இயற்றினார். நிறைந்த அறிவுப்பணிவு உடையவர். தான்தான் செய்ததாகவோ தனக்குத் தெரியுமென்றோ புலமை விடயங்களில் அடித்துக்கூறத் தயங்குபவர். எனது தாயார் இவரின் எதிர்நிலை எனலாம். படிப்பறிவு அற்றவர். நெஞ்சின் ஆழத்திலிருந்து அவர் குரல் கிளம்பும். பொல்லாத சுயமரி யாதைக்காரி. ஆளால் மற்றவர்களுக்கு நிறைய அள்ளிக் கொடுப்பார். தான் படிக்காவிட்டாலும் ‘‘பண்டிதருக்குப் பெண்ணிருந்த அறிவு’’ தனக்கு உண்டு என்று பெருமிதப் பட்டவர். சுருக்கமாகச் சொன்னால் முற்று முழுதான (அக்காலத்து) கிராமப்பெண் தன் உறவினர் பிள்ளைகள், பேரப் பிள்ளைகள் பெருமையில் தான் ‘‘மிதந்துதிரிந்தவர்’’.

இந்தப் பின்புலம் என்னெனநான் பிறந்த மண்ணோடு உணர்வு பூர்வமாக ஜக்கியப்பட வைத்தது. அதேவேளையில் அதைப்

புலமை பூர்வமாகப் பார்ப்பதற்கும் வேண்டிய நோக்கையும் தந்தது.

கேள்வி : நீங்கள் உங்கள் சிரேஷ்ட தராதரத்துக்கான கல்வி கற்ற விக் னேஸ்வரக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்க கொழும்புக் கிளையின் வருடாந்தக் கூட்டமொன்றில் பிரதம விருந்தின ராகப் பங்குபற்றியபோது உங்கள் உரையில் கரவைக் கிராமத் தின் வரலாற்றை விக்னேஸ்வரக் கல்லூரியின் படிப்படியான வளர்ச்சியை மையமாக வைத்து எழுதுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். அதைச் சற்று விளக்கமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறமுடியுமா?

பதில் : கரவெட்டி என்பது உண்மையில் பல சிறு கிராமங்களின் தொகுதி - ; அது கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு என்று முன்னர் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது மத்தி, தெற்கு என்ற பிரிவுகளும் உண்டு.

கட்டைவேலி, மத்தணி, நெல்லியடி, கண்பொல்லை எனப்பல சிறு அலகுகள் அதற்குள் உள்ளன.

உதவி பெறும் பாடசாலைகள் அரசாங்கத்தினால் கையேற கப்பட்டதற்கு முன்னர் நீண்டகாலமாக இதுவே வடமராட்சி யின் பிரதான “சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலை”யாக இருந்தது. புலோவி வேலாயுதம் பள்ளிக்கூடமும் வல்லவ சிதம்பராக் கல்லூரியும் பின்னர் முக்கியம் பெற்றவை. இதன்காரணமாக விக்னேஸ்வராவில் நவின்டில், உடுப்பிட்டி வதிரி, புலோவி, மந்திகை, துண்ணாலை, குடத்தணி, குடாரப்பு, வரணி, கரணவாய் முதலிய கிராமங்களிலிருந்து மாணாக்கர்கள் ஏறத்தாழ 1950 இன் பிற்கறுவரை படித்து வந்தனர். இதனால் விக்னேஸ்வரா ஒரு மையமாக விளங்கிறது.

இதைவிட அக்காலத்துச் சமூக ஒழுங்கமைப்பை எடுத்துக் கொண்டு நோக்கினால் ஒரு சாதாரண சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையில் காணப்படாத “சமூகப் பண்பாடு” விக் னேஸ்வராவில் காணப்பட்டது.

விக்னேஸ்வராவுக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட குழுமங்களின் மாணவர்கள் 1946 விலேயே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

யாழிப்பாணத்தின் பிரபல “இந்துக்கல்லூரிகளுக்கு” இல்லாத சிறப்பு இது.

கரவெட்டிக்குள் எல்லாக் காலத்தும் “புறநெகிழ்வும் அகிறுக்கமும்” இருந்தே வந்துள்ளது.

கரவெட்டிக்கிராமத்தைப் பொறுத்தவரையில் விக்னேஸ்வரா தான் அரசு உத்தியோகங்களுக்கான ஆங்கிலக் கல்வியைத் தந்த நிறுவனம். அரசாங்க உத்தியோகம் ஒரளவு நவீன மயப்பாட்டை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இவை காரணமாக ஏற்தாழ 1950 வரையுள்ள விக்னேஸ்வராவின் வரலாறு வடமராட்சியின் வரலாற்றுக்கான மையங்களில் ஒன்று அதை மறுக்க முடியாது. மற்றைய (பலருக்குந் தெரிந்த) மையம் ஹாட்லிக் கல்லூரி.

கேள்வி : விக்னேஸ்வரக் கல்லூரியின் பொற்காலமென எந்தக் கால எல்லையைக் குறிப்பிடுகின்றீர்கள்? அதற்குரிய காரணங்களான்ன?

வரலாற்றில் தனி ஒரு பொற்காலத்தைத் தேடக்கூடாது என்று எங்கள் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் ஹேமச் சந்ததிரராய் கூறுவார்.

ஏற்தாழ 85 வருட கால வரலாறு உள்ள பாடசாலை சமூக கல்வித்துறையில் பல முக்கிய மாற்றங்களைக் கண்டிருக்கும்.

விக்னேஸ்வராவின் வரலாறு பின்வரும் பின்புலத்தில் வைத்து நோக்கப்படல் வேண்டும்.

- i. இலவசக் கல்விக்கு முந்திய காலத்து ஆங்கிலக் கல்வி முறைமை.
- ii. இலவசக் கல்வி (1944) சுயமொழிக் கல்வியின் வருகை (1955க்குள்)
- iii. உதவி பெற்ற பாடசாலைகள் அரசாங்கத்தால் கையேற்கப்பட்டமை.
- iv. 1960 களிலும் பின்னரும் ஏற்பட்ட கிராம நிலைப் பாடசாலை வளர்ச்சி.

இக்கால கட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் விக்னேஸ்வரா எதிர்நோக்கிய சவால்கள் வெவ்வேறாகும்.

இப்பின்புலத்தில் வைத்து நோக்கும் பொழுது பின்வரும் அதிபர்களின் காலங்கள் முக்கியமானவை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. இராமசாமி, திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை காலத்தைப் பற்றி எனக்கு அதிகம் தெரியாது என்ற வரையறைக்குள் நின்று பார்க்கும் பொழுது முக்கியமானவை.

1. திரு. அச்சுதன்பிள்ளை காலம் (1940)
2. திரு. பத்மநாபபிள்ளை காலம் (1940 - 1945)
3. திரு. சிவப்பிரகாசம் காலம் (1947 - 1952) (முற்பகுதி)
4. திரு. சிவபாதம் காலம்

கேள்வி : விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி கரவை மக்களுக்கு அளித்த ஆங்கிலக்கல்வியால் அம்மக்களில் ஏற்பட்ட சிந்தனை மாற்றங்கள் சமூக நோக்குகள் பொருளாதார வளர்ச்சிகள் என்பன பற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்?

பதில் : யாழ்ப்பாணத்துச் சூழலில் பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டின் ஏறத்தாழ இறுதி பத்தாண்டுகளிலிருந்து சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் வகித்த இடம் பற்றிய ஒரு தெளிவு முதலில் அவசியம்.

இவை சமூக அடிநிலைகளில் மாற்றம் ஏற்படுத்தாமல் கால னித்துவ ஆட்சிக்கு வேண்டிய “நவீன மயவாக்கத்தினை” வழங்கின. விக்னேஸ்வராவும் ஆரம்பத்தில் (1948 வரை) இதைச் செய்துள்ளது. விக்னேஸ்வரா மூலம் கரவெட்டி அரசாங்க சேவைக்கு மிகக் கணிசமான தொகையினரை வழங்கிற்று.

விக்னேஸ்வரா தாழ்த்தப்பட்டோரை 1946 வரை புறந்தள்ளி வைத்தது. ஆரம்பத்திலிருந்தே இடைநிலைச் சாதியினர் அங்கு படித்து வந்தனர். அங்கு படித்து வந்தனர். இது அந்த பாடசாலைச் சாகித்தியத்துக்குள் (School Community) ஒரு

தாராண்மை நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

கரவெட்டியின் சமூக இறுக்கங்கள் விக்னேஸ்வராவுக்குள் அதிக ஆதிக்கம் செலுத்தாதற்குப் பின்வரும் காரணங்களும் உண்டு.

- (1) இந்திய ஆசிரியர்கள் படிப்பித்தமை. அவர்களுட் பெரும் பாலானோர் மிக உயர்ந்த தாராண்மை வாதிகள்
- (11) கரவெட்டிக்கு வெளியேயிருந்தும் பல ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றினர். நாங்கள் படித்த காலங்களில் அவர்களே பிரதான பாடங்களை படிப்பித்தனர்.

உதாரணம்: திருவாளர்கள் சிதம்பரநாதன், அருணாசலம், சோமசுந்தரமூர்த்தி, தாமோதரம்பிள்ளை, சோமசுந்தரம்.

இவை காரணமாக புறச்சமூகத்தால் அதிகம் உணரப்படாத, ஆனால் பாதிப்புத்தாக்கம் உணரப்படத்தக்க முறையில் விக்னேஸ்வராவின் சமூகத் தொழிற்பாடு இருந்தது.

இவற்றைவிட பாடசாலைக்குள் சில நல்ல பயிற்சி முறைகள் தொழிற்பட்டன. அவற்றுள் முக்கியமானது பாடசாலைப் பாராளுமன்றம். விக்னேஸ்வராவில் அப்பொழுது Prefects முறைமை இல்லை. எஸ். எஸ். சி. வகுப்புக்களைக் கொண்ட மாணவர்கள் பாடசாலை மாணவத் தொழிற்பாடுகளுக்கான ‘அமைச்சர்களாக’ இருந்தனர். (கூகாதாரம், உள்நாட்டலுவல், விளையாட்டுத்துறை எனச் சில அமைச்சுக்கள் இருந்தன).

இவற்றைவிட விளையாட்டுத்துறைத் தேர்ச்சியும் முக்கிய சமூகப் பயிற்சியை வழங்கிற்று. நமது காலத்தில் கைப்பற்றுத் துறையில் இலங்கை மட்ட விளையாட்டு வீரர்கள் எமது பாடசாலையில் இருந்தனர். (பத்மநாதன், கந்தப்பு)

கேள்வி : உங்கள் காலத்தில் விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியின் முகாமை யாளராக இருந்த காலஞ்சென்ற திரு. சின்னத்தம்பி முதலியார் அவர்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள்.....

பதில் : மிகச் சிறந்த மனிதர். பண்பாளர். நாங்கள் படித்த நாட்களில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் காலையில் வந்து, குறிப்பாக இடை

நிலை வகுப்புகளுக்கு வந்து சில நிமிட நேரம் கேள்விகள் கேட்பார். அன்பாக நடப்பார். முதலில் ஒரு வெள்ளைக் கரத்தையில் வந்தார். பின்னர் காரில் வந்தார். இவை இளவகுப்புக் கால நினைவுகள்.

பின்னர் எஸ். எஸ். சி. படிக்கும் பொழுது எனக்கு அவர் வீட்டுக்கு அருகில் சிதித்த நண்பர்கள் சிலர் இருந்தனர். (ஹிட்லர் வீரகத்தி மகாதேவன்) “மணியகாரன் வீடு” என்று தான் அவர் வீட்டைக் கரவெட்டிக்குத் தெரியும். வீட்டுக் கிணற்றில் தான் குளிப்போம். அவருக்கென்று தண்ணீர் இறைத்து விடப்பட்டிருக்கும். அதை ஊறுபடுத்தாமல் நாங்கள் குளிப்போம் என்றாலும் இளவயது கிண்டல்கள் சிரிப்பு நிறைய இருக்கும். அவர் அதற்கெல்லாம் சிறிது எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கவில்லை. நேரிற் சந்திக்கும் பொழுது எங்கள் படிப்பைப் பற்றிக் கேட்பார். அவர் என்றுமே தன்னை முனைப்புப்படுத்தியவர் அல்லர். வீட்டுப் பொறுப் பெல்லாம் அவர் மனைவியாரிடத்தே இருந்தது. அவர் கூட எம்முடன் இனிமையாகவே பழகினார். பொதுவில் ‘உடைச்சி’யாருக்கு (அதுதான் அவர் பட்டப் பெயர்) எல்லோரும் பயம்

கேள்வி தங்களிடத்தில் இன்று காணப்படும் மார்க்ஸிய சமுதாய நோக்கின் வரலாற்றைச் சற்று விளக்கமாகக் கூறமுடியுமா?

பதில் கரவெட்டியின் சமூகச் சமவீனங்கள் வாழ்க்கைநிலைச் சமவீனங்கள் எந்த ஒரு ‘உணர்திறனுள்ள’ இளைஞரையும் பாதிக்கும். எனது சமூகநிலை உயர் மட்டத்தையும் அடிநிலையையும் அறியும் வாய்ப்பைத் தந்தது. சில சமூகக் கொடுமைகளை நேரே கண்ட அனுபவமும் உண்டு. அதை அனுபவித்தவர்களின் ‘இயலாமைகள்’ எனது மனத்தை நையவைத்தன.

அந்தவேளையில்தான் (ஜே.எஸ்.ஸி மட்டம் என்று நினைக்கிறேன்) முதல் தடவையாக மகாலிங்கம் வீட்டில் நடைபெற்ற ஜெயத்தின் (தர்மகுலசிங்கம்) மார்க்ஸிய வகுப்புகளுக்குச் சென்றேன். இரண்டு தடவைகள் தான் சென்றேன். அது சிலை எழுத்தாகப் பதிந்தது.

பின்னர் 1946/7 தேர்தவின் போது பி.கந்தையாவுக்கு வேலைசெய்யும் இளைஞர் குழாத்தோடு இணைந்தேன். கந்தையா அண்ணனிடம் வரன்முறையாக மார்க்ஸிசம் படிக்க வில்லை. ஆனால் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டின் செம் மையை அவர் நடத்தை, பேச்சுக்களின் மூலம் உணர்ந்தேன். இந்தப்பின்புலத்தோடு சாலூரிரா சென்றேன். அங்கு எச்.எம்.பி முஹிதினின் நட்புக் கிடைத்தது. மாணவ காலத்திலேயே கட்சி பற்றிய பிரக்ஞை ஏற்பட்டது. கைலாசபதியுடனான உறவு 1953இல் இருந்து உண்டு. இரண்டு பேரும் இவ்விடயங்கள் பற்றி நீண்ட நேரம் உரையாடுவோம்.

1955-56இல் முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கத்துடன் இணைந்தேன். அத்தோடு 'மார்க்ஸிச' ஞானஸ்நானம் பூரணமாக ஏற்பட்டது எனலாம். தொடர்ந்து எச்.எம்.பி யின் உறவு கட்சிக்குள் கொண்டு சென்றது.

இந்த ஞானஸ்நானத்தில் சிங்களத் தோழர்கள் சிலருக்கும் பங்கு உண்டு. முக்கியமானவர்களுள் ஒருவர் பின்னர் 'அத்த' ஆசிரியராக விளங்கிய சிறிவர்த்தனா. வித்தியோதயாவில் (1965-78) நான் ஒரு தமிழன் என்பதிலும் பார்க்க ஒரு இடதுசாரியாகவே இனங்காணப்பட்டேன்.

1967-70களில் பேரா.தொம்சனுடனான புலமைப் பயிற்சி மார்க்ஸிசச் சிந்தனையின் ஆழ அகலங்களைக் காண வைத்தது.

கேள்வி ஆத்மீக அடிப்படையில் எழுந்த நம் தமிழ் இலக்கிய இதி காசங்களைப்பட்டதாரி மாணவர்களுக்கு விரிவுரை செய்கின்ற பொழுது மார்க்ஸிய நோக்குடைய தங்கள் மனச்சாட்சிக்குப் பெருஞ் சோதனைகள் ஏற்பட்டிருக்குமென நம்புகின்றோம். அவ்வேளைகளில் எப்படித் தங்களைச் சுதாகரித்துக் கொள்கிறீர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறோம்.

பதில் எந்த ஒரு இலக்கியப் பாடத்தையும் அதன் சூழல் பின்புலம் ஆகியவற்றின் பின்னணியில் வைத்து நோக்கி அந்தப் பாடத் தின் “உருவாக்கம்” எவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது என்பதைக் கண்டறிந்து அதற்குத் தரப்பட்டுள்ள விளக்கங்கள் எவ்வாறு

அமைந்தன. என் அவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பனவற்றைப் புரிந்து அதனை விளங்கிக் கொள்ள முனைவதுதான் மார்க்ஸிய இலக்கிய பாட ஆய்வு அனுகுமுறையாகும். எனவே எவராவது தமிழில் மாத்திரமல்ல மற்ற எந்த மொழியிலும் வெளிவந்துள்ள இலக்கியங்களை அவற்றின் பின்புலத்தில் வைத்து ஆராயத் தவறினால் அல்லது மனச் சங்கடப்பட்டால் அவர் என்றுமே மார்க்ஸிஸ்ட்டாக இருக்க முடியாது.

மார்க்ஸில் நோக்கு நிலை நின்ற ஆய்வுகள் விவிலியம் முதல் ஷேக்ஸ்பியர் வரை வேதங்கள் முதல் சாகுந்தலம் வரை பல பண்டைய நூல்களுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதன் எல்லா ஆக்கங்களும் ஆத்மீகப் பண்பாட்டிலிருந்துதான் கிளம்பின என்று சொல்ல முடியாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி விரிவரை செய்துள்ளேன். இறுதி வருட மாணவருக்குப் புறநாளூறு படிப்பித்திருக்கிறேன். எனக்கு நீங்கள் சொல்லும் அநுபவம் ஏற்பட்டதேயில்லை.

இன்னுமொரு சிறு தகவல், என்னுடைய அண்மைக் காலத்து நூகளுள் ஒன்று 'மதமும் கவிதையும்' என்பது. அதில் முதல் கட்டுரை மதமும் கவிதையும் தமிழ் அனுபவம் என்பதாகும். அது தமிழில் உள்ள பக்தி இலக்கியம் பற்றியது.

கேள்வி திரு.வி.க விருது பெற்றபின் தாங்கள் ஒரு பிரச்சினைக்குரிய தமிழ் அறிஞராக பத்திரிகைகளில் படம் போடச் சிலர் முயன்று வருகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் முற்றுப் புள்ளி வைக்கக் கூடியவிதமாக ஒரு பதிலை இப்பொழுது தரமுடியுமா?

பதில் எனது இலக்கியப் பார்வை, அரசியல் நிலைப்பாடு எப்பொழுதுமே பலத்த வாத விவாதத்துக் குட்பட்டவையே. இதனால் நான் எத்தனையோ இலக்கிய / அரசியல் வாதங்களை இதுவரை நிகழ்த்தியுள்ளேன். முற்போக்கு இலக்கியத்தின் இன்றியமையாமை, மரபுப் போராட்டம், தமிழ்த் தேசியம் என்ற பல விடயங்கள் பற்றிய வாத விவாதங்களில்

ஈடுபட்டுள்ளேன்.

நான் அடிப்படையில் ஓர் இயங்கியல்வாதி. வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் என்தள நோக்காக அமைவது. “மாற்றம்” இந் நோக்குமுறைமையில் அச்சாணியான இடம் பெறும். அளவுறீதியான மாற்றங்கள், தர ரீதியான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும். இத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழும் பொழுது, எதிர்முனைகளில் ஒற்றுமை ஏற்படும். சமூக அசைவியக்கம் புதிய ஒரு சூழலை ஏற்படுத்தும். அப் புதிய சூழலை, பழைய சூழலின் அளவுகோல்கள் கொண்டு அளவிட முடியாது. இது “முற்போக்கின்” தவிர்க்க முடியாத நியதி.

நான் இந்த மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்ள முனைகின்றேன். அவற்றைப் பொது உலக நோக்குக்குள் அமைத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

பழைய பாடப் புத்தகங்களை வைத்துக் கொண்டு புதிய அறிவு வளர்ச்சிகளை அறிய முடியாது. பழைய பாடம் புத்தகங்களே போதும் என்று வாதிட முடியாது.

மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறும் பொழுது, முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன.

நான் முன்பு சொன்ன ஒரு வார்த்தையைச் சற்று மாற்றிக் கூற விரும்புகிறேன்.

அசையாத குட்டை நீர்ல்ல - மனித சமூகம்
அதற்கொரு இயங்கியல் உண்டு.

இதைப் புரிந்து கொள்வதில் தான் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது. இப்படிச் சொல்லும் பொழுது நான் சொல்பவை எல்லாம் ‘மலைப் பிரசங்கங்கள்’ அல்ல.

வாத விவாதமே நியாயத்தைத் தெளிவுபடுத்தும். எனவேதான் நான் விவாதங்களை வரவேற்கிறேன்.

தமிழியல் ஆய்வாளருக்கான

2000 -ஆம் ஆண்டின் திரு. வி. ச. விருது
வழங்கப்பட்ட பின் எடுக்கப்பட்ட படம்

“ உலகை மறந்த தமிழோ தமிழை மறந்த உலகே இருக்க முடியாது”

தமிழ்நாடு அரசின் கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் மாண்புமிகு கே. அன்பழகன் அவர்கள் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு தமிழியல் ஆய்வாளருக்கான திரு. வி. க. விருதுனை வழங்கி ஆற்றிய உரையிலிருந்து.....

திரு. வி.க. கண்ட இறை இயற்கை இறை. திரு வி.க. கண்ட இறை மனப்பண்புகளுடைய நிறைவாக அமைகின்ற இறை. அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டு பாராட்டியவர் திரு வி.க. அவர்கள். அவர் தமிழுக்கு செய்த பேராக்கம் என்ற அடிப்படையில் நம்முடைய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில், மிகுந்த ஆய்வு நடத்திய சிறப்புக்குரியவர் என்று சொன்னாலும் 20ம் நூற்றாண்டு இலக்கியங்களில் நாடகம், சிறுகதை இன்னும் மக்களின் எண்ணப்போக்கில் வளர்கின்ற பல்வேறு கருத்துக்கள், இலக்கியமும் கருத்தும் இவைகளையெல்லாம் குறித்து அவர் நடத்தி இருக்கின்ற ஆய்வேடுகள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் எல்லாம் மேற்கோளாக எடுத்து பயன்படுத்துகின்ற ஆற்றல் மிக்கவர். இன்றைக்கு இலக்கிய ஆய்வுக் கண்ணோட்ட சிந்தனையை வளர்க்கின்ற ஓர் அரும்பணியை ஆற்றுகின்றவர் நம்முடைய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள். அவருடைய தமிழ்த் தொண்டு தொடர் ந்து நடைபெற்று, தமிழுக்கு ஆக்கம் வழங்க வேண்டும் என்ற

முறையில் இந்த திரு. வி. க. விருது அவருக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இதற்காக நான் மகிழ்ந்து அவரை உளமார வாழ்த்துகிறேன்’.

தமிழ்நாடு அரசின் மற்றொரு அமைச்சர் மாண்புமிகு தமிழ்க் குடிமகன் நிகழ்த்திய உரையிலிருந்து.....

‘.....இன்று இங்கு இலங்கையைச் சேர்ந்த சிவத்தம்பிக்கு திரு.வி.க. விருது வழங்கி இருக்கிறோம். இன்றைய நிலையில் தமிழ் நாட்டை மட்டுமே நாம் தமிழ் நாடாகக் கொள்ளக்கூடாது. வெளிநாட்டில் வாழும் தமிழர்களையும் தமிழர்கள் என்ற முறையில் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போதைய சூழ்நிலையில் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு விருதைத் தவிர வேறு எதனைத்தான் எம்மால் கொடுக்க முடியும்?.....’

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் தமக்கு வழங்கப்பட்ட விருதனை ஏற்று நிகழ்த்திய ஏற்புரை இது.....

‘தமிழ் வழியே வந்து தமிழகத்தின் கல்வியை நெறிப்படுத்தும் பேராசிரியர் அவர்களே!

தமிழாய்வாளனாகத் தொடங்கி இன்று தமிழகத்தில் தமிழ் வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தும் முனைவர் தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களே, மற்றும் மாண்புமிகு செய்தித்துறை அமைச்சர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களே, ஆதித்திராவிடர், பழங்குடி நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களே மற்றும் இங்கு குழுமியுள்ள தமிழ்ச் சான்றோர்களே, தமிழன்பர்களே,

எனக்கு அளிக்கப்படும் 2000 ஆம் ஆண்டுக்கான இந்த தமிழிய லுக்கான விருதை, பணிவுணர்வுடனும் மனத்திறைவுடனும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மனதிறைவு இரண்டு நிலைப்பட்டது. ஒன்று இவ்விருதினை எனக்குக் கிட்டும் ஒரு தனிக் கொரவமாகக் கொள்ளவில்லை.

சமூம் எனத் தமிழ்ப் பண்பாடு குறிக்கும் இலங்கையுடன், இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களுடன், தமிழ் மக்களுடன், தமிழகம் கொண்டு வந்துள்ள பண்பாட்டுத் தொடர்பின் ஒரு மீள் உறுதிப்பாடாகவே இதனைக் கொள்கிறேன்.

மற்றது, இலங்கையில் நிலவிவரும் தமிழியல் ஆய்வுப் பாரம் பரியத்துக்கு அளிக்கப்படும் ஒரு கொரவமாகவே கருதுகிறேன்.

1. இந்தியப் பண்பாட்டு வரலாற்றில், தென்னகத்துக்கு, தமிழுக்கு உள்ள இடத்தைத் தமிழகம் வற்புறுத்துவது.
2. கடல் கடந்த தமிழ் மக்களுக்கான பண்பாட்டு மையமாக தமிழகம் விளங்குவது.

தமிழுக்கு எவரும் எங்கிருந்தும் செய்யும் சேவை தமிழகத் தினால் மதிக்கப்படும் பொழுதுதான் நிறைவு பெறுகிறது; ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது.

தமிழியலாளருக்கான திரு. வி. க. விருது உணர்த்தும் பொறுப்பு முக்கியமானது. திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் உலகப் பொதுமையையும், தமிழின் தனித்துவத்தையும் ஒருசேர வற்புறுத்தினார்.

அவர்நாவுக்கரசரின் உழவாரப் பணியில் சக்தியாக்கிரகத்தைக் கண்டார். தமிழ் முருகனில் உலகப் பொதுவான அழகைக் கண்டார். தமிழியல் ஆய்வாளர்களுக்கு இது பெரியதொரு பாடமாகும்.

எங்கள் ஆய்வுகளில் தமிழின் பொதுமையிற் காணவேண்டும், எமக்கு உலகை மறந்த தமிழோ தமிழை மறந்த உலகோ இருக்க முடியாது.

எனதமிழ் வாழ்வுக்கான அங்கீகாரத்தை நீங்கள் வழங்குகின்ற

இந்த வேளையில், என்னால் என் பெற்றோரை, பல்கலைக்கழக நிலைக்கு முன்னர் எனக்குத் தமிழார்வம் ஊட்டிய ஆசிரியர்களை, பல்கலைக்கழகமட்டத்தில் என்னை வழிநடத்திய பேராசிரியர்களை, என்னோடு உறவாடி தமிழ் ஊட்டம் தந்த / பெற்ற என் நண்பர்களை, என் உடன் பிறந்தோரை, என் மாணவர்களை, என் பிள்ளைகளை, என் துணைவியாரை நினைக்காமல், போற்றாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இவ்வேளை, வீரசோழியத்தில் புத்தமித்திரன் எடுத்துக்கூறிய அவையடக்கம்தான் நினைவுக்கு வருகிறது.

ஆயும் குணத்து அவலோகிதன் பக்கல் அகத்தியன் கேட்டு ஏயும் புவனிக்கு இயம்பிய தன் தமிழ் ஈங்கு உரைக்க நீயும் உளையோ எனின் கருடன் சென்ற நீள் விசம்பில் ஈயும் பறக்கும் இதற்கு என் கொலோ சொல்லும் ஏந்திமையே.

தலைவர் அவர்களே, சுவாமி விபுலானந்தர், கா. சு. பிள்ளை, தெ. பொ. மீ. வையாபுரிப்பிள்ளை, கணபதிப்பிள்ளை, எனது நண்பன் கைலாசபதி என்ற கருடன்கள் பறந்த இந்தத் தமிழியல் வானில் நானும் பறக்கிறேன்.

அதை நீங்கள் கண்டு கொண்டார்கள். உங்கள் பார்வைக்கும் நோக்குக்கும் நன்றி. உங்கள் அன்புக்கு வணக்கங்கள்''

This is what they Say

Kesavan Velauthat, Prof. of History, Mangalore University in his presidential Address " Indian Historical years" 58th session, at Bangalore (1997) has made the following reference:

"The early historical period of the deep South, which followed the prehistoric period, witnessed the emergence, maturing and dissolution of a clearly identifiable social formation. It was more or less coterminous with the beginning of the Iron Age in this part of the country. Iron itself appears to have, as it were, arrived in South India without a preceding Copper/Bronze Age or a Chalcolithic Age. While the implications of this jump are very serious, we do not take it up as it is beyond our scope in this paper. Historians assign a variety of sources to this period: the megaliths and their furniture; the hero stones; the Tamil Brahmi cave labels; the early Tamil anthologies (the "Sangam texts"); punch-marked coins, references in the Arthashastra and in Asokan edicts and an occasional sherd of the Northern Black Polished Ware; Greco-Roman accounts and the archaeology and numismatics of Roman presence and so on. An impression of a glorious civilization, which lasted for a few centuries with no substantial change. is created by historians from V. Kanakasabhai to N. Subramanyan. That historiography

has been also responsible for looking at this civilization as representing the "classical" period of South Indian history, which rubbed shoulders with the Roman empire with which it had extensive trade relations. Recent writings, however, do not entertain such a conceit. The work of scholars such as K. Kailasapathi, **K. Sivathamby**, Kamil Zvelebil, George D. Hart III, R. Champakalakshmi, M.G.S. Narayanan, Rajan Gurukkal and others has made a more realistic appreciation of the sources, placing them within a perspective derived from a combined use of the social sciences. Our understanding of the social formation there is indebted to the work of these scholars."

Dr.K.Rajan (Thanjavur) in an article for the publication "TamilNadu Archaeological Prospective" (Editor : K. Damoderan. Department of Archaeology, Government of Tamil Nadu, Chennai- 1999) says -

....Till seventies scholars used the literature to draw the political history of Tamil Nadu and viewed the social, economic, political, cultural aspects as mutually exclusive categories and not as a single entity. Greater part of their energy was spent on the Dravidian - Aryan issues. This approach led them to view the society as static without responding to the contemporary development. There was hardly any correlation with archaeological findings. Only in the last 25 years scholars like R. Champakalakshmi, Rajan Gurukkal, **Sivathamby**, Sudrashan Seneviratne viewed the society as dynamic and ponder the gradual transformation by intergrating data coming from different disciplines. They treated the text with a view to understand the socio-economic process that took place in different ecological zones namely tinal (tinal - literally means a situation either behavioural or physi-

ographic). The social process that took place in different ecological zones also has not been adequately explained due to the lack of field studies. For instance, all the scholars had an unanimous view that fertile region (marutam) played a major role in the development of a particular society but ignored the pointed advances made in the complete pastoral and dry zones (mullai and palai) like kongu region where the geological wealth like ironore and semi-precious stones contributed enormously in upliftment of the society..."

Mr. Ganapathy Subbiah to Visvabharathi University, Santiniketan, in his work on "Roots of Tamil Religions Thought" published in 1991 by Pondicherry Institute of Linguistic and Culture, says -

"... The study of South Indian history and culture has come a long way during the past three decades. Subjecting the available source-material to a penetrating and rigorous analysis, scholars have elevated the discourse on different phases of South Indian history and culture to a level of sophistication unknown before. The contributions of J.R. Marr, N. Subramanian, F. Gros, K. Kailasapathy, A.K. Ramanujan, K.V. Zvelebil, **K.Sivathambu** and G.L. Hart on the ancient period, and those of Burton Stein, Noburu Karashima, Friedhelm Hardy, David Shulman, and Norman Cuter on the medieval period are but some of the recent studies which, taken together, provide a new and deeper analysis of early South Indian society in general and of the ancient and medieval Tamil source material in particular..."

Karthigesu Sivathamby AT A GLANCE

(I) PERSONAL HISTORY

NAME	: KARTHIGESU SIVATHAMBY
PRESENT POSITION	: * Emeritus Professor of Tamil, University of Jaffna. * Chairman, NOKKU - a research organization for the study of Tamil Culture and its interactions with other cultures.
DATE OF BIRTH	: 10th May 1932
PARENTS	: Pandit Saiva Pulavar T.P. Karthigesu Mrs. Valliyammai Karthigesu
EDUCATION	: <u>(a) University</u> * PhD (Drama in Ancient Tamil Society) University of Birmingham 1970. * MA (Tamil) University of Ceylon 1963. * B.A (History, Economics and Tamil) University of Ceylon 1956. <u>(b) Pre University</u> * Zahira College - Colombo 1949-53. * Vigneswara College, Karaveddi, 1948
EMPLOYMENT	: <u>(a) University Service</u> 1. Senior Professor 1994-1998 2. Professor (Merit Award of Personal chair) From 16-11-1984 3. Associate Professor (Merit Promotion) 06-09-1976

4. Senior Lecturer 01-03-1976 to 05-09-1976

5. Lecturer 1970 to 1976

6. Assistant Lecturer 1965 to 1970

(b) Universities (Where employed)

1. Vidyodaya University,

later Vidyodaya Campus of University Sri Lanka
now University of Sri Jayawardenapura
1965 to 1978.

2. Jaffna Campus of University of Sri Lanka,
now University of Jaffna
01-08-1978 - 30-10-1996.

3. Eastern University of Sri Lanka
(Professor on contract)
01-11-1996 - 31-10-1998

(c) Prior to University Service

* Simultaneous Interpreter, House of
Representatives (Parliament 1961 to 1965)
* Teacher, Zahira College, Colombo. 1965 to 1961.

MARRIAGE

: 1963 to Rubawathy Nadarajah

CHILDREN

: Three Daughters - Krittika Balasekar,
Dharini Bhuvan and Vardhani.

Four Grandchildren -
Viduran, Saeyone, Sowmiyan and Tarangini.

(II) AREAS OF SPECIALIZATION

01. Literary History of the Tamils

02. Literary Criticism

03. Social History of the Tamils

04. Culture and Communication among Tamils

05. Tamil Drama

(III). ACADEMIC STANDING

01. HONORARY DEGREE & AWARDS

(a) Thiru Ve - ka Award for Outstanding Tamil Scholarship, Government of
Tamil Nadu, India 2000

- (b) Award of D.Litt. (Honoris Causa) by University of Jaffna in recognition of service done there 1998
- (c) Sri Lanka - Japan Friendship Society Banka Award in the year of the Golden jubilee of Srilanka independence (1948-1998) as one of the 12 personalities who made distinguished contributions in the field of Arts and Literature - (for contributions to Sri Lanka Tamil Literature) - 1998
- (d) Man of the year Award - Governor North East Province, for services rendered to Tamil (1998)
- (e) Arts council, Faculty of Law - University of Colombo prominent personalities - contribution to Tamil Literature - 2000
- (f) In International Biographical Centre, Cambridge as
  - (1) One of 2000 Outstanding scholars of the 20th Century.
  - (2) One of 2000 Outstanding Intellectuals of the 20th Century.
- (g) American Biographical Association -Medal of Honour, Halkmark 2000

02. VISITING PROFESSORSHIPS, FELLOWSHIPS,
ACADEMIC ASSIGNMENTS ETC.

- (a) Visiting Professor, International Institute of Tamil Studies Chennai - November 1998 - November 1999.
- (b) Consultant, Tamil Language Teaching (ADB Project) - National Institute of Education, Sri Lanka. October 1995 - September 1996.
- (c) Academic Assesor for Dept. of Indian Studies, University of Malaya, Kualalampur. 1995-1996, 1996-1997.
- (d) Senior Research Fellow-Donner Institute, Abo Academy, Finland October 1992 to January 1993.
- (e) Guest Lecturer-Dept.of Music & Theatre, University of Oslo, Norway, January 1993.
- (f) Visiting Scholar-Research Associate Centre for South Asian Studies, University of California-Berkeley U.S.A. October to November 1989.
* programe included lectures at Harvard and Wisconsin.
- (g) Guest Professor of Tamil - Dept. of History of Religions, Uppsala University, Sweden-March to April 1989.
- (h) UGC Visiting Professor of Tamil - Dept. of Tamil Literature, University of Madras

* Offer for one year - undertook assignment only for 6 months October 1987 to April 1988.

- (i) Guest Research for 1988-NORDIC INSTITUTE OF ASIAN STUDIES Lectures at Scandinavian Universities September to October 1988
- (j) Senior visiting Fellow - Center of South Asian Studies University od Cambridge, England. March to May 1984, August to September 1984.
- (k) Discussant - United Nations University, South Asia project since 1986 to 1990.
- (l) Visitor-American Studies Research Centre, Hyderabad, India June 1984
- (m) Visitor-Centre of Historical Studies, Jawaharlal Nehru University, New Delhi, India. August 1982.
- (n) Visitor-Advanced Centre for the Study of Linguistics, Annamalai University, September 1982.
- (o) Senior Research Fellow - Tamil University, Thanjavur, India. April to September 1982.

03. GUIDANCE AND ASSESSMENT OF POSTGRADUATE RESEARCH

- (a) Guiding M.Phil & Ph.D. students at the University of Jaffna in the field of Tamil Studies and Fine Arts, University of Jaffna.
- (b) Has been an assessor of postgraduate dissertations in Tamil and allied studies for the following Universities:

University of Kerala, India.

University of Madras, India.

Madurai Kamaraj University, India.

University of Peradeniya, Sri Lanka.

Bandaranaike Centre for International Studies.

University of Jaffna.

Bharathidasan University Trichy India, Pondicherry University.

04. MEMBERSHIP IN EDITORIAL COMMITTEES OF LEARNED ACADEMIC JOURNALS

- (a) Member, Editorial Board TAMIL LEARNING, published by the World Conference on Teaching of Tamil, Singapore.
- (b) Social Science Review, published by the Social Scientist Association of Sri Lanka. 1978-1997.

- (c) The Sri Lanka Journal of South Asian Studies, University of Jaffna. June 1986-1996.
- (d) South Asian Folklorist-Folklore Resources and Research Centre, St. Xavers College, Palayamkottai, India.

05. VISITING LECTURERSHIP FOR COURSES IN OTHER UNIVERSITIES AND INSTITUTIONS

- (a) History of World Theatre and of Tamil Drama for Postgraduate Diploma in Education (Drama in Theatre Arts) Colombo Campus of University of Sri Lanka. 1975 to 1977.
- (b) Mass Media and Communication for Tamil Medium for students doing the course on Communication Studies at the Vidyalankara Campus of the University of Sri Lanka, 1973 to 1976.
- (c) Translation Methods in Tamil for students of the Dept. of Linguistics, Vidyalanakra Campus of the University of Sri Lanka. 1974 to 1979.
- (d) Principles of Art and Art Criticism for Tamil Medium students of Institute of Aesthetic Studies, Colombo. 1976 to 1977.
- (e) History of Communication for course in Journalism - University of Colombo, 1977.
- (f) literary Criticism for B.Ed. students (Tamil Medium) National Institute of Education (NIE), 1996-97.
- (g) Drama & Theatre Arts for B.Ed students (Tamil Medium) NIE, 1997.
- (h) Principles of Communication - course in Journalism Media Training Institute, Ministry of Information and Health, June 1997.
- (i) Communication Studies - Journalism Course-University od Colombo since 1998.

06. CURRICULUM DESIGNING AT UNIVERSITY LEVEL

- (a) *University of Jaffna (1978-1995)*

* Designed the Curriculum for General and Special courses in Drama & Theatre Arts and Fine Arts, 1985-6 to 1990.

(This was the first time ever Tamil Medium courses were designed in these subjects at the University level for first degree. These formats are now adopted in other Tamil medium Universities in Sri Lanka teaching these courses.)

* Member-Designing of Degree courses in dancing and Music. Ramanathan Academy - 1992.

* Revision of courses for Diploma in Music and Dance, Ramanathan Academy - 1985.

* Restructuring of the Tamil Curriculum for General and Special Students - 1980.

(b) *Vidyodaya University (1965-1978)*

* Designed the syllabus for Tamil first degree 1972.

(c) *Other Universities*

* Member, Curriculum Committee for designing syllabus of "Cultural studies" for degree course in Development Studies-Colombo Campus of the University of Sri Lanka -1973.

* Member, Curriculum Committee that drafted the syllabus for Communication studies VIDYALANAKARA CAMPUS - 1974

* Consultant for Designing (Tamil studies) South Eastern University, Sri Lanka 1997.

07. ASSISTANCE PROVIDED TO STATE INSTITUTIONS ON EDUCATIONAL, CULTURAL AND CONNECTED MATTERS

(a) Curriculum Development

01. Drafted Tamil (first) Language Syllabus for Teacher Training College, for Teacher Training Colleges Division, Ministry of Education 1971 to 1975.

02. Member, Advisory Committee on Text-Book writing (Tamil Readers) of the Educational Publications Dept. 1971 to 1976.

03. Member, Advisory Committee for the writing for Text-Book on Drama & Theatre Arts for G.C.E (A/L) for Curriculum.

Division Center and Educational Publication, Dept 1978 to 1979.

04. Member, Committee for Drafting Tamil Litrarture G.C.E. (A/L) NIE 1994-95.

05. Member, Revision of Drama Syllabus for G.C.E. (A/L) 1995 - National Institute of Education 1995.

06. Drafted - Tamil Literature Syllabus for G.C.E. (O/L) NIE 1994-95.

07. Resource person - Curiculum designing and developing Tamil Language (Grade 6 -13) National Institute of Education. 1995-98.

08. Consultant - Curriculum for Vipulananda Academy of Music and Dance, Batticaloa.

09. Consultant-Designer-Curriculum for Teaching Tamil to Expartiate Tamil Children Living in the West Switzerland- 2000.
10. Consultant-Curriculum for Teaching Bharatanatyam & Classical Carnatic Music to expatriate Tamil Children, Switzerland - 2000.

(b) Glossary Making

01. Member, Advisory Committee for the Official Languages Dept. 1971 to 1973.
02. Member, Advisory Committee for Glossary making in Drama and Theatre Arts. 1977 to 1979.
03. Member, Glossary Committee, University of Jaffna. 1973-1996.

(c) Broadcasting

01. Member, Advisory Committee on Tamil Broadcasting, Sri Lanka Broadcasting Corporation. 1977 to 1995.
02. Member, Advisory Committee for Designing and Producing an Audio-cassette on Sri Lanka Tamil Life and Music, for Sri Lanka Broadcasting Corporation 1986.

(d) Book Development

Member, Executive Committee Member, National Book Development Council 1972 to 1976.

(e) Cultural Policy

Member, Committee for formulating Cultural Policy, North Eastern Provincial Council, Trincomalee - 1996.

08. OFFICES IN ACADEMIC AND CULTURAL BODIES

- (a) Chairman, Advisory Panel for Tamil Literature Council of Sri Lanka 1975 to 1977.
- (b) Chairman, Tamil Drama Panel, Cultural Council of Sri Lanka 1971 to 1975.
- (c) Secretary, Tamil Drama Panel, Arts Council of Ceylon 1956 to 1965.
- (d) Member, Council of Management, Social Scientists Association of Sri Lanka. 1978-1998.
- (e) Member Council of Management Sri Lanka Unit of the International Association for Tamil Research, since 1979.
- (f) Member, Executive Committee of American Studies Association of Sri Lanka 1988 to 1989, 1992-1993.

- (g) Member, Council for Administration, National Institute of Education
Maharagama 1994-1996.

09. PUBLICATIONS

1. Books and Monographs

(a) In Tamil

01. Markkantan Valaveenam Natakam (Edition of two folk dramas with critical introduction
* Colombo - 1963.
02. Airopiya Varalarusurukam (Tamil Translation of Grant's Outlines of European History)
* Colombo - 1996.
03. Tamil Cirukatayin Torramum Valarchiyum (The Evoluton of the short story in Tamil)
* Madras - 1966
* 2nd Ed. - 1978
* Reprint - 1981
04. Valvai Vattilinkampillai (1943-1900) (Introductory biography of a Hindu Tamil Scholar from Jaffna)
* Jaffna - 1975.
05. Eelatil Tamil llakkiyam (Tamil Literature in Sri Lanka)
* Madras - 1978
Revised 2nd Ed - 1987
06. Navalum Valkaiyum (The Novel & Life)
* Madras - 1978.
Revised 2nd Ed - 1988.
07. llakkiyattil Murupokkuvatam (Progressivism in Literature)
* Madras- 1978
08. Tanittamiliyakkatin Aracyat Pinnani (Political Background of the Pure Tamil movement)
* Madras - 1979

09. Ilankkaittamil Nattar Valakkiyal (The Sri Lankan Tamil Folklore)
(Ed) Collection and Seminar Papers
* Jaffna - 1980.
10. Ilakkiyamum Karuthunilaiyum (Literature & Ideology)
* Madras-1981.
11. Ilakkananmum Samuka Uravukalum (Grammar & Social Relationship)
* Madras - 1981,1999.
12. Tarkkalittamil Hakkiyatti Varumayum Catiyamum (Poetry & Casteism
Modern Tamil Literature) Keynote Paper in the collection
* Madras -1981.
13. Tamilccamukamum atan cinemavum (The Tamil Society and its cinema)
* Madras - 1981.
14. Tamil Ilakkiyattil Matatum Manudamum (Religion and Humanism in Tamil
Literature)
* Madras 1993.
Revised 2nd Ed-1995
15. Parati-Maravivu Mutual Mahakavi Varai (Bharathi-from death discovery as a
major poet Co-author A. Marxs)
* Madras 1987.
16. Tamilil Ilakiya Varalaru (Literary History in Tamil)
* Madras - 1987, 1998.
17. Tamilppanpattin Milkantupitippu (The Rediscovery of Tamil Culture the
role of the west)
* Point pedro - 1989.
18. Panpattu Uruvakkatil Pattinkaikavin Panku (The role of the Press in Culture
formation Presidential Address & Summary (ed) Saravana Balu.
* Madras - 1989.
19. Yalppanatil Tatarpum Panpadum (Culture and Communication in Jaffna)
Eelakesari Ponniah Memorial Lecture.
* Jaffna - 1991.

20. Yalppana Camukattai Vilankikkollal (Understanding Jaffna Society)
* Colombo - 1993.
21. Tamil Translation of A Memory of Solferino by a Henri Duinant, for the International Red Cross (with K. Sockalingam)
* 1993.
22. Tamil Karpittalil Unnatam
Text of Keynote address delivered at the 1st World Tamil Teachers Conference.
* Singapore 1994, Jaffna 1995 Chennai 1996.
23. Editor - Illankai Malyaakkatt Tamilar Panpatum Karuthunilaiyum (Culture and Ideology of the Plantation Tamils of Sri Lanka)
* Udhayam - Colombo - 1993.
24. Tamil Panpatil Kristavam (Christianity in Tamil Culture)
(Ed) A.J.V. Chandrakanthan
* Jaffna - 1993;
25. Oru Yanaikku Tunivu Pirakkiratu (Co-translator, Book for Children affected by ethnic conflict-original by Dr. Nancy Brown) - 1994.
26. Tamilcmukamum atan panpattu milkantupilippum
* N.C.B. Madras - 1995.
27. Yalpanattin Pulamaittuva Marapu (The Intellectual Traditions of Jaffna)
* Colombo - 1995.
28. Karkai Neriyaka Aranku (Drama as a Curricular Course)
* (Ed). Madras - 1996.
29. Peraciriyar Kanapathippillai (Text of memorial lecture on Professor K. Kanapathipillai)
* Colombo - 1997.
30. Chapter in "Purananoorrlirintu Putukkavitai" varai (From Purananuru to New poetry an overview of the development of Tamil poetry in book of the same title (ed) Mathusoothanan.
* Colombo -1997.

31. Part I & II in Aranku (Theater) (Co-authors S. Mownaguru & K.Thilaganathan)
    - * Colombo - 1999
  32. Thiravitakkarttunilaiyin Inraiya Porntapatu Makkal Publications
    - * Chennai - 1999.
  33. Matamum Kavityum - Makkal Publications
    - * Chennai 1999.
  34. Yalppaanam Chamukam - Panpatu, Karuttunilai
    - * Colombo - 2000
  35. Ilankait-tamilar yar-ever (Text of Lesson),
    - * Colombo Tamil Sangam, 2000
- (b) In English**
36. The Tamil Film as a medium of Political Communication
    - * Madras - 1981 (Tamil & Sinhala traslations of this have appeared in Colombo)
    - * Madras - 1988 and Colombo- 1997.
  37. Drama in Ancient Tamil Society
    - * Madras - 1981.
  38. Literary History in Tamil - a historiographical analysis
    - * Tamil University Thanjavur - 1986.
  39. Chapter on Tamil Novel in the Growth of Indian Novel (ed) P.K. Rajan.
    - * Abinav, New Delhi - 1989.
  40. Introduction to the Reprint of Vaiyapuripillai's History of Tamil Language & Literature (PP. VI-XIII)
    - * Madras - 1988.
  41. Chapter on American socio-cultural impact in Jaffna Tamil Society in "The American impact in Sri Lanka (ed) C.R.De. Silva.
    - * Colombo -1989.

42. Chapter on Tamil militants in Sri Lanka in "The Challenge in South Asia"
(ed) P. Wignarajah & Akmal Hussain.
* United Nation University & SAGE New Delhi - 1989.
43. Tamil Nationalism and social conflicts, Handy Perinbanayakam Comm.
Committee.
* Jaffna - 1986.
44. Sri Lanka Tamil Society and its politics
* N.C.B.H. Madras - 1995.
45. Understanding the Dravidian Movement
* N.C.B.H. Madras - 1995.
46. Studies in Ancient Tamil Society
* N.C.B.H. Chennai - 1998.

10. POSITIONS IN PUBLIC LIFE

01. Chairman, Co-ordinating Committee of Citizens of North & East of Sri Lanka.
1984-1986.
02. Member, National Committee for the Monitoring of the Cessation of
Hostilities (CMCH) 1985-1986.
03. Chairman, The Refugee Rehabilitation Organization TRRO - Jaffna 1986-
1998.
04. Chaired the discussion on Cultural Policy for North-East Provincial Council
- 1996.
05. Patron, Colombo Tamil Sangam (Premier Cultural organization for Tamil
Culture in Colombo from 1942.

தமிழ் முனிசிபல்
மத்திய வினாக்களை
2004 - இல் விடுதல்
நிதி முனிசிபல் குழு
முனிசிபல் முனிசிபல்
முனிசிபல் முனிசிபல் முனிசிபல்
- என்றால்
ஏனோ முனிசிபல் என்று
முனிசிபல் முனிசிபல் முனிசிபல்
02-22-2001[முனிசிபல்]
முனிசிபல் முனிசிபல் முனிசிபல்
முனிசிபல் முனிசிபல்

முத்துப்பா வெங்கட ராம
கலை மன்றத் தலைவர்
திட்டம் : 2012